

Česká zemědělská univerzita v Praze

Fakulta životního prostředí

Katedra ekonomiky a řízení lesního hospodářství

Obor: Regionální environmentální správa

Diplomová práce

**Analýza výkonu práva myslivosti ve vztahu k vlastnictví ulovené zvěře
z pohledu ekonomiky a práva**

Property of the hunted wild-life in relation to economy and law

Vedoucí diplomové práce: doc. Ing. Jiří Oliva, Ph.D.

Diplomant: Bc. Lenka Laštovková

Praha, 2015

ČESKÁ ZEMĚDĚLSKÁ UNIVERZITA V PRAZE

Fakulta životního prostředí

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

Bc. Lenka Laštovková

Regionální environmentální správa

Název práce

Analýza výkonu práva myslivosti ve vztahu k vlastnictví ulovené zvěře z pohledu ekonomiky a práva

Název anglicky

Property of the hunted wild-life in relation to economy and law

---

Cíle práce

Provést analýzu příslušných právních norem, vztahujících se k vlastnictví ulovené zvěře a přenosu práva myslivosti při poplatkových lovech a navrhnout řešení bezpoplatkových odstřelů v souladu s platnou legislativou.

Metodika

Provést historickou rešerši vzniku práva myslivosti, rešerši příslušných zákonných norem, shrnout současnou praxi v bezpoplatkových lovech s pohledu práva, účetnictví a ekonomiky + návrh řešení.

Práci vypracujte s souladu s platnými požadavky, uvedenými v doporučených pravidlech FLD pro závěrečné práce. Postup a vypracování průběžně konzultujte s vedoucím práce

Doporučený rozsah práce

cca 50-60 stran

Klíčová slova

právo myslivosti, vlastnictví ulovené zvěře, přenos práva myslivosti

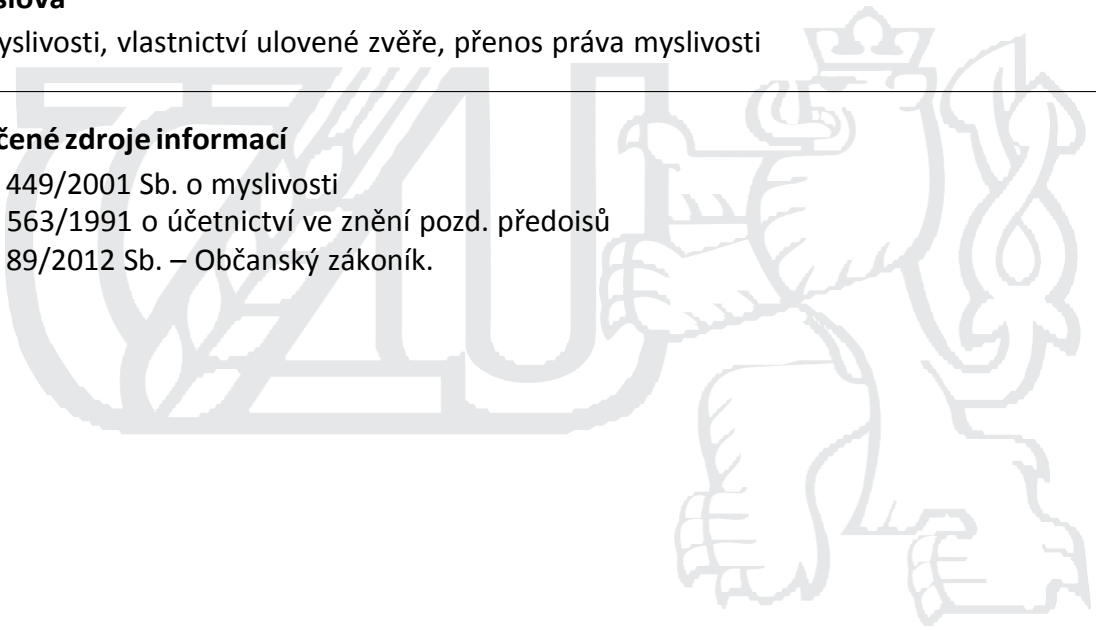

Doporučené zdroje informací

Zákon č. 449/2001 Sb. o myslivosti

Zákon č. 563/1991 o účetnictví ve znění pozd. předpisů

Zákon č. 89/2012 Sb. – Občanský zákoník.

Předběžný termín obhajoby

2015/16 ZS – FŽP

Vedoucí práce

doc. Ing. Jiří Oliva, Ph.D.

Garantující pracoviště

Katedra ekonomiky a řízení lesního hospodářství

Konzultant

Michal Hrib, Dr. Ing.

Elektronicky schváleno dne 10. 12. 2015

Elektronicky schváleno dne 10. 12. 2015

doc. Ing. Václav Kupčák, CSc.

Vedoucí katedry

prof. Ing. Petr Sklenička, CSc.

Děkan

V Praze dne 07. 12. 2015

Prohlášení:

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci na téma Analýza výkonu práva myslivosti ve vztahu k vlastnictví ulovené zvěře z pohledu ekonomiky a práva vypracovala samostatně pod vedením doc. Ing. Jiří Oliva, Ph.D. uvedla jsem všechny literární prameny a publikace, ze kterých jsem čerpala.

V Praze dne 1. 12. 2015

Podpis:

Poděkování:

Ráda bych poděkovala vedoucímu mé diplomové práce doc. Ing. Jiří Oliva, Ph.D. za odborné vedení práce a poskytnutí odborných rad. Dále bych ráda poděkovala členům mysliveckého sdružení Hubertus a hlavně mysliveckému sdružení Čím – Chotilsko za poskytnutá data. Děkuji také svým rodičům za jejich podporu při studiu.

Abstrakt

Téma mé diplomové práce je analýza výkonu práva myslivosti ve vztahu k vlastnictví ulovené zvěře z pohledu ekonomiky a práva. V první části textu je rešerše historie myslivosti, příslušných zákonů, a problematika převodu práva myslivosti. V další části jsou zpracovány dvě Myslivecká sdružení, kde se hlavně zabýváme ekonomickou stránkou. V poslední části byly navrženy akce na zvýšení finanční situace Mysliveckých sdružení.

Klíčová slova

Právo myslivosti, vlastnictví ulovené zvěře, přenos práva myslivosti, bez poplatkový lov, převod práva myslivosti

Abstract

The topic of my thesis is to analyze the performance of hunting rights in relation to the ownership of wild game from the perspective of economics and law. In the first part of this research is the history of hunting, applicable laws, and the issue of transfer of hunting rights. The other parts are treated to two hunting societies where they mainly deal with economics. In the last part of the events were designed to increase the financial situation of hunting associations.

Keywords

Right hunting, hunted game ownership , transfer of hunting rights , no fee hunting gear, hunting rights

Obsah

1. Úvod.....	10
1.1. Cíle diplomové práce.....	10
2. Historie myslivosti.....	11
2.1. Vývoj myslivosti.....	11
2.2. Prehistorie.....	11
2.3. Doba předfeudální (od přelomu letopočtu až do 9. Století n. l.).....	12
2.4. Doba feudální (od 10. století n. l. až do 18. století n. l.).....	12
2.5. 19. století n. l.	14
2.6. 20. a 21. století n. l.....	15
2.7. Myslivost v současné době.....	16
3. Historický vývoj legislativy myslivosti.....	16
3.1. Shrnutí právních předpisů o myslivosti.....	17
3.2. Současné právní předpisy o myslivosti.....	17
4. Rešerše zákonů.....	18
4.1. Zákon č. 449/2001 Sb. o myslivosti.....	18
4.2. Zákon č. 563/1991 o účetnictví ve znění pozdějších předpisů.....	23
4.3. Zákon č. 89/2012 Sb. - Občanský zákoník.....	25
5. Právní analýza obsahu pojmu „právo myslivosti“ podle platné právní úpravy.....	39
5.1. Obsah pojmu “právo myslivosti”.....	39
6. Právní analýza možnosti úplatného a bezúplatného převodu práva myslivosti a jeho výkonu na jiné osoby.....	42
6.1. Rozsah výkonu práva myslivosti.....	42
6.2. Možnost převodu práva myslivosti z držitele honitby na jinou osobu.....	44
6.3. Možnosti omezení převodu práva myslivosti jinými právními předpisy.....	47
7. Právní analýza vlastnických vztahů k ulovené zvěři a jejím odděleným částem a možnosti změn v osobě.....	52
7.1. Majetkoprávní vztahy související se zvěří.....	52
7.2. Právní názory a judikatura související s vlastnictvím zvěře.....	56
7.3. Převod vlastnického práva ke zvěři a jejím vývojovým stadiím a částem z uživatele honitby na třetí osoby.....	68
8. Analýza vztahu výkonu práva myslivosti a vlastnického právu k ulovené zvěři k platným daňovým předpisům (daň z příjmu fyzických osob, daň z příjmu právnických osob, DPH) ..	71

8.1.	Hlavní závěry ovlivňující vznik daňového plnění	71
8.2.	Praktické možnosti a případy převodu práva myslivosti.....	72
8.2.1.	Úplatný převod v rámci komplexního převodu práva myslivosti	72
8.2.2.	Úplatný převod práva lovu konkrétního kusu, realizovaného s doprovodem v konkrétním čase a místě	73
8.2.3.	Bezúplatný převod práva lovu k vymezené skupině zvěře (druh, věk, pohlaví apod.), realizovaný pověřením uživatele honitby	74
8.2.4.	Bezúplatný převod práva lovu k vymezené skupině zvěře (druh, věk, pohlaví apod.), realizovaný vlastními zaměstnanci v rámci pracovních povinností	75
8.2.5.	Převod práva zvěř lovit za účelem prezentace (reprezentace) honitby	76
9.	Metodika	77
9.1.	Popis prvního mysliveckého sdružení MS Hubertus Roztoky u Prahy.....	77
9.1.1.	Ekonomická situace MS Roztoky u Prahy za rok 2013	79
9.1.2.	Návrh na zvýšení financí MS Hubertus na rok 2014	80
9.1.3.	Ekonomická situace MS Roztoky u Prahy za rok 2014	81
9.1.4.	Návrh na zvýšení financí MS Hubertus 2015	82
9.1.5.	Návrh na zvýšení financí MS Hubertus na rok 2016	86
9.1.6.	Výsledky MS Hubertus	91
9.2.	Popis druhého mysliveckého sdružení MS Čím – Chotilsko	92
9.2.1.	Návrh na zvýšení financí MS Čím – Chotilsko na rok 2015.....	95
9.2.2.	Návrh na zvýšení financí MS Čím – Chotilsko na rok 2016.....	108
9.2.3.	Výsledky Čím – Chotilsko	117
10.	Návrh bez poplatkového odstřelu.....	117
11.	Diskuse	118
12.	Seznam použité literatury	119
13.	Seznam obrázků	121
14.	Seznam tabulek	121

1. Úvod

Tato diplomová práce popisuje historii myslivosti, právo myslivosti z právních a ekonomických hledisek problematiku převodu práva myslivosti nebo jeho částí na třetí osoby a definovat podmínky, za kterých takový převod vyhovuje požadavkům vyplývajícím z platných právních norem. Rešerši právních norem a souhrn praxe v bez poplatkových a poplatkových lovů. Spolupráce se dvěma Mysliveckými sdruženími z ekonomického hlediska a zvýšení jejich finanční situace.

1.1. Cíle diplomové práce

Cílem této diplomové práce je provést analýzu příslušných právních norem, vztahujících se k vlastnictví ulovené zvěře a přenosu práva myslivosti při poplatkových lovech a navrhnout řešení bez poplatkových lovů.

2. Historie myslivosti

2.1. Vývoj myslivosti

Vznik člověka spadá do dob před milionem let. V té době už začíná první lov, dalo by se říct myslivost. Dochované předměty jako zuby nám ukazují, že naši prehistoričtí předci již v této době požírali kořist přiměřenou jejich velikosti. První lidé byli spíše sběrači rostlin a bezobratlých živočichů. Na maso si přivykli tak, že se zmocnili uhynulých nebo ulovených zvířat šelmami. Teprve až v době ledové se z člověka stal lovec, který zaútočil na svoji kořist vlastnoručně vyrobenými zbraněmi. Díky dorozumívacím schopnostem, dobře organizovaných skupin se stal člověk dobrým lovcem (J. Červený a kol., 2014).

2.2. Prehistorie

První praobyvatelé se ve střední Evropě objevili už 500 000 až 100 000 let př. n. l. Tito praobyvatelé se nazývali pitekantrop. Tito lidé žili v pohyblivých tlupách, potravu získávali sběrem a lovem. Nejdůležitější v této době bylo ovládnutí ohně. Díky této schopnosti lidé měli snadnější přípravu potravy, ochrany před velkými nebezpečnými zvířaty a před zimou (Z. Štěpánek a kol., 2001).

Ve starší době kamenné- Paleolitu (3 miliony let až 10 000 let př. n. l.) byl nejvýznamnější lov. Lovilo se v tlupách. Lov nebyl výsadním právem, zvěř byla považována za přírodní bohatství (V. Hart, 2014). Především se lovil mamut, los, sob, jelen, zubr, medvěd, bobr, vlk, rys a spoustu dalších velkých a malých zvířat. Tyto zvířata poskytují hlavně maso, kožešiny, kůže pro oděvy, parohy, drápy a kosti sloužící k výrobě různých nástrojů, ozdob a jako stavební materiál. V období okolo 15 000 let až 10 000 let př. n. l. se objevily jeskynní malby, které měly rituální význam. První lovecké zbraně byly velmi jednoduché a byl to například kyj, opracovaný kámen neboli pěstní klín, také se používaly různé pasti a to lapací jámy, nahánění, natlačování zvířat na sráz. V pozdější době se lovalo lukem a šípem, oštěpem, sekerou a nožem tyto zbraně se vyráběly s pazourkovým, kostěným, parohovým a kovovým hrotem (V. Hart, 2014).

V mladší době kamenné – Neolitu (8 000 let až 3 000 let př. n. l.) přichází změna první zemědělství. Z pěstování a sběru rostlin se vyvinulo v první pěstování polních plodin přichází

rolnictví, hlavně rozvoj lovu a odchyt zvěře. Toto vše přispělo k ochočení a domestikaci některých druhů zvířat a to psa a koně zároveň nastává chov domácích zvířat. Z tohoto chovu se vyvinulo pastevectví. Až do roku 8 000 př. n. l. žije asi 5 milionů obyvatel na celé planetě (V. Hart, 2014). Další důležitý rozvoj zemědělství přichází mezi rokem 3 000 až 1 000 let př. n. l. v době bronzové a v době železné v roce 1 000 let př. n. l. až do přelomu letopočtu. V této době se na našem území objevili Keltové a o něco později germánské kmeny (Penzum, 2009).

2.3. Doba předfeudální (od přelomu letopočtu až do 9. Století n. l.)

Od 6. století n. l. jsou na našem území doloženy záznamy o Slovanech. Díky dobrým podmínkám mírnému podnebí, příhodným terénem a vysoce rozmanitou vegetaci. Pralesy, se stromy typu buk, dub, bříza, jilm, borovice, smrk, jedle a spoustu jiných, byl zde výskyt zvěře velmi bohatý. Dále se zde vyskytovali močály, které se střídaly se stepi a křovinami porostem.

V 9. Století n. l. existovala doba předfeudální Velkomoravská říše. Díky dnešním archeologickým nálezům víme, že se v této době rozmáhalo sokolnictví. Lov se stal doplňkovým zdrojem obživy. Z důvodu vymizení velkých zvířat, jako je například mamut, který vymizel v dávnověku. Dále tur, zubr a sob vymizeli na počátku historické doby (V. Hart, 2014). Lov přestal být právem všech a začal být provozován pouze jedním lovcem. Se vznikem rolnictví a pastevectví se začala rozdělovat půda a vznikalo soukromé vlastnictví. Právo lovu bylo spojeno s vlastníkem půdy (Penzum, 2009).

2.4. Doba feudální (od 10. století n. l. až do 18. století n. l.)

Vzniká nadřízená a podřízená vrstva, jednak soustřeďovat kolem význačných rodů. Nadřazená vrstva - šlechta žije na hradech. Nižší vrstva žije na tvrzích. Vzniká pojem stát, v čele stojí panovník s mnoha výhody tzv. regál. Panovníkovy též přísluší výsadní právo lovu. První zmínky o loveckém právu jsou za vlády knížete Boleslava I. (929-967) toto nařízení říká, že výhradní právo na lov má panovník a vychází okolo roku 950. I když pozemky, louky, lesy byly darovány klášterům, věrným pánům nebo pro účel zakládání měst. Od konce 12. století panovník si nadále vyhrazoval právo lovu. Na těchto pozemcích se panovníkem lovila zvěř vysoká a to: jelen, los do 13. století a zvěř černá. Pro ostatní zde byla jen zvěř

drobná. V historii byl nejvýznamnější lov jelení a černé zvěře. Srnčí zvěře bylo až do 18. Století pomálu z důvodu výskytu velkých šelem (V. Hart, 2014).

Pojmenování lovec přišlo už v 11. století. Panovník byl obklopen obrovskou loveckou družinou a z tohoto důvodu se začali stavět lovecké hrádky například Křivoklát v roce 1109, Zbečno, Týřov, Jenčov a spoustu dalších. Vznikaly tzv. účelové obce například Ohaře, Psáry, Sokolníky a spoustu jiných, kde žije lovecký personál. Lovecké roboty jsou už od 12. Století. Lovilo se za pomoci luku a šípů, oštěpů, sítí (vazby), oka, tlučky, pastí, lapacích jam. Velký rozvoj štvanic a sokolnictví. Při lovu se používala smečka psů. Pronásledování poraněné zvěře se uskutečňovala jak na koních tak pěšky. V naší historii je spousta dokumentů, pověstí o lovech. Nejstarší je o Bivoji, který přinesl na Vyšehrad živého kňoura. Další pověst o knížeti Oldřichovi, který našel na lovu kněžnu Boženu. Dochovalo se i mnoho dokladů o lovu našich českých panovníků například Kníže Jaromír (1004 – 1012) byl na lovu přepadnut Vršovci, Kníže Břetislav II. (1092 – 1100) byl při lovu zabit Lorkem. Král Václav I (1230-1253) si při lovu vypíchl oko a 22. září ho při lovu schvátila mrtvice a spoustu dalších pověstí.

Za Václava IV. z roku 1388 nařízení krále říká: zásadní právo lovu přechází na šlechtu je to součást tzv. Dominikálního práva. Panovníkovy byly vyhrazené tzv. královské lovecké okrsky, kde mohl lovit. Od 14. do 17. století se rozšířila k lovu kuše, střílelo se šipkami a kulemi, oštěpy, nůž, tesák, lovecké meče, sítě, pasti, lapáky (ohrady), lapací jámy.

Ve 14. století záznam o kynologii, rozdělení psů podle plemena, výcvik. V této době ubývalo hodně zvěře z důvodu častých lovů, proto se zakládaly obory hlavně pro jelení zvěř nejčastěji v 16. století. Zakládají se bažantnice s novými druhy bažantů, v roce 1465 chov daňků. V raném středověku v zahradách v okolí klášterů se chovali divocí králíci. V jižních Čechách v 16. a 17. století se rozmohlo bobrovnictví. V polovině 18. století zde bylo 59 obor a 188 bažantnic. V usnesení Českého sněmu roku 1573 se uvádí, že dále platí Dominikální právo s nařízením o ochraně zvěře. To tedy znamená začátek oficiální myslivosti u nás.

Z loveckého personálu se stávají myslivci z povolání. Název vznik již ve 14. století tito lidé žili, bydleli přímo v honitbách, měli za úkol ochranu zvěře a později i o její chov. Panovník a šlechta vydává instrukce o lovu a myslivosti. Nejvýznamnější pokyn byl vydán 15. dubna 1599 v Praze Rudolfem II. (1576 - 1612) a byly to „*Císařské instrukcí dáná Janovi u Vřesovic, jakby se co správce nejvyššího jegrmistrovství v království Českém při úřadu svém chovati a řídití měl*“. Po Bílé hoře v 1620 přicházejí nové rody a lov se stává společenskou reprezentací.

Od 16. století rozvoj palných zbraní v 17. století vzniká lovecká ručnice. V 17. a 18. století je vrchol chovu jelení zvěře a velká dravá zvěř je téměř vyhubena. Pořádají se tzv. uzavřené lovy, zavádí se čekaná a šoulačka při lovech na koních je štvanice, která je nahrazena tzv. parforsními hony, které pocházejí z Francie. V 17. století se zakládají kačenárny, nastává největší rozmach sokolnictví. Nejvíce oblíbená je čižba. V 17. a 18. století zakládány lovecké řády, sdružující šlechtické lovce, u nás v roce 1695 založil František Antonín hrabě Špork Řád sv. Huberta (Penzum, 2009).

V roce 1641 císař Ferdinand III. (1637 - 1657) vydává pro Čechy ustanovení o lovu, ve kterém, se říká že myslivost je kratochvílí šlechtickou. Přichází opět povinná lovecká rolba a velký rozmach pytláctví. Vycházejí patenty proti pytláctví například v roce 1732 císař Karel VI. (1711 - 1740). Roku 1713 Karel VI. vydává instrukce, že personál se musí vzdělávat 3 roky u zkušeného myslivce (učebního pána) zakončená slavnostním přijetím, předáním výučního listu, tesáku a lovecké trupky.

V roce 1781 zrušeno nevolnictví císaře Josefem II. (1780 - 1790) a v roce 1786 řad o myslivosti, všeobecný honební patent, uvolňující podaných v robotách, ochrana polních plodin a hrazení škod. Černá zvěř se zavírá do obor. Právo myslivosti prohlášeno za právo státu. Dochází k odklonu chovu velké zvěře a nastává intenzivní chov zvěře drobné, z tohoto důvodu nastává rozvoj brokové střelby. V 18. století prospívá lesnictví na úkor myslivosti – císařsko-královský patent lesů a dříví císařovny Marie Terezie (1740 - 1780) s roku 1754 (V. Hart, 2014).

2.5. 19. století n. l.

Myslivost se podřizuje lesnictví. Vznikají kalamity a škody v lesních prostorech. 19 století největší rozvoj bažantnictví a dovážejí se nové druhy bažantů. Dále se dováží muflon, jelenec běloocasí a jelen sika. Začínají chovy drobné zvěře. Proslavuje se české puškařství díky rozvoji brokové střelby.

V roce 1848 bylo zrušeno poddanství. V Olomouci 7. března Císař František Josef I.(1848 - 1916) vydal říšský patent tedy zákon o myslivosti č. 154; právo myslivosti bylo spojeno s vlastnictvím půdy. Honitby se začali pronajímat. Nově vznikají vlastní honitby nejméně 200 jiter tj. 115 ha souvislých pozemků. Dále vznikají honitby společenstevní- obecní. Na začátku 19. století zaniká sokolnictví v druhé polovině 19. století zaniká též čižba z důvodu ochrany

drobného ptactva. Snižuje se stav jelení zvěře a přibývá zvěř srnčí. V tomto století téměř vyhynuly velké šelmy. V Jižních Čechách vyhynul bobr. Začali se provádět osamocené lovy jako je šoulačka, čekaná, hledání - slídění, hony na drobnou zvěř, kruhová leč, ploužení, naháňky, vábení aj. V roce 1866 byl vydán nový zemský zákon pro Čechy o myslivosti s pozdějšími doplňky. V roce 1873 byl tento zákon vydán pro Moravu a v roce 1877 pro Slezsko (Penzum, 2009).

2.6. 20. a 21. století n. l.

Ve 20. století je výskyt zvěře podobný jako v předchozím století. Začínají se objevovat nové druhy. V roce 1907 na Českokamenicku a 1913 v Jeseníkách začal chov kamzíků. V roce 1927 chov divokého krocana. V roce 1957 se objevil los a ve 21. Století se objevil bobr. Začíná se do volné přírody vypouštět rys. Lov se v těchto letech nemění. Modernizují se palné zbraně.

V roce 1918 vzniká Československá republika o 5 let později Československá myslivecká jednota. V roce 1929 vychází malý honební zákon, který nám udává doby lovu, vydávání loveckých lístků, hájení zvěře. Dochází k intenzivnímu sladění zemědělství a chovu drobné zvěře převážně pernaté. Černá zvěř se už chová pouze v oborách. V roce 1941 vychází nařízení o myslivosti č. 127/1941 Sb. a č. 128/1941 Sb. nastává změna nejmenší výměry nové honitby a to na 150 ha u společenstevních honiteb, na 200 ha u vlastních honiteb. Zároveň vzniká povinné členství v České myslivecké jednotě. V roce 1945 vychází zákon o myslivosti č 225/1947 Sb. s platností od 1. 1. 1948. Honitba se může pronajmout a to fyzické osobě nebo myslivecké společnosti. V roce 1951 nastává změna v pronájmu honitby právo pronájmu zůstává už jen pro tzv. lidové myslivecké společnosti. Do honitby se vrací černá zvěř a v roce 1953 je nově vysazena koza bezoárová (Penzum, 2009).

V roce 1962 vychází nový zákon o myslivosti č 23/1962 Sb. tento zákon znovu upravil výměru honitby na 500 ha a doby lovu. Právo myslivosti přísluší organizacím zemědělským družstvům, státním lesům a státním statkům, které je popřípadě pronajali mysliveckým sdružením. Začali se objevovat velké škody na zvěři. Ubývá drobná zvěř poklesá prodej zvěřiny toto je zapříčiněno kolektivizací, zemědělstvím, znečištěním půdy, vody, ovzduší a hlavně ničením lesů. V roce 1992 vydán zákon o myslivosti 270/1992 Sb. s účinností od 1. června. Dále vzniká zákon 512/1992Sb s účinností od 19. 11. 1992. Řídící orgán pro

myslivost je výhradně Ministerstvo zemědělství. Výměra honiteb zůstává stejná, právo myslivosti přiznáno majitelům půdy, honitby vynikají na základě vlastnictví pozemků, jako honitby vlastní nebo společenství. Právo myslivosti mohlo být vykonáváno pouze kvalifikovanými myslivci, byly definovány škody na zvěři, pozměněn výčet zvěře a rozdělení zvěře na užitkovou a škodnou. V roce 2011 vychází nový zákon o myslivosti 449/2011 Sb. zabývá se honitbou a to tvorbou a využitím, chovem a lovem zvěře, mysliveckými zkouškami, mysliveckou stráží a dalším. Začaly se objevovat nové druhy přivezené ze zahraničí například Mýval severní – *Procyon lotor*, nutrie říční – *Myocastor copypus* aj. (V. Hart, 2014).

2.7. Myslivost v současné době

Ministerstvo kultury dne 23. 11. 2012 vydalo rozhodnutí – myslivost se stává součástí seznamu nemateriálních statků tradiční a lidovou kulturou ČR (V. Hart, 2014).

3. Historický vývoj legislativy myslivosti

Úplně první zákon o myslivosti byl vydán knížetem Boleslavem I. v 10. století, Boleslav I stanovil tzv. vysokou honitbu. To znamená, že právo lovu měl pouze panovník. Roku 1573 český sněm vydal nařízení, které sloužilo k ochraně zvěře, a byly stanoveny podmínky pro lov zvěře. Dále v roce 1728 vydal Karel VI. Lovecký řád Jägerordnung který přetrvával, až do vlády Marie Terezie která v roce 1743 vydala nový řád. V roce 1786 vyšel patent Josefa II., který měl zajistit rovnováhu mezi zemědělci a lovci. Vychází občanský zákoník č. 946/1811 sbírka zákonů soudních. František Josef I. vydal v roce 1849 nový zákon o myslivosti, který platil pro Rakouskou říši a zároveň i pro Čechy v tomto zákonu bylo zrušeno právo myslivosti na cizím pozemku. Vydává se první samostatný zákon o myslivosti pro Čechy v roce 1866. Významný byl zákon č. 98 z roku 1929, tzv. Malý honební zákon. Tento zákon určil, kdy se může zvěř lovit tedy doby lovu a kdy je zvěř hájená. V roce 1947 byl vydán zákon, který rozšířil myslivost veřejnosti. Tento zákon také ukládá povinné členství myslivecké organizaci. Zákon č. 23/1962 stanovil plány lovu zvěře a jejího chovu. V roce 1990 byl vydán zákon č. 83, který zrušil povinné členství v mysliveckých organizacích.

Novela zákona 23/1962 č. 270 umožňovala správu honitby nejen mysliveckým organizacím a také zrušila na nátlak ochránců zvířat termín „škodná zvěř“. Novela č. 512 ze stejného roku poté zavedla přechodný myslivecký zákon. V současné době je v platnosti zákon 449/2001 (M. Vach a kolektiv, 2010).

3.1. Shrnutí právních předpisů o myslivosti

V publikaci Vývoj myslivosti a lovectví v českých zemích od Miroslava Vacha a kolektivu bylo uvedeno toto shrnutí právních předpisů.

1. Boleslav I. v 10. století tzv. vysokou honitbu
2. Český sněm v roce 1573 vydal nařízení, které sloužilo k ochraně zvěře
3. Karel IV. V roce 1728 Lovecký řád Jägerordnung
4. Marie Terezie, která v roce 1743 vydala nový řád
5. Patent císaře Josefa II. Ze dne 28. 2. 1786
6. Občanský zákoník č. 946/1811sb. z. S.
7. Patent císaře Františka Josefa I. č.154/1849 Ř. z., o myslivosti
8. Zákon č. 49/1866 z. Z., o myslivosti
9. Zákon č 98/1929Sb., kterým se doplují, a částečně mění některá ustanovení v honitbě-policejní, zejména o hájení zvěře
10. Vládní nařízení č. 127/1941Sb., o myslivosti.
Vládní nařízení č. 128/1941Sb., kterým se provádí vládní nařízení o myslivosti.
11. Zákon č. 225/1947Sb., o myslivosti
12. Zákon č. 23/1962 Sb., o myslivosti
13. Zákon č. 143/1991 Sb., kterým se doplňuje zákon č. 23/1962Sb., o myslivosti
14. Zákon č. 270/1992 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 23/1962Sb., o myslivosti
15. Zákon č. 449/2001Sb., o myslivosti, ve znění zákona č. 320/2002Sb., a zákona 59/2003 Sb.

3.2. Současné právní předpisy o myslivosti

Zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti

Vyhláška Mze č. 244/2002 Sb. — některá ustanovení Zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti

Vyhláška Mze č. 245/2002 Sb. — doby lovu některých druhů zvěře
Vyhláška Mze č. 491/2002 Sb. — stanovuje minimální a normované stavy zvěře
Vyhláška Mze č. 7/2004 Sb. — úprava chovu bažantů v bažantnicích
Vyhláška Mze č. 553/2002 Sb. — plány mysliveckého hospodaření
Zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu
Trestní zákon č. 140/1961 Sb. — např. pytláctví
Zákon č. 289/1995 Sb. - chov zvěře, o lesích
Vyhláška Mze č. 101/1996 Sb. — o opatření a ochraně lesa před škodami způsobenými zvěří
Vyhláška Mze č. 55/1999 Sb. — výpočet výše újmy za škody způsobené na lesích
Zákon ČR č. 167/1993 Sb. — na ochranu zvířat před týráním
Zákon č. 114/1992 Sb. — o ochraně přírody a krajiny
Vyhláška MŽP č. 395/1992 Sb. — ochrana lesa a chráněných druhů rostlin

4. Rešerše zákonů

4.1. Zákon č. 449/2001 Sb. o myslivosti

Myslivecký zákon charakterizuje myslivost jako činnost, jejímž předmětem je zvěř a hospodaření se zvěří se zaměřením na spolkovou činnost v myslivosti, která směřuje k udržení nynějšího stavu myslivosti a jejímu rozvoji mysliveckých zvyků a tradic. Činnost myslivosti se provádí ve volné přírodě a ve vztahu žijících zvířat k ní. Dále činnost myslivosti zahrnuje i vztah zvěře k prostředí tedy životní podmínky zvěře. Myslivost spadá do českého národního kulturního dědictví.

Hospodaření se zvěří má dvě strany. Za prvé vysoká etika a za druhé respektování trvale udržitelného hospodaření s přírodním bohatstvím, za které je zvěř považována. V dnešní době je vysoká úroveň vztahu chování člověka ke zvěří a v průběhu let se postupně vyvíjela až do dnešní podoby. Zvěř, patří do obnovitelného přírodního bohatství. Do této skupiny jsou zařazeny živočišné druhy, které se obhospodařují lovem, ale i druhy které lovit nelze.

Myslivecký zákon říká, že povinnost myslivosti je pečovat o všechny druhy živočichů. Tzv. o živočichy hospodářsky využitelné a také o živočichy bez dalšího hospodářského využití. Myslivecký zákon uvádí, že právo myslivosti je souhrn práv a povinností chránit zvěř, chovat,

lovit a přivlastňovat si jí jak ulovenou tak uhynulou. Dále si ponechávat shozy a k tomuto účelu užívat honebních pozemků. Nejdůležitější část v zákoně o myslivosti jsou definice o honebních a nehonebních pozemcích. Zákon říká, že honební pozemky jsou důležité pro uznání honitby. Bez vymezení této honitby se na těchto pozemcích nesmí vykonávat právo myslivosti. Honební pozemky lze využívat za podmínek uvedených v určité části v zákoně o myslivosti. Hlavní podmínkou je tento pozemek uznat za honební. Pokud nejsou tyto podmínky splněny, na pozemku se nesmí vykonávat právo myslivosti. Vlastník honebního pozemku může zakázat vykonávat právo myslivosti na svých pozemcích. Toto může vykonat za podmínek, že prohlásí své pozemky za nehonební (M. Vach a kolektiv, 2010).

Honební pozemky jsou všechny, které nejsou uvedeny v pozemcích nehonebních. Tato podmínka je z důvodu vymezení užšího okruhu pozemků, na kterých se nesmí vykonávat právo myslivosti z bezpečnostního, vojenského důvodu. Vzniká zde křížení zájmů. Podle zákona o myslivosti se honitbou rozumí na sebe navazujících více honebních pozemků jednoho nebo více majitelů. Bez honitby nelze vykonávat právo myslivosti. Do honitby jsou zařazeny i obory a bažantnice. V oboře jsou uvedeny podmínky pro chov zvěře. Obora musí být ohrazena nebo jinak zajištěna, aby zvěř nemohla oboru opustit. Bažantnice je určitá část honitby, která je vyhrazena pro intenzivní chov bažantů. Tuto část honitby vymežil orgán státní správy myslivosti. Zákon o myslivosti obsahuje 10 částí, které určují základní problémy myslivosti pro celou Českou republiku (Zákon č. 449/2001 Sb.). Obsah jednotlivých částí:

Zákon č. 449/2001 Sb. o myslivosti		
ČÁST PRVNÍ		OBEČNÁ USTANOVENÍ
	§ 1	Předmět a účel úpravy
	§ 2	Vymezení pojmů
ČÁST DRUHÁ		CHOV A ZUŠLECHŤOVÁNÍ ZVĚŘE
	§ 3	Zásady chovu
	§ 4	Omezení směřující k zachování druhu zvěře
	§ 5	Zákazy stanovené k zachování druhů zvěře
	§ 6	Chovatelské přehledky
	§ 7	Chov zvěře v zajetí

ČÁST TŘETÍ		OCHRANA MYSLIVOSTI A ZLEPŠOVÁNÍ ŽIVOTNÍCH PODMÍNEK ZVĚŘE
HLAVA I		Ochrana myslivosti
	§ 8	Základní povinnosti
	§ 9	Omezení a zákazy dané v zájmu ochrany
	§ 10	Povinnosti vlastníků domácích a hospodářských zvířat a vlastníků pozemků
	§ 11	Povinnosti uživatelů honiteb
HLAVA II		Myslivecká stráž
	§ 12	Ustanovení myslivecké stráže
	§ 13	Zrušení ustanovení mysliveckou stráží
	§ 14	Oprávnění myslivecké stráže
	§ 15	Povinnosti myslivecké stráže
	§ 16	Odpovědnost za způsobenou škodu
ČÁST ČTVRTÁ		TVORBA A VYUŽITÍ HONITEB
HLAVA I		Navrhování honiteb
	§ 17	Obecné zásady tvorby honiteb
	§ 18	Uznání honitby
HLAVA II		Honební společenstvo
	§ 19	Založení honebního společenstva
	§ 20	Vznik honebního společenstva
	§ 21	Valná hromada honebního společenstva
	§ 22	Jednání valné hromady
	§ 23	Honební starosta
	§ 24	Honební výbor
	§ 25	Zrušení a zánik honebního společenstva
	§ 26	Členství v honebním společenstvu
	§ 27	Majetek honebního společenstva
	§ 28	Rejstřík honebních společenstev
HLAVA III		Uznání honitby a její změny
	§ 29	Řízení o uznání honitby
	§ 30	Přičlenění

	§ 31	Změna a zánik honiteb
HLAVA IV		Využití honiteb
	§ 32	Rozhodnutí držitele honitby o způsobu jejího využití
	§ 33	Smlouva o nájmu honitby
	§ 34	Evidence využití honiteb
ČÁST PÁTÁ		MYSLIVECKÉ HOSPODAŘENÍ A LOV
HLAVA I		Myslivecký hospodář
	§ 35	
HLAVA II		Plán mysliveckého hospodaření
	§ 36	Vypracování plánu
	§ 37	Změny a plnění plánu
	§ 38	Myslivecká evidence a statistika
HLAVA III		Povolení lovu ve zvláštních případech
	§ 39	Snížení stavů zvěře a zrušení jejího chovu
	§ 40	Povolení lovu mimo dobu lovu
	§ 41	Povolení lovu na nehonebních pozemcích
HLAVA IV		Doby lovu a jeho podmínky
	§ 42	Doba lovu a podmínky lovu
	§ 43	Dohledávka zvěře
	§ 44	Používání loveckých psů a loveckých dravců
HLAVA V		Zakázané způsoby lovu
	§ 45	
HLAVA VI		Povolenka k lovu, lovecký lístek a povinné pojištění
	§ 46	Povolenka k lovu
	§ 47	Lovecký lístek
	§ 48	Povinné pojištění
HLAVA VII		Kontrola a zužitkování zvěře
	§ 49	Způsob kontroly ulovené zvěře
	§ 50	Ošetření ulovené zvěře
	§ 51	Uvádění ulovené zvěře do oběhu
ČÁST ŠESTÁ		ŠKODY ZPŮSOBENÉ UŽÍVÁNÍM

		HONITBY, ZVĚŘÍ A NA ZVĚŘÍ
	§ 52	Odpovědnost uživatele honitby
	§ 53	Opatření k zábraně škod působených zvěří
	§ 54	Neuhrazované škody způsobené zvěří
	§ 55	Uplatnění nároků
	§ 56	Náhrada škod způsobených na zvěři
ČÁST SEDMÁ		STÁTNÍ SPRÁVA MYSLIVOSTI
HLAVA I		Orgány státní správy myslivosti a jejich působnost
	§ 57	Orgány státní správy myslivosti
	§ 58	Působnost Ministerstva zemědělství
	§ 59	Působnost krajů
	§ 60	Působnost obcí
HLAVA II		Dozor v myslivosti
HLAVA III		Podpora mysliveckého hospodaření a spolkové myslivosti
	§ 62	
ČÁST OSMÁ		SANKCE
	§ 63	Přestupky
	§ 64	Pokuty
ČÁST DEVÁTÁ		PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ
	§ 65	Vztah ke správnímu řádu
	§ 66	Vztah k předpisům o ochraně přírody
	§ 67	Vztah k řízení podle jiných předpisů
	§ 68	Zmocňovací ustanovení
	§ 69	Přechodná ustanovení
	§ 70	Zrušovací ustanovení
ČÁST DESET		ÚČINNOST
	§ 71	

Tabulka č. 1: Obsah zákona číslo 449/2001 Sb. o myslivosti

4.2. Zákon č. 563/1991 o účetnictví ve znění pozdějších předpisů

Zákon o účetnictví je součástí veřejného práva a stanovuje rozsah a způsob vedení účetnictví. S platností 30. prosince 1991 a v účinnosti nabyl 1. ledna 1991. Tento zákoník se dělí na sedm částí a 40 paragrafů. První část: Obecná ustanovení (§ 1 až 8), druhá část: Rozsah vedení účetnictví, účetní doklady, účetní zápisy a účetní knihy (§ 9 až 17), třetí část: Účetní závěrka (§ 18 až 23), čtvrtá část: Způsoby oceňování (§ 24 až 28) a pátá část: Inventarizace majetku a závazků (§ 29 až 30) šestá část: Úschova účetních záznamů (§ 31 až 32) sedmá část: USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ (§ 33 až 38a) paragraf 39 a40 se zrušují (Zákon č. 563/1991).

Zákon č. 563/1991 o účetnictví		
ČÁST PRVNÍ	§ 1-8	OBECNÁ USTANOVENÍ
	§ 1	
	§ 2	Předmět účetnictví
	§ 3	
	§ 4	
	§ 4a	
	§ 5	
	§ 6	
	§ 7	
	§ 8	
ČÁST DRUHÁ	§ 9-17	ROZSAH VEDENÍ ÚČETNICTVÍ, ÚČETNÍ DOKLADY, ÚČETNÍ ZÁPISY A ÚČETNÍ KNIHY
	§ 9	Rozsah vedení účetnictví
	§ 11	Účetní doklady
	§ 12	Účetní zápisy
	§ 13	Účetní knihy
	§ 13a	Zjednodušený rozsah účetnictví
	§ 14	Směrná účtová osnova a účtový rozvrh
	§ 16	Ostatní ustanovení o účetních knihách
	§ 17	Otevírání a uzavírání účetních knih

ČÁST TŘETÍ	§ 18-23	ÚČETNÍ ZÁVĚRKA
	§ 18	Účetní závěrka
	§ 19	Rozvahový den
	§ 19a	Použití mezinárodních účetních standardů pro účtování a sestavení účetní závěrky
	§ 20	Ověřování účetní závěrky auditorem
	§ 21	Výroční zpráva
	§ 21a	Způsoby zveřejňování
	§ 22	
	§ 22a	
	§ 22b	
	§ 23	
	§ 23a	Použití mezinárodních účetních standardů v konsolidaci
	§ 23b	
ČÁST ČTVRTÁ	§ 24-28	ZPŮSOBY OCENOVÁNÍ
	§ 24	
	§ 25	
	§ 26	
	§ 27	
	§ 28	
ČÁST PÁTÁ	§ 29-30	INVENTARIZACE MAJETKU A ZÁVAZKŮ
	§ 29	
	§ 30	
ČÁST ŠESTÁ	§ 31-32	ÚSCHOVA ÚČETNÍCH ZÁZNAMŮ
	§ 31	
	§ 32	
ČÁST SEDMÁ	§ 33-40	USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ
	§ 33	Účetní záznam
	§ 33a	Průkaznost účetního záznamu
	§ 34	Přenos průkazného účetního záznamu
	§ 35	Opravy a ostatní ustanovení o účetních záznamech
	§ 36	
	§ 37	Správní delikty

	§ 37a	
	§ 37aa	
	§ 37ab	Společná ustanovení ke správním deliktům
	§ 37b	Zmocňovací ustanovení
	§ 38	
	§ 38a	
	§ 39	Zrušují se
	§ 40	
Přechodná ustanovení		

Tabulka č. 2: Obsah zákona číslo 563/1991 o účetnictví ve znění pozdějších předpisů

4.3. Zákon č. 89/2012 Sb. - Občanský zákoník

Občanský zákoník je zákoník upravující soukromé právo našeho státu. Tento občanský zákoník nahradil zákoník z roku 1964 ale i další zákony mimo jiné zákon o rodině nebo zákon o vlastnictví bytů. Tento zákon byl schválen 3. února 2012 s platností 22. března 2012 a v účinnosti nabyl 1. ledna 2014 autorem zákoníku je parlament České republiky. Díky tomuto zákoníku vejde do České republiky mnoho změn. Je to jeden z nejrozsáhlejších zákonů v České republice a dělí se na pět částí o 17 hlavách, které obsahují 3081 paragrafů. První část: Obecná část (§ 1 až 654), druhá část: Rodinné právo (§ 655 až 975), třetí část: Absolutní majetková práva (§ 976 až 1720), čtvrtá část: Relativní majetková práva (§ 1721 až 2990) a pátá část: Ustanovení společná, přechodná a závěrečná (§ 2991 až 3081) (Zákon č. 89/2012 Sb.)

Zákon č. 89/2012 Sb. - Občanský zákoník			
Úvod			Úvod
ČÁST PRVNÍ		§ 1-654	OBEČNÁ ČÁST
	Hlava I	§ 1-14	Předmět úpravy a její základní zásady
	Díl 1	§ 1-8	Soukromé právo
	Díl 2	§ 9-11	Užití předpisů občanského práva

	Díl 3	§ 12-14	Ochrana soukromých práv	
	Hlava II	§ 15-435	Osoby	
	Díl 1	§ 15-22	Všeobecná ustanovení	
	Díl 2	§ 23-117	Fyzické osoby	
	Oddíl 1	§ 23-37	Obecná ustanovení	
	Oddíl 2	§ 38-65	Podpůrná opatření při narušení schopnosti zletilého právně jednat	
	Oddíl 3	§ 66-70	Nezvěstnost	
	Oddíl 4	§ 71-76	Domněnka smrti	
	Oddíl 5	§ 77-80	Jméno a bydliště člověka	
	Oddíl 6	§ 81-117	Osobnost člověka	
		Pododdíl 1	§ 81-83	Obecná ustanovení
		Pododdíl 2	§ 84-90	Podoba a soukromí
		Pododdíl 3	§ 91-103	Právo na duševní a tělesnou integritu
		Pododdíl 4	§ 104-110	Práva člověka převzatého do zdravotnického zařízení bez jeho souhlasu
		Pododdíl 5	§ 111-112	Nakládání s částmi lidského těla
		Pododdíl 6	§ 113-117	Ochrana lidského těla po smrti člověka
	Díl 3	§ 118-418	Právnícké osoby	
	Oddíl 1	§ 118-209	Obecná ustanovení	
	Oddíl 2	§ 210-302	Korporace	
		Pododdíl 1	§ 210-213	Obecně o korporacích
		Pododdíl 2	§ 214-302	Spolek
	Oddíl 3	§ 303-401	Fundace	
		Pododdíl 1	§ 303-305	Obecně o fundacích
		Pododdíl 2	§ 306-393	Nadace
		Pododdíl 3	§ 394-401	Nadační fond
	Oddíl 4	§ 402-418	Ústav	
	Díl 4	§ 419	Spotřebitel	
	Díl 5	§ 420-435	Podnikatel	
	Hlava III	§ 436-488	Zastoupení	
	Díl 1	§ 436-440	Všeobecná ustanovení	
	Díl 2	§ 441-456	Smluvní zastoupení	

		Oddíl 1	§ 441-449	Obecná ustanovení	
		Oddíl 2	§ 450-456	Prokura	
		Díl 3	§ 457-488	Zákonné zastoupení a opatrovnictví	
		Oddíl 1	§ 457-464	Obecná ustanovení	
		Oddíl 2	§ 465-485	Opatrovnictví člověka	
		Oddíl 3	§ 486-488	Opatrovnictví právnické osoby	
		Hlava IV	§ 489-544	Věci a jejich rozdělení	
		Díl 1	§ 489-495	Všeobecná ustanovení	
		Díl 2	§ 496-504	Rozdělení věcí	
		Díl 3	§ 505-513	Součást věci a příslušenství věci	
		Díl 4	§ 514-544	Cenný papír	
		Oddíl 1	§ 514-524	Obecná ustanovení	
		Oddíl 2	§ 525-528	Zaknihované cenné papíry	
		Oddíl 3	§ 529-544	Přeměna cenného papíru na zaknihovaný cenný papír a přeměna zaknihovaného cenného papíru na cenný papír	
			Pododdíl 1	§ 529-535	Přeměna cenného papíru na zaknihovaný cenný papír
			Pododdíl 2	§ 536-544	Přeměna zaknihovaného cenného papíru na cenný papír
		Hlava V	§ 545-654	Právní skutečnosti	
		Díl 1	§ 545-599	Právní jednání	
		Oddíl 1	§ 545-554	Všeobecná ustanovení	
		Oddíl 2	§ 555-558	Výklad právních jednání	
		Oddíl 3	§ 559-564	Forma právních jednání	
		Oddíl 4	§ 565-569	Soukromá listina a veřejná listina	
		Oddíl 5	§ 570-573	Právní jednání vůči nepřítomné osobě	
		Oddíl 6	§ 574-588	Neplatnost právních jednání	
		Oddíl 7	§ 589-599	Relativní neúčinnost	
		Díl 2	§ 600-608	Právní události	
		Díl 3	§ 609-654	Promlčení a prekluze	
		Oddíl 1	§ 609-653	Promlčení	
			Pododdíl 1	§ 609-628	Všeobecná ustanovení

			Pododdíl 2	§ 629-644	Délka promlčecí lhůty
			Pododdíl 3	§ 645-652	Běh promlčecí lhůty
			Pododdíl 4	§ 653	Obnovení nároku a běh nové promlčecí lhůty
		Oddíl 2		§ 654	Prekluze
ČÁST DRUHÁ				§ 655-975	RODINNÉ PRÁVO
	Hlava I			§ 655-770	Manželství
		Díl 1		§ 655	Všeobecné ustanovení
		Díl 2		§ 656-676	Vznik manželství
		Díl 3		§ 677-686	Zdánlivé manželství a neplatnost manželství
		Oddíl 1		§ 677-679	Zdánlivé manželství
		Oddíl 2		§ 680-686	Neplatnost manželství
		Díl 4		§ 687-753	Povinnosti a práva manželů
		Oddíl 1		§ 687-707	Obecná ustanovení
		Oddíl 2		§ 708-753	Manželské majetkové právo
		Díl 5		§ 754-770	Zánik manželství
		Oddíl 1		§ 754	Obecné ustanovení
		Oddíl 2		§ 755-758	Rozvod manželství
		Oddíl 3		§ 759-770	Následky zániku manželství
	Hlava II			§ 771-927	Příbuzenství a švagrovství
		Díl 1		§ 771-774	Všeobecná ustanovení
		Díl 2		§ 775-927	Poměry mezi rodiči a dítětem
		Oddíl 1		§ 775-793	Určování rodičovství
		Oddíl 2		§ 794-854	Osvojení
			Pododdíl 1	§ 794-804	Osvojení, osvojitel a osvojované dítě
			Pododdíl 2	§ 805-822	Souhlas s osvojením
			Pododdíl 3	§ 823-831	Péče před osvojením
			Pododdíl 4	§ 832-845	Následky osvojení
			Pododdíl 5	§ 846-854	Osvojení zletilého
		Oddíl 3		§ 855-923	Rodiče a dítě
			Pododdíl 1	§ 855-859	Obecná ustanovení
			Pododdíl 2	§ 860-864	Osobní jméno a příjmení dítěte
			Pododdíl 3	§ 865-909	Rodičovská odpovědnost

			Pododdíl 4	§ 910-923	Vyživovací povinnost
			Oddíl 4	§ 924-926	Zvláštní opatření při výchově dítěte
			Oddíl 5	§ 927	Vztahy mezi dítětem a jinými příbuznými a dalšími osobami
			Hlava III	§ 928-975	Poručenství a jiné formy péče o dítě
			Díl 1	§ 928-942	Poručenství
			Díl 2	§ 943-952	Opatrovnictví dítěte
			Oddíl 1	§ 943-947	Opatrovník
			Oddíl 2	§ 948-952	Opatrovník pro správu jmění dítěte
			Díl 3	§ 953-970	Svěření dítěte do péče jiné osoby a pěstounství
			Oddíl 1	§ 953-957	Svěření dítěte do péče jiné osoby
			Oddíl 2	§ 958-970	Pěstounství
			Díl 4	§ 971-975	Ústavní výchova
			ČÁST TŘETÍ	§ 976-1720	ABSOLUTNÍ MAJETKOVÁ PRÁVA
			Hlava I	§ 976-978	Všeobecná ustanovení
			Hlava II	§ 979-1474	Věcná práva
			Díl 1	§ 979-986	Obecná ustanovení
			Díl 2	§ 987-1010	Držba
			Díl 3	§ 1011-1114	Vlastnictví
			Oddíl 1	§ 1011-1044	Povaha vlastnického práva a jeho rozsah
			Oddíl 2	§ 1045-1114	Nabytí vlastnického práva
			Pododdíl 1	§ 1045-1065	Přivlastnění a nález
			Pododdíl 2	§ 1066-1073	Přirozený přírůstek
			Pododdíl 3	§ 1074-1087	Umělý přírůstek
			Pododdíl 4	§ 1088	Smíšený přírůstek
			Pododdíl 5	§ 1089-1098	Vydržení
			Pododdíl 6	§ 1099-1108	Převod vlastnického práva
			Pododdíl 7	§ 1109-1113	Nabytí vlastnického práva od neoprávněného
			Pododdíl 8	§ 1114	Nabytí vlastnického práva rozhodnutím orgánu veřejné moci
			Díl 4	§ 1115-1239	Spoluvlastnictví

		Oddíl 1	§ 1115-1120	Obecná ustanovení
		Oddíl 2	§ 1121-1125	Spoluvlastnický podíl
		Oddíl 3	§ 1126-1139	Správa společné věci
		Oddíl 4	§ 1140-1157	Oddělení ze spoluvlastnictví a zrušení spoluvlastnictví
		Oddíl 5	§ 1158-1222	Bytové spoluvlastnictví
		Pododdíl 1	§ 1158-1162	Obecná ustanovení
		Pododdíl 2	§ 1163-1169	Vznik jednotky
		Pododdíl 3	§ 1170-1174	Výstavba domu s jednotkami
		Pododdíl 4	§ 1175-1188	Práva a povinnosti vlastníka jednotky
		Pododdíl 5	§ 1189-1216	Správa domu a pozemku
		Pododdíl 6	§ 1217-1219	Zrušení bytového spoluvlastnictví
		Pododdíl 7	§ 1220-1222	Společná ustanovení
		Oddíl 6	§ 1223-1235	Přídavné spoluvlastnictví
		Oddíl 7	§ 1236-1239	Zvláštní ustanovení o společenství jmění
		Díl 5	§ 1240-1399	Věcná práva k cizím věcem
		Oddíl 1	§ 1240-1256	Právo stavby
		Pododdíl 1	§ 1240-1242	Obecná ustanovení
		Pododdíl 2	§ 1243-1249	Vznik a zánik práva stavby
		Pododdíl 3	§ 1250-1256	Právní poměry z práva stavby
		Oddíl 2	§ 1257-1308	Věcná břemena
		Pododdíl 1	§ 1257-1259	Obecná ustanovení o služebnostech
		Pododdíl 2	§ 1260-1262	Nabytí služebnosti
		Pododdíl 3	§ 1263-1266	Právní poměry ze služebnosti
		Pododdíl 4	§ 1267-1282	Některé pozemkové služebnosti
		Pododdíl 5	§ 1283-1298	Užívací právo
		Pododdíl 6	§ 1299-1302	Zánik služebnosti
		Pododdíl 7	§ 1303-1308	Reálná břemena
		Oddíl 3	§ 1309-1394	Zástavní právo
		Pododdíl 1	§ 1309-1311	Obecná ustanovení
		Pododdíl 2	§ 1312-1345	Zastavení
		Pododdíl 3	§ 1346-1352	Rozsah zástavního práva
		Pododdíl 4	§ 1353-1358	Práva a povinnosti ze zástavního práva

			Pododdíl 5	§ 1359-1370	Výkon zástavního práva
			Pododdíl 6	§ 1371-1375	Výkon zástavního práva při více zástavních věřitelích
			Pododdíl 7	§ 1376-1379	Zánik zástavního práva
			Pododdíl 8	§ 1380-1384	Práva vlastníka při uvolnění zástavy
			Pododdíl 9	§ 1385-1389	Záměna zástavního práva
			Pododdíl 10	§ 1390-1394	Podzástavní právo
			Oddíl 4	§ 1395-1399	Zadržovací právo
			Díl 6	§ 1400-1474	Správa cizího majetku
			Oddíl 1	§ 1400-1410	Všeobecná ustanovení o správě cizího majetku
			Pododdíl 1	§ 1400-1404	Obecná ustanovení
			Pododdíl 2	§ 1405-1408	Prostá správa cizího majetku
			Pododdíl 3	§ 1409-1410	Plná správa cizího majetku
			Oddíl 2	§ 1411-1437	Pravidla správy
			Pododdíl 1	§ 1411-1418	Povinnosti správce vůči beneficiantovi
			Pododdíl 2	§ 1419-1422	Povinnosti správce a beneficianta vůči třetím osobám
			Pododdíl 3	§ 1423-1427	Inventář, jistota a pojištění
			Pododdíl 4	§ 1428-1431	Společná správa
			Pododdíl 5	§ 1432-1435	Obezřetné investice
			Pododdíl 6	§ 1436-1437	Vyúčtování
			Oddíl 3	§ 1438-1447	Skončení správy
			Oddíl 4	§ 1448-1474	Svěřenský fond
			Pododdíl 1	§ 1448-1452	Pojem svěřenského fondu a jeho vznik
			Pododdíl 2	§ 1453-1456	Správa svěřenského fondu
			Pododdíl 3	§ 1457-1462	Obmyšlený
			Pododdíl 4	§ 1463-1467	Dohled nad správou svěřenského fondu
			Pododdíl 5	§ 1468-1470	Změny svěřenského fondu
			Pododdíl 6	§ 1471-1474	Zánik svěřenského fondu
			Hlava III	§ 1475-1720	Dědické právo
			Díl 1	§ 1475-1490	Právo na pozůstalost
			Díl 2	§ 1491-1593	Pořízení pro případ smrti

		Oddíl 1	§ 1491-1493	Všeobecná ustanovení
		Oddíl 2	§ 1494-1581	Závěť
		Pododdíl 1	§ 1494-1531	Obecná ustanovení
		Pododdíl 2	§ 1532-1550	Forma závěti
		Pododdíl 3	§ 1551-1574	Vedlejší doložky v závěti
		Pododdíl 4	§ 1575-1581	Zrušení závěti
		Oddíl 3	§ 1582-1593	Dědická smlouva
		Díl 3	§ 1594-1632	Odkaz
		Oddíl 1	§ 1594-1603	Obecná ustanovení
		Oddíl 2	§ 1604-1619	Zvláštní pravidla o jednotlivých druzích odkazů
		Pododdíl 1	§ 1604-1607	Odkaz věcí určitého druhu
		Pododdíl 2	§ 1608-1611	Odkaz určité věci
		Pododdíl 3	§ 1612-1617	Odkaz pohledávky
		Pododdíl 4	§ 1618-1619	Jiné odkazy
		Oddíl 3	§ 1620-1632	Nabytí odkazu
		Díl 4	§ 1633-1641	Zákonná posloupnost
		Díl 5	§ 1642-1664	Povinný díl Započtení na povinný díl a na dědický podíl
		Oddíl 1	§ 1642-1645	Nepominutelný dědic
		Oddíl 2	§ 1646-1649	Vydědění
		Oddíl 3	§ 1650-1653	Ochrana nepominutelného dědice
		Oddíl 4	§ 1654-1657	Výpočet povinného dílu
		Oddíl 5	§ 1658-1664	Započtení na povinný díl a na dědický podíl
		Díl 6	§ 1665-1669	Právo některých osob na zaopatření
		Díl 7	§ 1670-1713	Přechod pozůstalosti na dědice
		Oddíl 1	§ 1670-1676	Nabytí dědictví
		Oddíl 2	§ 1677-1689	Správa pozůstalosti a její soupis
		Oddíl 3	§ 1690-1693	Potvrzení dědictví
		Oddíl 4	§ 1694-1700	Rozdělení pozůstalosti
		Oddíl 5	§ 1701-1713	Dluhy postihující dědice
		Díl 8	§ 1714-1720	Zcizení dědictví
		ČÁST ČTVRTÁ	§ 1721-3014	RELATIVNÍ MAJETKOVÁ PRÁVA

	Hlava I	§ 1721-2054	Všeobecná ustanovení o závazcích
	Díl 1	§ 1721-1723	Vznik závazků a jejich obsah
	Díl 2	§ 1724-1788	Smlouva
	Oddíl 1	§ 1724-1730	Obecná ustanovení
	Oddíl 2	§ 1731-1745	Uzavření smlouvy
	Oddíl 3	§ 1746-1755	Obsah smlouvy
	Oddíl 4	§ 1756-1758	Forma smlouvy
	Oddíl 5	§ 1759-1769	Účinky smlouvy
	Oddíl 6	§ 1770-1784	Zvláštní způsoby uzavírání smlouvy
	Oddíl 7	§ 1785-1788	Smlouva o smlouvě budoucí
	Díl 3	§ 1789-1809	Obsah závazků
	Díl 4	§ 1810-1867	Ustanovení o závazcích ze smluv uzavíraných se spotřebitelem
	Oddíl 1	§ 1810-1819	Obecná ustanovení
	Oddíl 2	§ 1820-1851	Uzavírání smluv distančním způsobem a závazky ze smluv uzavíraných mimo obchodní prostory
	Pododdíl 1	§ 1820-1840	Obecná ustanovení
	Pododdíl 2	§ 1841-1851	Finanční služby
	Oddíl 3	§ 1852-1867	Dočasné užívání ubytovacího zařízení a jiné rekreační služby
	Díl 5	§ 1868-1878	Společné dluhy a pohledávky
	Díl 6	§ 1879-1907	Změny závazků
	Oddíl 1	§ 1879-1900	Změna v osobě věřitele nebo dlužníka
	Pododdíl 1	§ 1879-1887	Změna v osobě věřitele
	Pododdíl 2	§ 1888-1894	Změna v osobě dlužníka
	Pododdíl 3	§ 1895-1900	Postoupení smlouvy
	Oddíl 2	§ 1901-1907	Změny v obsahu závazků
	Díl 7	§ 1908-2009	Zánik závazků
	Oddíl 1	§ 1908-1980	Splnění
	Oddíl 2	§ 1981-2009	Jiné způsoby zániku závazků
	Díl 8	§ 2010-2054	Zajištění a utvrzení dluhů
	Oddíl 1	§ 2010-2017	Obecná ustanovení

		Oddíl 2	§ 2018-2047	Zajištění dluhu
		Oddíl 3	§ 2048-2054	Utvrzení dluhu
	Hlava II		§ 2055-2893	Závazky z právních jednání
	Díl 1		§ 2055-2188	Převedení věci do vlastnictví jiného
		Oddíl 1	§ 2055-2078	Darování
		Pododdíl 1	§ 2055-2065	Obecná ustanovení
		Pododdíl 2	§ 2066-2067	Zvláštní ustanovení o platnosti darování
		Pododdíl 3	§ 2068-2078	Odvolání daru
		Oddíl 2	§ 2079-2183	Koupě
		Pododdíl 1	§ 2079-2084	Obecná ustanovení
		Pododdíl 2	§ 2085-2127	Koupě movité věci
		Pododdíl 3	§ 2128-2131	Koupě nemovité věci
		Pododdíl 4	§ 2132-2157	Vedlejší ujednání při kupní smlouvě
		Pododdíl 5	§ 2158-2174	Zvláštní ustanovení o prodeji zboží v obchodě
		Pododdíl 6	§ 2175-2183	Zvláštní ustanovení o koupi závodu
		Oddíl 3	§ 2184-2188	Směna
	Díl 2		§ 2189-2400	Přenechání věci k užití jinému
		Oddíl 1	§ 2189-2192	Výprosa
		Oddíl 2	§ 2193-2200	Výpůjčka
		Oddíl 3	§ 2201-2331	Nájem
		Pododdíl 1	§ 2201-2234	Obecná ustanovení
		Pododdíl 2	§ 2235-2301	Zvláštní ustanovení o nájmu bytu a nájmu domu Základní ustanovení
		Pododdíl 3	§ 2302-2315	Zvláštní ustanovení o nájmu prostoru sloužícího podnikání Základní ustanovení
		Pododdíl 4	§ 2316-2320	Zvláštní ustanovení o podnikatelském pronájmu věcí movitých
		Pododdíl 5	§ 2321-2325	Zvláštní ustanovení o nájmu dopravního prostředku
		Pododdíl 6	§ 2326-2331	Ubytování
		Oddíl 4	§ 2332-2357	Pacht
		Pododdíl 1	§ 2332-2344	Obecná ustanovení

			Pododdíl 2	§ 2345-2348	Zemědělský pacht
			Pododdíl 3	§ 2349-2357	Pacht závodu
		Oddíl 5		§ 2358-2389	Licence
			Pododdíl 1	§ 2358-2370	Obecná ustanovení
			Pododdíl 2	§ 2371-2383	Zvláštní ustanovení pro licenci k předmětům chráněným autorským zákonem
			Pododdíl 3	§ 2384-2386	Zvláštní ustanovení pro licenční smlouvu nakladatelskou
			Pododdíl 4	§ 2387-2389	Zvláštní ustanovení pro práva související s právem autorským a pro právo pořizovatele databáze
		Oddíl 6		§ 2390-2394	Zápůjčka
		Oddíl 7		§ 2395-2400	Úvěr
		Díl 3		§ 2401	Pracovní poměr
		Díl 4		§ 2402-2429	Závazky ze schovacích smluv
		Oddíl 1		§ 2402-2414	Úschova
			Pododdíl 1	§ 2402-2408	Obecná ustanovení
			Pododdíl 2	§ 2409-2414	Úschova cenného papíru
		Oddíl 2		§ 2415-2429	Skladování
		Díl 5		§ 2430-2520	Závazky ze smluv příkazního typu
		Oddíl 1		§ 2430-2444	Příkaz
		Oddíl 2		§ 2445-2454	Zprostředkování
		Oddíl 3		§ 2455-2470	Komise
		Oddíl 4		§ 2471-2482	Zasílatelství
		Oddíl 5		§ 2483-2520	Obchodní zastoupení
		Díl 6		§ 2521-2549	Zájezd
		Díl 7		§ 2550-2585	Závazky ze smluv o přepravě
		Oddíl 1		§ 2550-2581	Přeprava osob a věcí
			Pododdíl 1	§ 2550-2554	Přeprava osoby
			Pododdíl 2	§ 2555-2571	Přeprava věcí
			Pododdíl 3	§ 2572-2577	Náložný list
			Pododdíl 4	§ 2578-2581	Společná ustanovení o přepravě osob a věcí
		Oddíl 2		§ 2582-2585	Provoz dopravního prostředku

	Díl 8	§ 2586-2635	Dílo
	Oddíl 1	§ 2586-2619	Obecná ustanovení
	Oddíl 2	§ 2620-2622	Určení ceny podle rozpočtu
	Oddíl 3	§ 2623-2630	Stavba jako předmět díla
	Oddíl 4	§ 2631-2635	Dílo s nehmotným výsledkem
	Díl 9	§ 2636-2651	Péče o zdraví
	Díl 10	§ 2652-2661	Kontrolní činnost
	Díl 11	§ 2662-2700	Závazky ze smlouvy o účtu, jednorázovém vkladu, akreditivu a inkasu
	Oddíl 1	§ 2662-2679	Účet
	Pododdíl 1	§ 2662-2668	Obecná ustanovení
	Pododdíl 2	§ 2669	Platební účet
	Pododdíl 3	§ 2670-2675	Jiný než platební účet
	Pododdíl 4	§ 2676-2679	Vkladní knížka
	Oddíl 2	§ 2680-2681	Jednorázový vklad
	Oddíl 3	§ 2682-2693	Akreditiv
	Oddíl 4	§ 2694-2700	Inkaso
	Díl 12	§ 2701-2715	Závazky ze zaopatřovacích smluv
	Oddíl 1	§ 2701-2706	Důchod
	Oddíl 2	§ 2707-2715	Výměnek
	Díl 13	§ 2716-2746	Společnost
	Oddíl 1	§ 2716-2720	Obecná ustanovení
	Oddíl 2	§ 2721-2729	Práva a povinnosti společníků navzájem
	Oddíl 3	§ 2730-2735	Správa společnosti
	Oddíl 4	§ 2736-2738	Práva a povinnosti společníků k třetím osobám
	Oddíl 5	§ 2739-2743	Zánik členství
	Oddíl 6	§ 2744-2746	Zánik společnosti
	Díl 14	§ 2747-2755	Tichá společnost
	Díl 15	§ 2756-2883	Závazky z odvážných smluv
	Oddíl 1	§ 2756-2757	Obecná ustanovení
	Oddíl 2	§ 2758-2872	Pojištění
	Pododdíl 1	§ 2758-2810	Základní ustanovení

			Pododdíl 2	§ 2811-2820	Škodové pojištění
			Pododdíl 3	§ 2821-2823	Obnosové pojištění
			Pododdíl 4	§ 2824-2832	Obecná ustanovení o pojištění osob
			Pododdíl 5	§ 2833-2843	Životní pojištění
			Pododdíl 6	§ 2844-2846	Úrazové pojištění
			Pododdíl 7	§ 2847-2848	Pojištění pro případ nemoci
			Pododdíl 8	§ 2849-2855	Pojištění majetku
			Pododdíl 9	§ 2856-2860	Pojištění právní ochrany
			Pododdíl 10	§ 2861-2867	Pojištění odpovědnosti
			Pododdíl 11	§ 2868-2870	Pojištění úvěru nebo záruky
			Pododdíl 12	§ 2871-2872	Pojištění finančních ztrát
			Oddíl 3	§ 2873-2883	Sázka, hra a los
			Pododdíl 1	§ 2873-2880	Sázka
			Pododdíl 2	§ 2881	Hra
			Pododdíl 3	§ 2882	Los
			Pododdíl 4	§ 2883	Společné ustanovení
			Díl 16	§ 2884-2893	Závazky z právního jednání jedné osoby
			Oddíl 1	§ 2884-2889	Veřejný příslib
			Pododdíl 1	§ 2884-2886	Príslib odměny
			Pododdíl 2	§ 2887-2889	Vypsání ceny
			Oddíl 2	§ 2890-2893	Slib odškodnění
			Hlava III	§ 2894-2990	Závazky z deliktů
			Díl 1	§ 2894-2971	Náhrada majetkové a nemajetkové újmy
			Oddíl 1	§ 2894-2908	Základní ustanovení
			Oddíl 2	§ 2909-2950	Povinnost nahradit škodu
			Pododdíl 1	§ 2909-2919	Obecná ustanovení
			Pododdíl 2	§ 2920-2950	Zvláštní ustanovení
			Oddíl 3	§ 2951-2971	Způsob a rozsah náhrady
			Pododdíl 1	§ 2951-2955	Obecná ustanovení
			Pododdíl 2	§ 2956-2968	Náhrada při újmě na přirozených právech člověka
			Pododdíl 3	§ 2969-2971	Zvláštní ustanovení
			Díl 2	§ 2972-2990	Zneužití a omezení soutěže

		Oddíl 1	§ 2972-2975	Obecná ustanovení
		Oddíl 2	§ 2976-2990	Nekalá soutěž
	Hlava IV		§ 2991-3014	Závazky z jiných právních důvodů
		Díl 1	§ 2991-3005	Bezdůvodné obohacení
		Díl 2	§ 3006-3014	Nepříkázané jednání a upotřebení cizí věci k prospěchu jiného
		Oddíl 1	§ 3006-3011	Nepříkázané jednání
		Oddíl 2	§ 3012-3014	Upotřebení cizí věci k prospěchu jiného
ČÁST PÁTÁ			§ 3015-3081	USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ
	Hlava I		§ 3015-3027	Ustanovení společná
	Hlava II		§ 3028-3081	Ustanovení přechodná a závěrečná
		Díl 1	§ 3028-3079	Přechodná ustanovení
		Oddíl 1	§ 3028-3035	Všeobecná ustanovení
		Oddíl 2	§ 3036-3037	Lhůty a doby
		Oddíl 3	§ 3038-3040	Majetkové právo manželské
		Oddíl 4	§ 3041-3053	Právnícké osoby
		Oddíl 5	§ 3054-3068	Věcná práva
		Oddíl 6	§ 3069-3072	Dědické právo
		Oddíl 7	§ 3073-3079	Závazková práva
		Díl 2	§ 3080-3081	Závěrečná ustanovení

Tabulka č. 3: Obsah zákona číslo Zákon č. 89/2012 Sb. Občanský zákoník

5. Právní analýza obsahu pojmu „právo myslivosti“ podle platné právní úpravy

5.1. Obsah pojmu “právo myslivosti”

J. Oliva a M. Flora ve své studii uvádí, že pojem „právo myslivosti“ je klíčovým pojmem pro celou konstrukci právních vztahů, které v ČR vznikají, realizují se a zanikají při lovu zvěře a hospodaření s ní. Tato konstrukce spočívá na těchto základních myšlenkách:

1. Zvěř, která je hlavním objektem právních vztahů v oblasti myslivosti, je sice z pohledu subjektů těchto právních vztahů (a jimiž jsou) právnické a fyzické osoby, popř. orgány veřejné moci) v souladu s tradiční civilistickou naukou považována za věc, tj. hmotný předmět, jenž je způsobilý být předmětem vlastnictví, ovšem s tou výhradou, že vlastnické právo ke zvěři (a jejím jednotlivým kusům) nevzniká narozením, tj. vznikem samostatného jedince jako hmotného předmětu (jako je to běžné ve všech ostatních případech s výjimkou ryb), nýbrž až aktem přivlastnění, majícím podobu usmrcení jedince, jeho odchytu popř. nalezení uhynulého kusu zvěře; až do aktu přivlastnění je zvěř považována za věc ničí, *res nullius*. Zákon č. 449/2001 Sb. o myslivosti, v platném znění (dále jen „zákon o myslivosti“), tuto skutečnost nepřímou vyjadřuje v samotné základní definici právního pojmu „zvěř“ (§ 2 písm. b) zákona), podle níž je „*zvěř obnovitelné přírodní bohatství*“ představované populacemi volně žijících živočichů těch druhů, které jsou v zákoně výslovně uvedeny. Za zvěř, tedy za populace volně žijících živočichů, jsou zákonem o myslivosti považováni i příslušníci populací zvěře nacházející se v uzavřených oborech, pokud jde o obory uznané jako samostatné honitby podle § 17 a následujících zákona o myslivosti; tato poznámka má význam zejména ve vztahu k právním názorům vysloveným Nejvyšším soudem ČR.
2. Společenský vývoj však vyústil do stavu, kdy je (z různých důvodů, které by zasloužily samostatný rozbor) nezbytné učinit zvěř objektem právních vztahů ještě před aktem přivlastnění, tj. ještě předtím, než vůči zvěři bude moci být využito všech dílčích oprávnění tvořících (především v podobě tzv. vlastnické triády) součást vlastnického práva (podle § 123 občanského zákoníku „*Vlastník je v mezích zákona oprávněn předmět svého vlastnictví držet, užívat, požívat jeho plody a užitky a nakládat s ním.*“) a současně znemožnit, aby aktem přivlastnění mohl vlastnické právo ke zvěři nabýt kdokoliv. Jinak řečeno, bylo nezbytné vytvořit právní titul, který by své nositele exkluzivně (tedy

s vyloučením ostatních) opravňoval a současně zavazoval k tomu, aby se zvěři hospodařili, tj. aby zejména zvěř lovíli a ulovenou, odchycenou či zhaslou zvěř učinili předmětem svého vlastnictví, a současně umožnil, aby zasahovali do vlastnického práva k pozemkům ve vlastnictví třetích osob tam, kde možnost zásahu do vlastnického práva nevyplývá přímo ze zvláštních právních předpisů (např. ze zákona č. 114/1992 Sb.).

Tímto právním titulem, který (zjednodušeně řečeno) překlenuje mezidobí od narození zvěře do jejího přivlastnění a současně poskytuje svému nositeli exkluzivitu v možnosti vlastnické právo ke zvěři nabýt, je právo myslivosti. Obsah tohoto práva je pak vymezen v ustanovení § 2 písm. h) zákona o myslivosti: *„Pro účely tohoto zákona se rozumí ...právem myslivosti souhrn práv a povinností zvěř chránit, cílevědomě chovat, lovit, přivlastňovat si ulovenou nebo nalezenou uhynulou zvěř, její vývojová stadia a shozy paroží, jakož i užívat k tomu v nezbytné míře honebních pozemků.“*

Záruka exkluzivity pro využití oprávnění, ovšem i pro výkon povinností, tvořících součást práva myslivosti, je zákonodárcem poskytována uživateli honitby, jímž je podle § 2 písm. n) zákona o myslivosti *„držitel honitby, pokud honitbu využívá sám, nebo osoba, které držitel honitby honitbu pronajal“*.

Ze shora citované zákonné definice práva myslivosti lze současně dovodit, že pokud jde o možnost zvěř nebo její část si přivlastnit, není exkluzivita uživatele honitby (jako nositele práva myslivosti) absolutní, neboť se týká pouze věcí v zákoně č. 449/2001 Sb. výslovně uvedených, a to:

- jedinců zvěře, kteří byli uloveni (není rozhodné, zda byli uloveni živí nebo usmrcení),
- jedinců zvěře uhynulé, pokud došlo k jejich nálezu,
- vývojových stadií zvěře (pod tímto názvem je nutno rozumět pouze ta vývojová stadia, která nelze považovat za samostatné jedince zvěře, v úvahu připadají typicky vejce, popř. potracená embrya),
- shozů paroží.

Na ty části těl zvěře, které získají charakter samostatných věcí jinak než oddělením od ulovené nebo nalezené uhynulé zvěře a současně nejsou v definici práva myslivosti zmíněny (např. peří ptáků, zuby, srst), přivlastňovací právo držitele honitby nedopadá. Ačkoliv praktický význam úvah o vlastnickém právu k takovým věcem je mizivý, lze konstatovat, že

tyto věci se nalezením nestávají ani vlastnictvím nálezce, ani vlastnictvím uživatele honitby, nýbrž (poněkud překvapivě) vlastnictvím obce, na jejímž katastrálním území byly nalezeny, a to podle analogického použití ustanovení § 135 občanského zákoníku o věcech nalezených, opuštěných a skrytých (podobnost podle § 853 téhož zákona).

Popsaná právní konstrukce vychází z dřívějších předpisů tvořících součást tuzemského mysliveckého zákonodárství a navazuje na ně. Tak lze např. poukázat na ustanovení § 1 vládního nařízení č. 127/1941 Sb. o myslivosti, podle jehož odstavce 1 „*Právo myslivosti je výlučné oprávnění stíhati lovnou zvěř, ji chytati, složiti a sobě přivlastniti.*“ a podle odstavce 2 „*Právo myslivosti obsahuje také výlučné oprávnění přivlastňovati si lovnou zvěř zhaslou, padlou a shozy paroží, jakož i vejce lovné zvěře pernaté a oprávnění ničiti hnízda nechráněných pernatých dravců.*“, na § 1 odst. 2 zákona č. 225/1947 Sb. o myslivosti: „*Právo myslivosti jest oprávnění zvěř (§ 2) chovati, hájiti, stíhati, chytati, stříleti nebo jinak usmrcovati a přivlastňovati si ji živou či mrtvou, vcelku či zčásti (na př. shozené paroží) a sbírat vejce zvěře pernaté. Jest nerozlučně spojeno s vlastnictvím honebního pozemku, může se vykonávati pouze podle ustanovení tohoto zákona a předpisů vydaných podle něho a nemůže býti jako samostatné věcné právo zřízeno.*“ či na § 2 odst. 1 zákona č. 23/1962 Sb. o myslivosti: „*Právo myslivosti je souhrnem práv a povinností zvěř chránit, cílevědomě chovat, lovit, přivlastňovat si ulovenou nebo zhaslou zvěř, sbírat shozy paroží a vejce zvěře pernaté a užívat k tomu v nezbytné míře honebních pozemků. Právo myslivosti lze vykonávat pouze podle tohoto zákona a předpisů vydaných k jeho provedení.*“.

Lze tak uzavřít, že pokud by byl vývoj právních vztahů člověk k jedinci kteréhokoliv druhu zvěře zobrazen na časové ose, pokrývá právo myslivosti především časový úsek od narození jedince do okamžiku, kdy se aktem přivlastnění (ulovením či nálezem uhynulého jedince) stane objektem (předmětem) práva vlastnického a sestává, podobně jako samotné vlastnické právo, z komplexu dílčích oprávnění (považovaných současně za povinnosti) vyjádřených v definici práva myslivosti, konkrétně z práva a povinnosti:

1. *zvěř chránit,*
2. *zvěř cílevědomě chovat,*
3. *zvěř lovit,*
4. *přivlastňovat si ulovenou nebo nalezenou uhynulou zvěř,*
5. *přivlastňovat si vývojová stadia zvěře,*

6. *přivlastňovat si shozy paroží,*

7. *k výkonu všech uvedených práv a povinností užívat v nezbytné míře honebních pozemků.*

Popsaná dílčí oprávnění ovšem nelze ztotožňovat s užitky a požitky, které může nositel práva myslivosti při jeho výkonu získat, resp., jimž se nositel práva myslivosti může při jeho výkonu těšit. Tyto užitky lze rozdělit na hmotné a nehmotné. Hmotným užitkem získávaným nositelem práva myslivosti při výkonu tohoto práva myslivosti je zejména vlastnické právo k ulovené nebo nalezené uhynulé zvěři (a pochopitelně též ke všem odděleným částem), k vývojovým stadiím zvěře a ke shozům paroží. Mezi nehmotné užitky pak lze zařadit uspokojení z lovu, resp. z hospodaření se zvěří, či obecně vznik pozitivních emocí spojených s výkonem práva myslivosti minimálně v jedné z jeho složek.

Charakteristickou vlastností všech popsaných užitků, ať již hmotných, nebo nehmotných, je ovšem skutečnost, že osoby oprávněné k jejich nabytí – uživatelé honiteb – jsou současně povinny je nabýt. Jinak řečeno, nabytí užitků, které mohou při výkonu práva myslivosti vzniknout, není pro uživatele honiteb, výslednicí jejich svobodné volby. Užitky z výkonu práva myslivosti, zejména užitky nehmotné, proto mohou být oprávněně vnímány i jako zátěž, neboť mají současně podobu zákonného břemene zatěžujícího nositele práva myslivosti (Zákon č. 449/2001 Sb.).

6. Právní analýza možnosti úplatného a bezúplatného převodu práva myslivosti a jeho výkonu na jiné osoby

6.1. Rozsah výkonu práva myslivosti

J. Oliva a M. Flora říkají, že rozsah, v němž je možno právo myslivosti vykonávat, je výslednicí několika omezení, která mají bez výjimky svůj základ v textu zákona o myslivosti. Jedním z nejvýznamnějších je omezení územní, jehož podstata spočívá v tom, že nositel práva myslivosti může toto právo i kteroukoliv z jeho součástí využívat jen na území, jehož hranice byly vymezeny rozhodnutím orgánu státní správy myslivosti – na území honitby, a v rámci honitby navíc jen na těch pozemcích nacházejících se uvnitř jejích hranic, které mají charakter pozemků honebních.

Lze konstatovat, že instituty práva myslivosti a honitby tvoří v systému českého mysliveckého práva vzájemně logicky propojený a současně nerozlučný celek, neboť právo myslivosti lze vykonávat výlučně na území honitby, a naopak jediným účelem tohoto právního institutu je vymezit území, na němž, resp., v němž může být jedním konkrétně určeným nositelem vykonáváno právo myslivosti.

Vazba mezi právem myslivosti a institutem honitby je v zákoně o myslivosti na více místech zdůrazněna. S akcentem na ni se setkáme jak v samotné definici honitby obsažené v § 2 písm.

i) zákona, podle níž je honitbou „*soubor souvislých honebních pozemků jednoho nebo více vlastníků vymezený v rozhodnutí orgánu státní správy myslivosti, v němž lze provádět právo myslivosti podle tohoto zákona*“, tak v § 17 odst. 1, který jednoznačně a bezvýjimečně stanoví, že „*myslivost lze provozovat jen v rámci uznané honitby*.“

Neoddělitelnost práva myslivosti od institutu honitby je pak zřejmá i ze skutečnosti, že primárním nositelem práva myslivosti je v systému českého mysliveckého práva osoba, v jejíž prospěch bylo vydáno rozhodnutí o uznání honitby – držitel honitby (podle ustanovení § 2 písm. m) zákona o myslivosti je držitelem honitby „*osoba, které byla rozhodnutím orgánu státní správy myslivosti honitba uznána*“). Je sice nutno konstatovat, že formulace téhož ustanovení, platná až do účinnosti zákona č. 59/2003 Sb., tj. do 28. 2. 2003, vyjadřovala vazbu práva myslivosti na honitbu a osobu jejího držitele poněkud jednoznačnějším způsobem („*Držitelem honitby se rozumí osoba, které byla rozhodnutím orgánu státní správy myslivosti honitba uznána a které v uznané honitbě přísluší provádět právo myslivosti*.“), ani po 28. 2. 2003 však není sporu o tom, že originálním nositelem práva myslivosti, tj. nositelem, jehož oprávnění nebylo získáno od právních předchůdců, je právě držitel honitby.

Stávající právní úpravu lze i zde označit za reflexi přístupu používaného v tuzemské myslivecké legislativě již dlouhodobě, byť platí, že právo myslivosti bylo v minulosti podstatně pevněji spojeno s institutem vlastnického práva k honebnímu pozemku. Tak podle § 3 vládních nařízení č. 127/1941 Sb. o myslivosti platilo, že „*Právo myslivosti přísluší vlastníku na jeho pozemku. Je nerozlučně spojeno s vlastnictvím k pozemku. Jako samostatné věcné právo nemůže býti zřízeno*.“, když předobraz nynějších honiteb – honební okres – byl jako právní institut mající povahu základní územní jednotky, na které lze právo myslivosti vykonávat, definován až v § 5 odst. 1 předmětného nařízení: „*Právo myslivosti smí být vykonáváno jen na honebních okrscích (vlastních honebních okrscích a společenstevních honebních okrscích) a na pozemcích, které jsou přiřčeny k vlastním honebním okrskům*“

nebo k společenstevním honebním okrskům.“ . Obdobně zákon č. 225/1947 Sb. o myslivosti ve svém § 4 stanovil, že „*právo myslivosti může být vykonáváno v honitbách společenstevních, sloučených honitbách společenstevních nebo v honitbách vlastních a v oborách, a to podle uznaných mysliveckých zásad*“ . Konečně lze poukázat i na ustanovení § 5 odst. 1 zákona č. 23/1962 Sb. o myslivosti: „*Právo myslivosti je možno vykonávat pouze na honebních pozemcích, které okresní úřad (do 31. 5. 1992 okresní národní výbor) uznal za honitbu, oboru nebo samostatnou bažantnici.*“ .

Z vymezení obsahu práva myslivosti obsažené v platném zákoně o myslivosti lze dovodit, že lov a přivlastňování si ulovené či uhynulé zvěře, vývojových stadií a shozů paroží, je vyhrazeno výlučně nositeli práva myslivosti a že právo myslivosti (ani žádnou z jeho složek) nemůže bez souhlasu nositele práva myslivosti vykonávat jiná osoba s odkazem na ustanovení čl. 2 odst. 4 Ústavy ČR („*Každý občan může činit, co není zákonem zakázáno, a nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá*“), resp. čl. 2 odst. 3 Listiny základních práv a svobod („*Každý může činit, co není zákonem zakázáno, a nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá*“) Z toho pak vyplývá, že případný převod práva myslivosti nebo některé z jeho částí je možno provést pouze v případě, že to zákon umožňuje, a pouze v mezích a způsobem, které zákon stanoví.

6.2. Možnost převodu práva myslivosti z držitele honitby na jinou osobu

J. Oliva a M. Flora říkají, že jediným předpisem obsahujícím ustanovení o převodu práva myslivosti a jeho jednotlivých součástí je zákon o myslivosti, který připouští jak možnost převést na třetí osobu právo myslivosti v celém rozsahu, v němž toto právo přísluší jeho primárnímu nositeli - držiteli honitby (takový převod je v dalším textu práce označován jako komplexní převod), tak i možnost převést na třetí osobu některé ze složek práva myslivosti (tento typ převodu je označován jako převod částečný).

Pokud jde o komplexní převod práva myslivosti, vyplývá jeho možnost z ustanovení § 32 odst. 1 zákona: „*Držitel honitby může honitbu využívat sám nebo ji může pronajmout.*“ . S ohledem na komplexní charakter převodu může být předmětem převodu (formou nájmu) pouze právo myslivosti v celé honitbě, což jednak vyplývá z povahy věci, jednak (a zejména) je to rovněž výslovně vyjádřeno v § 32 odst. 5 zákona o myslivosti, podle kterého „*honitbu*

nelze rozdělit na části a v nich přenechat někomu provozování myslivosti.“. Současně platí, že pronájem honitby je jediným možným způsobem komplexního převodu práva myslivosti z držitele honitby na jinou osobu. Za účelem zjednodušení legislativního jazyka (aby nebylo nutno v každém jednotlivém případě, v němž zákonodárce stanoví nositeli práva myslivosti povinnosti nebo přiznává práva, popisovat, že jde buď o držitele honitby, nebo o osobu, které byla honitba pronajata) zavádí zákon o myslivosti v § 2 písm. n) institut uživatele honitby, jímž je *„držitel honitby, pokud honitbu využívá sám, nebo osoba, které držitel honitby honitbu pronajal.“*

Okruh osob, způsobilých si honitbu od jejího držitele pronajmout, je vedle omezení mimoprávního charakteru (zejména jde o ekonomickou sílu potenciálních nájemců), omezen ustanovením § 32 odst. 3 zákona o myslivosti, podle kterého lze honitbu pronajmout jen:

- a) české fyzické osobě, která má platný český lovecký lístek,
- b) mysliveckému sdružení jako právnické osobě vzniklé podle předpisů o sdružování občanů (tj. podle zákona č. 81/1990 Sb. o sdružování občanů), za účelem nájmu honitby, jehož nejméně 3 členové jsou fyzické osoby mající platný český lovecký lístek, nebo
- c) české právnické osobě jakékoliv právní formy, která na pozemcích v těchto honitbách zemědělsky nebo lesnicky hospodaří nebo která má myslivost uvedenu v předmětu své činnosti, a jejíž statutární orgán nebo alespoň jeden jeho člen nebo odpovědný zástupce je fyzickou osobou mající platný český lovecký lístek.

Pronájmu honiteb, jejichž držiteli jsou právnické osoby hospodařící s majetkem státu nebo majetek státu spravující, musí navíc předcházet výběrové řízení, jehož pravidla jsou popsána v § 32 odst. 4 zákona o myslivosti.

Možnost částečného převodu práva myslivosti je v základních rysech upravena rovněž v § 32 zákona o myslivosti, a to včetně stanovení jeho mezí a podmínek. Ustanovení zákona týkající se částečného převodu jsou ovšem podstatně méně přehledná než ustanovení o převodu komplexním, takže ke správnému a úplnému výkladu této části zákona je zapotřebí použít i jiných výkladových metod než pouze výkladu gramatického. Východiskem je již částečně citovaný § 32 odst. 5 zákona o myslivosti, podle kterého *„honitbu nelze rozdělit na části a v nich přenechat někomu provozování myslivosti; rovněž nelze přenechat lov zvěře za úplatu,*

pokud se nejedná o poplatkový odstřel s doprovodem“. Z citovaného ustanovení vyplývají pro možnost částečného převodu práva myslivosti tyto závěry:

- a) předmětem úplatného převodu na jinou osobu nemůže být právo v honitbě lovit, tj. za úplatu nelze na jiného převést obecné právo lovit v honitbě veškerou zvěř, jejíž lov je dovolen,
- b) právo lovit je za úplatu převoditelné pouze za předpokladu, že je omezeno časově, územně nebo, což je nejčastější, věcně, tj. za předpokladu, že je převáděno právo lovit (přesněji ulovit) zvěř předem určeného druhu a zpravidla i předem určených parametrů (pohlaví, věk, chovná kvalita apod.) a to bude realizováno s doprovodem.

Obsah § 32 odst. 5 zákona o myslivosti nasvědčuje rovněž závěru, že se předmětem částečného převodu, a to jak za úplatu, tak i bez ní, může stát i právo přivlastňovat si zvěř ulovenou či uhynulou, její části, vývojová stadia a shozy paroží, které je jednou ze stěžejních složek práva myslivosti. Takový závěr však není správný, což je blíže vysvětleno v kapitole 7. 1., již v této části jsou nutno dílejší závěry a) a b) doplnit o tyto závěry další:

- c) vyjma lovu (písm. a) a b) a práva přivlastňovat si zvěř ulovenou či uhynulou, její části, vývojová stadia a shozy paroží, lze na třetí osobu za úplatu převést kteroukoliv ze zbývajících složek práva myslivosti,
- d) všechny složky práva myslivosti (s výjimkou práva přivlastňovat si zvěř ulovenou či uhynulou, její části, vývojová stadia a shozy paroží) lze převést bezúplatně, v případě práva lovit zvěř musí takový převod vyhovovat dalším podmínkám, které pro lov zvěře vyplývají ze zákona o myslivosti (zejména nutnost disponovat povolenkou k lovu vystavenou uživatelem honitby).

Pokud by i v této souvislosti mělo být provedeno historické srovnání, je i podobu ustanovení platného zákona o myslivosti týkajících se možnosti převodu práva myslivosti na jiné osoby možno označit za kopii zásad používaných v tuzemské myslivecké legislativě již několik desítek let. Tak podle § 12 odst. 1 vládního nařízení č. 127/1941 Sb. o myslivosti platilo, že *„Výkon práva myslivosti ve svém celku může býtíi propachtován třetími osobám. Předmětem smlouvy o propachtování honitby nemůže býtíi část výkonu práva myslivosti. Propachtovatel si však může vyhradit z využití honitby část, vztahující se na určité druhy zvěře.“*. Zákon č. 225/1947 Sb. o myslivosti stanovil v § 14 odstavci 1, že *„Honební společenstvo může využití společenstevní honitby buď propachtováním, nebo na vlastní účet.“* a v § 22 odst. 1, že *„Honitbu jest propachtovat písemnou smlouvou v celku, a to nejméně na dobu 6 let, v*

honitbách se zvěří označenou v § 5, odst. 1, větě druhé stanoví se doba pachtovní nejméně na dobu devíti let tak, aby pachtovní poměr končil 31. prosince. Pronájem honitby jest zakázán; pronájem části honitby jest však přípustný, je-li pronajímatelem vlastník, nebo pronájme sousední honitby a zlepši-li se pronájem části honitby podmínky pro řádný provoz myslivosti. Má-li honitba větší rozlohu, může být rozdělena na dvě či více honiteb, při čemž každá z nich musí mít nejméně 500 ha honební plochy. Rozdělení povoluje okresní národní výbor po slyšení Jednotného svazu zemědělců a Československé myslivecké jednoty. Členové myslivecké společnosti (§ 21, odst. 3) odpovídají propachtovateli z pachtovní smlouvy jako spoludlužníci rukou společnou a nerozdílnou.“. Konečně podle § 2 odst. 2 zákona č. 23/1962 o myslivosti platilo, že „Vlastník honebního pozemku může při přenechání pozemku do nájmu přenechat nájemci, který je československou fyzickou nebo československou právnickou osobou, do nájmu i právo myslivosti; podnájem práva myslivosti je zakázán.“.

6.3. Možnosti omezení převodu práva myslivosti jinými právními předpisy

J. Oliva a M. Flora uvedli, že vedle podmínek, které pro převod práva myslivosti na jinou osobu stanoví zákon o myslivosti, může být převod práva myslivosti omezen i podmínkami zakotvenými v právních předpisech upravujících vnitřní poměry a nakládání s majetkem některých právnických osob. Z právnických osob, u kterých reálně připadá v úvahu, že by se dostaly do postavení uživatele honitby, se s takovým omezením se lze typicky setkat u honebních společenstev, u nichž jsou ustanovení omezující převoditelnost práva myslivosti či jednotlivých jeho složek obsažena v § 19 až 28 zákona o myslivosti upravujících právní postavení a vnitřní poměry honebních společenstev, u obchodních společností, kde je omezení zakotveno v obchodním zákoníku, u obcí a krajů, jejichž dispoziční volnost při nakládání s právy omezuje zákon č. 128/2000 Sb. o obcích v platném znění a zákon č. 129/2000 Sb. o krajích, a zejména u státních podniků a organizačních složek státu, u nichž má omezení svůj základ v ustanoveních zákona č. 77/1997 Sb. o státním podniku v platném znění (v případě státních podniků), zákona č. 219/2000 Sb. o majetku České republiky a o jejím vystupování v právních vztazích (v případě organizačních složek státu).

S ohledem na skutečnost je další obsah této části věnován analýze a popisu omezení vyplývajících pro převod práva myslivosti ze zákona č. 77/1997 Sb. o státním podniku.

Výchozí otázkou, kterou je nutno zodpovědět při zkoumání rozsahu omezení, jenž pro státní podniky jako uživatele honiteb pro případ převodu práva myslivosti ze zákona č. 77/1997 Sb. vyplývají, je otázka, zda právo myslivosti, které státnímu podniku z titulu jeho postavení uživatele honitby svědčí, tvoří součást obchodního majetku podniku ve smyslu § 16 odst. 1 zákona.

Z definice pojmu obchodní majetek podniku obsažené v témže ustanovení vyplývá, že obchodní majetek podniku tvoří mimo věci (movitých i nemovitých) též práva a jiné majetkové hodnoty, s nimiž je podnik příslušný hospodařit („*Obchodním majetkem podniku je souhrn věcí, práv a jiných majetkových hodnot státu, s nimiž má podnik právo hospodařit.*“). Hledání odpovědi na shora položenou otázku musí být proto založeno na posouzení, zda právo myslivosti je či není právem státu, s nímž má státní podnik právo hospodařit.

Z § 1 odst. 2 zákona č. 77/1997 Sb. vyplývá, že podnik je právnickou osobou provozující podnikatelskou činnost s majetkem státu vlastním jménem a na vlastní odpovědnost. Podle § 3 odst. 3 téhož zákona státní podnik neručí za závazky státu a stát neručí za závazky podniku, není-li zákonem stanoveno jinak. Závazky státního podniku proto pojmově nemohou být součástí obchodního majetku podniku, neboť nejde o závazky státu. Je-li pak právo myslivosti v ustanovení § 2 písm. h) definováno jako „*souhrn práv a povinností zvěř chránit...etc.*“, a je-li povinnost něco konat, něčeho se zdržet nebo něco strpět jednoznačně závazkem v právním smyslu (podle § 494 občanského zákoníku platí, že „*z platného závazku je dlužník povinen něco dát, konat, něčeho se zdržet nebo něco trpět a věřitel je oprávněn to od něj požadovat*“), je možné formulovat závěr, že právo myslivosti nelze za obchodní majetek podniku považovat právě z toho důvodu, že obsahuje povinnostní, závazkovou složku, která pojmově nemůže být majetkovou hodnotou státu.

Na druhou stranu však podle § 2 odst. 2 zákona č. 77/1997 má státní podnik právo hospodařit s majetkem státu a vlastní majetek vůbec nemá. Vedle toho platí, že státní podnik je podnikatelem (podle § 2 odst. 1 zákona č. 77/1997 Sb. je podnik „*právnickou osobou provozující podnikatelskou činnost s majetkem státu vlastním jménem a na vlastní odpovědnost*“), což má za následek, že postavení podniku podléhá rovněž ustanoveními obchodního zákoníku. Obchodní zákoník ve svém § 6 odst. 1 definuje pojem „obchodní majetek“, přičemž stanoví, že „*obchodním majetkem podnikatele, který je právnickou osobou, se rozumí veškerý jeho majetek*“; majetkem pro účely této definice jsou pak „*věci, pohledávky a jiná práva a penězi ocenitelné jiné hodnoty*“. Jelikož zákon č. 77/1997 Sb. vlastní definici

pojmu majetek neobsahuje, je *per analogiam iuris* možné dovozovat, že i práva svěřící státnímu podniku musí být považována za majetek v obchodněprávním smyslu. Z ustanovení § 2 odst. 2 zákona č. 77/1997 Sb., podle kterého státní podnik hospodaří s majetkem státu a nemůže mít žádný majetek vlastní, pak plyne, že podnik nemůže být pojmově nositelem žádných jiných práv, než jsou práva státu. Výslednicí těchto úvah pak je závěr, že práva svěřící státnímu podniku, včetně práv tvořících některou ze složek práva myslivosti, jsou a musejí být součástí obchodního majetku podniku, neboť naplňují definiční znaky uvedené v § 16 odst. 1 zákona č. 77/1997 Sb.

Proti sobě tudíž stojí možný závěr, podle něž právo myslivosti součástí obchodního majetku státního podniku být nemůže z toho důvodu, že v sobě integruje i povinnosti, tj. závazky, které nelze považovat za závazky státu; chybí zde tak jeden z definičních znaků obchodního majetku podniku, a závěr, podle kterého naopak právo myslivosti za součást obchodního majetku podniku považováno být musí, jelikož jeho součástí jsou práva, tj. jedna z podob majetku v obchodněprávním smyslu, přičemž tento majetek nemůže patřit nikomu jinému než státu, a nelze jej tudíž v majetkové struktuře podniku zařadit jinam než mezi obchodní majetek podniku. Oba závěry zjevně nemohou platit vedle sebe. Stejně tak není možné akceptovat představu, že právo myslivosti představuje součást obchodního majetku podniku v té své části, kde je tvořeno právy, a naopak je závazkem podniku stojícím mimo rámec obchodního majetku v té části, kde jej tvoří povinnosti. Jednotlivé dílčí složky práva myslivosti totiž nelze rozdělit na samostatnou skupinu mysliveckých práv a samostatnou skupinu mysliveckých povinností - práva a povinnosti, tvořící ve svém souhrnu právo myslivosti, se vyznačují zvláštním prvkem dvojedinosti, kdy každé právo je současně povinností a naopak. Nositel práva myslivosti – uživatel honitby – je nejen oprávněn, ale i povinen zvěř lovit, je nejen oprávněn, ale i povinen ji chovat, je nejen oprávněn, ale i povinen si ulovenou či zhaslou zvěř přivlastňovat atd. Tato dvojedinost se odráží i v subjektivním vnímání práva myslivosti jeho nositeli. Zatímco někteří z uživatelů honiteb, popř. jejich zaměstnanců, považují výkon práva myslivosti za naplňující zábavu, jiní jej mají za nepříjemnou a stresující zátěž. Majetkoprávní zařazení práva myslivosti však u státních podniků musí být jednotné – nelze připustit, aby právo myslivosti nebylo do obchodního majetku podniku zařazeno u těch státních podniků, které je považují spíše za soubor povinností, zatímco u podniků akcentujících u práva myslivosti především z něj vyplývající oprávnění by právo myslivosti součástí obchodního majetku podniku tvořilo.

Je proto nutné mezi oběma možnými závěry volit, byť s vědomím, že důsledky provedené volby jsou omezené a dotýkají se především oblasti účetního zařazení a otázky poskytování darů, která je analyzována níže. Přikláním se k závěru, že právo myslivosti ve všech jeho složkách tvoří součást obchodního majetku podniku. Vedle toho, že jde o závěr lépe vyhovující principu právní opatrnosti, který, ač nepopsán a nevysloven, činnost státních podniků bezpochyby podstatným způsobem ovlivňuje, odpovídá zařazení práva myslivosti k obchodnímu majetku podniku mnohem přiléhavěji podstatě činnosti tohoto typu právnické osoby, kterou je hospodářská správa majetku státu.

Jaká omezení pak z příslušnosti práva myslivosti k obchodnímu majetku podniku vyplývají? Za základní omezení může být považováno ustanovení § 16 odst. 6 zákona č. 77/1997 Sb., podle kterého podnik „*může z obchodního majetku poskytnout dary jen k účelům a v rozsahu, v jakém lze podle zvláštního zákona odečíst hodnotu daru od základu daně z příjmů právnických osob*“.

Označené ustanovení nevyvolává žádné otázky, pokud jde o možnost komplexního převodu práva myslivosti – jak bylo uvedeno, je takový převod možný pouze formou nájmu honitby, pro který (je-li předmětem nájmu honitba, jejímž držitelem je státní podnik nebo jiná organizační složka státu) platí pravidla zakotvená v § 32 odst. 4 zákona o myslivosti mající povahu zvláštního předpisu vůči ustanovením zákona o státním podniku. Nadto platí, že nájem je právním vztahem pojmově spojeným s povinností nájemce hradit nájemné (bezúplatným protipólem nájmu je výpůjčka; nájem s nulovou výší nájemného je proto právní nonsens), což pro případ nájmu honitby vyplývá ze spojení ustanovení § 663 občanského zákoníku („*Nájemní smlouvou pronajímatel přenechává za úplatu nájemci věc, aby ji dočasně (ve sjednané době) užíval nebo z ní bral i užítky.*“) s § 33 odstavec 9, věta první zákona o myslivosti („*Není-li tímto zákonem nebo smlouvou o nájmu stanoveno jinak, řídí se právní vztahy ze smlouvy o nájmu honitby ustanoveními občanského zákoníku o nájmu.*“). Komplexní převod práva myslivosti tudíž nemůže nikdy naplnit pojmové znaky poskytnutí daru.

Složitější je situace v případě částečného převodu práva myslivosti. Podle § 628 odst. 1 občanského zákoníku „*Darovací smlouvou dárce něco bezplatně přenechává nebo slibuje obdarovanému, a ten dar nebo slib přijímá.*“. Ačkoliv právní nauka (Švestka, Spáčil, Škárová, Hulmák a kol., 2006) setrvává na názoru, že právní úkony, jimiž se bezplatně poskytuje právo (např. pohledávka) nebo jiná majetková hodnota než je hmotná věc, se většinou za darování ve smyslu citovaného ustanovení občanského zákoníku nepovažují, byť byly učiněny

s úmyslem darovat (např. postoupení pohledávky), je toutéž právní naukou s ohledem na relativně širokou definici darovací smlouvy (dárce přenechává bezplatně „něco“) konstatováno, že předmětem daru může být věc, stejně tak jako právo, popř. vše, co má majetkový význam, pokud to jejich povaha připouští. O darování nejde tehdy, jestliže se druhé straně poskytuje zvýhodnění, které nelze považovat za rozmnožení majetku příjemce např. předání zástavy nebo poskytnutí ručení (M. Knappová, 2002)

Při posuzování případných dopadů zákazu poskytování darů obsaženého v § 16 odst. 6 zákona č. 97/1977 Sb. je tedy zapotřebí zkoumat, zda bezúplatný částečný převod práva myslivosti má charakter rozmnožení majetku příjemce či nikoliv. Přitom ovšem platí, že předmětem bezúplatného převodu nemůže být právo přivlastňovat si ulovenou či nalezenou uhynulou zvěř, její vývojová stadia a shozy paroží – jak bylo uvedeno a je dále zdůvodněno v kapitole 4, vlastnické právo ke zvěři a jejím odděleným částem, vývojovým stadiím a shozům paroží může (aktem přivlastnění) získat výlučně uživatel honitby. Třetí osoba může vlastnické právo k těmto věcem až derivativně, a to zásadně na základě jiného právního titulu (samostatná kupní, darovací nebo nepojmenovaná smlouva) než je částečný převod práva myslivosti. Nelze tedy uvažovat o tom, že by rozmnožení majetku příjemce v případě bezúplatného částečného převodu práva myslivosti spočívalo v nabytí vlastnického práva ke zvěři, jejím částem, vývojovým stadiím nebo shozům paroží. Tím, co může být bezúplatně nabyto třetí osobu od uživatele honitby, je právo (a povinnost) zvěř chránit, cílevědomě chovat, právo zvěř lovit a právo užívat k tomu v nezbytné míře honebních pozemků.

Připouští povaha těchto práv, aby jejich bezúplatný převod byl považován za darování? Některé analýzy se domnívají, že nikoliv. Hlavním důvodem jejich přesvědčení je skutečnost, na kterou bylo upozorněno v souvislosti s úvahami o příslušnosti práva myslivosti k obchodnímu majetku podniku, totiž že dílčí oprávnění tvořící součást práva myslivosti jsou současně povinnostmi, jejichž plnění může být dokonce vynucováno veřejnoprávními nástroji. Je nemožné rozlišit, zda v jednotlivém konkrétním případě je převod na třetí osobu převodem práva nebo plněním povinnosti prostřednictvím třetí osoby. Přitom je však zjevně absurdní považovat za rozmnožení majetku příjemce stav, kdy je mu bezúplatně umožněno plnit povinnosti tížící uživatele honitby nebo na plnění těchto povinností participovat.

Aby byl výčet omezení, kterými může být státní podnik při převodu práva myslivosti na třetí osobu vázán, úplný, je na závěr nutno zmínit i možnost, že by právo myslivosti bylo součástí tzv. určeného majetku podniku, zapsaného do obchodního rejstříku ve smyslu § 2 odst. 5

zákona č. 77/1997 Sb. („*Určeným majetkem je majetek státu, který je vymezen jako určený majetek v zakládací listině. Tento majetek se zapisuje do obchodního rejstříku.*“). Za takových okolností by bylo jak ke komplexnímu převodu práva myslivosti, tj. k pronájmu honitby, tak i k převodu částečnému (včetně poplatkového lovu) zapotřebí souhlasu zakladatele podle § 17 odst. 2 zákona o státním podniku („*S určeným majetkem může podnik nakládat pouze se schválením zakladatele*“). Tato možnost je však spíše hypotetická, neboť s ohledem na úzkou vazbu práva myslivosti na veřejnoprávní rozhodnutí a z toho vyplývající právní nejistotu ohledně hodnoty práva myslivosti se právo myslivosti mezi určený majetek nezařazuje.

7. Právní analýza vlastnických vztahů k ulovené zvěři a jejím odděleným částem a možnosti změn v osobě

7.1. Majetkoprávní vztahy související se zvěří

Rozbor otázek týkajících se vlastnického práva ke zvěři a možností jeho převodu, práva zvěř a její vývojová stadia si přivlastnit; obecně otázek týkajících se majetkoprávních vztahů souvisejících se zvěří, a jejich správné vyhodnocení je základem pro správné vedení majetkové evidence na straně osob, jimž vlastnické právo ke zvěři svědčí, i základem pro správné (ve smyslu požadavkům právního řádu odpovídající) nastavení právních vztahů mezi uživatelem honitby a osobami, které v honitbě provádí lov zvěře (L. Řehák. a kol., 2002).

Jak bylo naznačeno v předchozích kapitolách, české právo považuje volně žijící zvěř za *res nullius*, takže předpokládá, že volně žijící zvěř žádného vlastníka nemá a vlastnické právo k ní lze nabýt pouze fyzickým zmocněním se zvěře. Platnost tohoto pojetí právní povahy zvěře byla potvrzena i Ústavním soudem v jeho nálezu sp. zn. Pl. ÚS 34/03 ze dne 13. 12. 2006 (publikován též pod č. 49/2007 Sb.), v němž Ústavní soud uvedl: „*Právo myslivosti se odvíjí přímo od vlastnického práva ke zvěři, resp. ke zvěři neulovené. Zvěř, která je chápána napříč právními úpravami různě, je zpravidla označována jako res nullius, tedy věc nepatřící nikomu. Tento přístup je podmíněn skutečností, že zvěř se pohybuje volně bez ohledu na hranice pozemků, a nelze ztotožnit vlastnické právo k pozemku, na němž se zvěř pohybuje, s vlastnickým právem ke zvěři.*“

Z hlediska ustanovení § 132 odst. 1 občanského zákoníku, v němž jsou popsány způsoby, jimiž lze v českém právu nabýt vlastnické právo k věci („*Vlastnictví věci lze nabýt kupní, darovací nebo jinou smlouvou, děděním, rozhodnutím státního orgánu nebo na základě jiných skutečností stanovených zákonem.*“) je přivlastnění si zvěře a ostatních „přivlastnitelných“ statků se zvěří souvisejících (vývojová stadia zvěře, shozy paroží) onou „*jinou skutečností stanovenou zákonem*“. To potvrzuje i první doktrína – např. Knappová uvádí, že „*Tyto jiné skutečnosti uznávané zákonem jsou skutečnosti stanovené jednak samotným občanským zákoníkem (např. vydržení, zpracování), jednak jinými zvláštními zákony. Tak např. oprávnění přisvojovat si ryby a jiné vodní živočichy lze jen v mezích zákona č. 102/1963 Sb., o rybářství, ve znění pozdějších předpisů (věcný záměr nového zákona o rybářství a rybolovu je v současné době projednáván); oprávnění zvěř chránit, chovat, lovit a přivlastňovat si ulovenou zvěř je součástí práva myslivosti (§ 2 písm. h) zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti).*”.

Z hlediska právní povahy zvěře jakožto *res nullius* nemění platný zákon o myslivosti nic na praxi používané na území nynější ČR nejpozději od roku 1811, v němž byl publikován Obecný zákoník občanský, který v § 382 stanovil, že „*Věci ničí mohou býti přivlastněním nabývány všemi členy státu, pokud toto oprávnění není omezeno politickými zákony, nebo pokud některým členům státu nepřisluší přednostní právo přivlastnění.*“ a v § 383 pak vyjádřil zvláštní povahu zvěře: „*To platí zvláště o chycení zvířat. Kdo má právo honiti nebo ryby lovit; jak se má předejít přílišnému vzcházení se zvěře a jak má býti škoda zvěři způsobená nahrazena; jak se má zabrániti kradení medu, které se děje cizími včelami; jest ustanoveno v zákonech politických. Jak mají býti trestáni pytláci, jest určeno v zákonech trestních.*“ Jak je současně vidno z citovaných ustanovení Obecného zákoníku občanského, právní povaha zvěře jako věci ničí nebyla přijímána bezezbytku v tom rozsahu, v jakém je známa z práva římského, v němž se institut *res nullius* zrodil. Odchytku od tradiční římskoprávní koncepce představovala skutečnost, že zatímco vlastnické právo k *res nullius* v římskoprávním pojetí mohl zmocněním se věci nabýt kdokoli, přiznával Obecný zákoník občanský možnost přivlastnění si zvěře pouze osobám, jimž svědčilo honební právo podle zvláštních tzv. politických předpisů (z hlediska dnešní terminologie by bylo nejpřiléhavější použít označení „předpisy správního práva“).

Tento rozdíl ve srovnání s klasickým římskoprávním právním pojetím *res nullium* zůstal ve vztahu ke zvěři v platném zákoně o myslivosti zachován. I nyní tedy platí, že povaha volně žijící zvěře jako věci ničí není beze zbytku shodná s povahou *res nullium* v římskoprávním pojetí, neboť zatímco *res nullius* v římském právu klasického období podléhala, jak řečeno,

přivlastňovacímu právu kohokoliv (platila zásada, podle níž si věc ničí mohl přivlastnit každý) svědčí přivlastňovací oprávnění týkající se zvěře pouze osobě, jíž v honitbě svědčí právo myslivosti, tj. uživateli honitby. Platnost tohoto závěru lze dokumentovat citací výstižné pasáže z obecné části důvodové zprávy k návrhu zákona o myslivosti, předloženému Poslanecké sněmovně skupinou poslanců v roce 2000, projednávanému následně jako sněmovní tisk 788 a představujícímu základ dnes platného zákona o myslivosti: „*K obsahu práva myslivosti je nutno především uvést, že vlastnictví ke zvěři (odstřelené, odchycené, zhaslé, nalezené atd., a to vcelku nebo i její části - např. shozy paroží, lebce uhynulé zvěře s trofejí) patří uživateli honitby. Vlastnictví k zvěři neulovené (nepřivlastněné) nepatří nikomu. Nejde však o typickou věc ničí - res nullius v pojetí římského práva (res nullius naturaliter fit primi occupantis - věc nikoho, přirozeně, stává se vlastnictvím toho, kdo jí první uchopil, resp. zmocnil se jí). Tímto prvním uchopitelem totiž nemůže být jakákoliv osoba, např. pytlák, nýbrž jen osoba, která je k tomu zákonem oprávněna. Zvěř nelze považovat ani za věc společnou všem (res omnium communes, jako je např. vzduch, volně tekoucí voda) ani za věc veřejnou (res publicae, věc patřící státu popřípadě obci, jako např. veřejné cesty, řeky). Jakmile by byla věc považována za patřící konkrétnímu subjektu, nelze vlastníka osvobodit od povinnosti z vlastnictví vyplývající - např. hradit škody způsobené věcí.*“

Jak bylo uvedeno v kapitole 6, je právo myslivosti za podmínek, stanovených zákonem o myslivosti, převoditelné na jinou osobu, to buď komplexně, formou smlouvy o nájmu honitby, nebo částečně, úplatným nebo bezúplatným převodem některých jeho složek. V souvislosti s vlastnickým právem ke zvěři se pak nabízí otázka, zda předmětem částečného převodu může být též právo přivlastňovat si ulovenou nebo uhynulou zvěř, její vývojová stadia nebo shozy paroží. Ustanovení § 32 odst. 5 zákona o myslivosti, podle kterého „*honitbu nelze rozdělit na části a v nich přenechat někomu provozování myslivosti; rovněž nelze přenechat lov zvěře za úplatu, pokud se nejedná o poplatkový odstřel s doprovodem*“, takovému částečnému převodu práva myslivosti nebrání. Zdánlivě se tak vytváří prostor pro to, aby uživatel honitby za úplatu přenechal třetí osobě právo si zvěř ulovenou či zhaslou, její vývojová stadia či shozy paroží přímo přivlastňovat – vlastnické právo ke zvěři by za takovýchto okolností nabývala přímo tato osoba, a to jako vlastník originální, původní, jehož vlastnické právo není odvozeno od žádného předchůdce ve vlastnictví.

Na otázku, zda předmětem částečného převodu může být též právo přivlastňovat si ulovenou nebo uhynulou zvěř, její vývojová stadia nebo shozy paroží, odpověděli v kapitole 6 negativně s příslibem bližšího odůvodnění v této části práce. Vázání tímto příslibem uvádějí

nyní důvody svého přesvědčení o nemožnosti samostatného převodu přivlastňovacího oprávnění uživatele honitby na jinou osobu:

Koncepce připouštějící, aby se vlastníkem ulovené nebo uhynulé zvěře stal někdo jiný, než uživatel honitby, v první řadě koliduje jak s ustáleným chápáním postavení uživatele honitby v tuzemském mysliveckém právu (jak bude uvedeno dále, podle judikatury vzniklé k problematice přečinu a trestného činu pytláctví platí např. pravidlo, že upytlačená zvěř se okamžikem smrti nestane vlastnictvím pytláka, ale osoby oprávněné k výkonu práva myslivosti), tak i s koncepcí, na níž spočívá celý zákon o myslivosti, vycházející z předpokladu, že jedinou osobou způsobilou nabýt vlastnické právo ke zvěři jejím ulovením nebo úhynem, popř. k jejím vývojovým stádiím či shozům paroží je právě uživatel honitby. Byť to není v textu zákona vyjádřeno výslovně, lze tento závěr dovozovat jak ze shora citované části důvodové zprávy k návrhu zákona o myslivosti, tak i z ustanovení § 51 nazvaného „Uvádění ulovené zvěře do oběhu“. Podle odstavce 1 tohoto ustanovení *„Uživatel honitby může prodávat jen zvěř, zvěřinu a jiné části zvěře pocházející ze své honitby; o ulovené zvěři, jejím prodeji a vlastní spotřebě je povinen vést evidenci“*. Zákonodárce zjevně vůbec nepředpokládá, že by uvádění zvěře, zvěřiny a jiných částí zvěře do oběhu realizoval někdo jiný než uživatel honitby, tj. nepředpokládá, že by vlastnické právo ke zvěři originárně nabyl někdo jiný než uživatel honitby. Totéž lze dovozovat z § 49 odst. 1 zákona o myslivosti, podle kterého *„každý kus ulovené nebo nalezené užitkovatelné zvěře spárkaté musí být ihned po ulovení, nalezení nebo po provedené dohledávce označen nesnímatelnou plombou; zúčtovatelné plomby vydává uživatelům honiteb orgán státní správy myslivosti. U ostatní zvěře ulovené na společných lovech musí být při přepravě více než 10 kusů vystaven uživatelem honitby lístek o původu zvěře; to platí i u zvěře dohledané po provedení společného lovu“*. I zde je zákonodárcem za jedinou osobu, která je oprávněna na ulovené nebo nalezené uhynuté kusy spárkaté zvěře umisťovat plomby (a tyto plomby také od orgánu státní správy myslivosti obdržet) a vystavovat lístek o původu jiné zvěře, považován uživatel honitby.

V řadě druhé je nutno vzít v úvahu obsah v této kapitole již jednou zmíněného a citovaného § 132 odst. 1 občanského zákoníku, v němž jsou popsány způsoby, jimiž lze v českém právu nabýt vlastnické právo k věci. Platí-li, že nabytí vlastnického práva ke zvěři je nutno považovat za nabytí na základě jiné skutečnosti stanovené zákonem, a je-li nepochybné, že tímto zákonem je právě zákon o myslivosti, je nasnadě, že vlastnické právo ke zvěři jako věci ničí nemůže získat kdokoliv, ať již s odkazem na principy římského práva (což bylo možno

odmítnout již z tohoto prostého důvodu, že římské právo není součástí práva českého) nebo s odkazem na pravidlo „*co není zakázáno, je dovoleno*“ zakotvené do čl. 2 odst. 4 Ústavy ČR a čl. 2 odst. 3 Listiny základních práv a svobod, nýbrž pouze osoba, které toto právo zákon o myslivosti výslovně světuje. Zákon myslivosti právo přivlastňovat si ulovenou či nalezenou uhynulou zvěř, vývojová stadia zvěře a shozy paroží označuje za součást práva myslivosti jako exkluzivního práva svědčícího výlučně uživateli honitby. Současně v žádném svém ustanovení nepřipouští, aby uživatel honitby toto přivlastňovací oprávnění převedl na třetí osobu; takové výslovné oprávnění by však bylo nezbytné, a to z toho důvodu, že občanský zákoník v ustanovení § 132 odst. 1 umožňuje nabytí vlastnického práva „*na základě jiné skutečnosti stanovené zákonem*“ právě a pouze v rozsahu takovým zákonem stanoveném.

Třetím důvodem, pro který jsou autoři této studie přesvědčení o skutečnosti, že o přivlastňovací oprávnění uživatele honitby nemůže být předmětem samostatného převodu na jinou osobu, je komparace s dřívějšími právními úpravami. Ty ve věci nabytí vlastnického práva vycházely ze stejných principů jako platný zákon o myslivosti. To lze doložit např. odkazem na zákon č. 225/1947 Sb. o myslivosti, který v § 39 odst. 1 a 2 *a contrario* vylučoval možnost nabytí vlastnického práva ke zvěři od jiné osoby než je uživatel honitby nebo profesionální obchodník se zvěří, tj. pojmově vylučoval možnost, že by vlastnické právo ke zvěři a jejím částem mohl originálním způsobem nabýt někdo jiný než uživatel honitby („*Zvěř, zvěřinu nebo vejce pernaté zvěře získané v honitbě smí uvést do oběhu jen myslivecký hospodář a osoby, které podle živnostenského oprávnění s tímto zbožím obchodují. Při tom zůstávají předpisy veterinárně zdravotní a o potravinách nedotčeny. Myslivecký hospodář musí vésti časově správné záznamy o tom, kdy, komu a jaké množství a které zvěře (zvěřiny) nebo vajec pernaté zvěře přenechal. Jde-li však o zvěř spárkatou nebo zvěřinu nebo o její části (kromě hlavy, krku, běhů, žeber, břišních částí a vnitřností) nebo o vejce pernaté zvěře, možno toto zboží dopravovati mimo honitbu, kde byla ulovena, jen s dodacím lístkem pro zvěř (zvěřinu).*“) (J. Oliva a M. Flora, 2009).

7.2. Právní názory a judikatura související s vlastnictvím zvěře

J. Oliva a M. Flora uvádí, že koncepci zvěře coby *res nullius* převzal a její platnost nepřímo potvrdil Ústavní soud v částečně citovaném nálezu sp. zn. Pl. ÚS 34/03 ze dne 13. 12. 2006, je nutno upozornit na skutečnost, že právní teorie i soudní práce tuto koncepci přijímá bez výhrad, pouze pokud jde o zvěř žijící ve volné krajině. V případě zvěře žijící v oborách byl

naopak v minulosti opakovaně vysloven názor, že vlastnické právo k ní svědčí vlastníkoví obory, aniž by tento byl nucen ke vzniku vlastnického práva realizovat akt zmocnění se zvěře formou lovu nebo nalezení uhynulého kusu.

Východiskem pro vyslovení popsaného názoru se stalo stanovisko Ústavu státu a práva Akademie věd České republiky publikované v časopise Právník č. 1, ročník 1994, str. 81

„Z právního hlediska jsou samozřejmě živočichové považováni za věci a mohou tedy být předmětem vlastnického práva. Otázkou v případě volně žijících zvířat potom je, kdo je jejich vlastníkem. Zvířata taxativně uvedená v zákoně o myslivosti jsou ovšem předmětem práva myslivosti, jímž je (srov. § 2 zákona č. 23/1962 Sb.) mimo jiné i oprávnění a povinnost (teprve) ulovenou nebo zhaslou zvěř si přivlastňovat. Vlastnictví k volně žijícím zvířatům, která jsou předmětem myslivosti, vzniká proto až okamžikem ulovení nebo zhasnutí a právě tímto okamžikem zvěř přechází do vlastnictví subjektu oprávněného k výkonu práva myslivosti. S ohledem na výše citované ustanovení je potom lhostejné, zda smrt zvířete nastala v důsledku přírodní události, jako ulovení šelmou nebo choroba, nebo lidského jednání, ba dokonce v některých případech smrt zvířete ani nenastane (zvíře je chyceno živé). Uvedená skutečnost však vždy vede k nabytí zvířete do vlastnictví oprávněné osoby (tedy například upytlačená zvěř se okamžikem smrti nestane vlastnictvím pytláka, ale osoby oprávněné k výkonu práva myslivosti). Ono přivlastnění, o němž se ve výše uvedených ustanoveních hovoří, je potom třeba chápat pouze jako akt využití vlastnictví, akt uchopení věci, tj. výkon nabytého vlastnického práva.

Složitější je věc u zvířat, která předmětem práva myslivosti nejsou, u nichž totiž vlastnictví z právních předpisů nelze dovodit vůbec (srov. rozhodnutí bývalého Nejvyššího soudu ČSR zveřejněné pod č. 28/1980 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek, trestní část, resp. tehdejší Socialistická zákonost č. 5/1989, str. 245).

Výše uvedené závěry byly již před poměrně dávnou dobou konstatovány tehdejší trestněprávní judikaturou (především při výkladu tehdejšího přečinu pytláctví). Nauka občanského práva konstatovala, že volně žijící zvířata jsou toliko předmětem práva myslivosti, formulovaného jako kvazivlastnické právo věcné povahy a jejich vlastnictví se nabývá až ulovením nebo zhasnutím (srov. Luby, 3.: Prevenia a zodpovednosť v občianskom práve, 1958, sv. II, str. 87). Stejně jako trestněprávní judikatura řešila věc i tehdejší arbitráž (např. RČ 231/87, v tehdejší časopise Hospodářské právo č. 1/1988, str. 24). Občanskoprávní judikatura se věcí, pokud je nám známo, nezabývala.

Výše uvedený závěr, že totiž zvířata, která jsou předmětem práva vlastnictví, jsou "věcí ničí" a stávají se vlastnictvím osoby oprávněné k výkonu práva myslivosti už ulovením (zhasnutím), neplatí samozřejmě vždy. Opět je to odvoditelné z trestněprávní judikatury, která odlišovala neoprávněný zásah do práva myslivosti způsobený ulovením a delikty proti majetku (srov. především rozhodnutí č. 9/1978 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, trestněprávní část). Citovaný judikát se ovšem týká ryb (rozlišuje mezi rybami, které jsou v něčem vlastnictví, a mezi rybami, které jsou předmětem rybářského práva), protože však rybářské právo je koncipováno stejně jako právo myslivosti, jsou závěry použitelné i v případě zvěře. Z toho plyne, že například zvířata, jež sice druhově jsou předmětem práva myslivosti, ale jsou chována v domácnostech, zoologických zahradách, uzavřených oborách a podobných zařízeních, resp. v zařízeních, jejichž charakter je výrobní (chov lišek, činčil apod. pro kožešiny), budou nepochybně vlastnictvím toho, kdo je pořídil (koupil, vyšlechtil atd.). Půjde například o muflony chované v ohradě, lišky chované pro kožešiny, zvířata chovaná pro ochranu či vývoj genofondu aj.

Zvíře zřejmě zásadně je věcí zastupitelnou (hovězí dobytek chovaný pro mléko a maso, zmíněné činčily, lišky apod.). Nebude však věcí zastupitelnou tehdy, pokud se bude od jiných exemplářů odlišovat vlastnostmi nebo schopnostmi, jež jej činí výlučným. Tak nebude zastupitelnou věcí pták, který ovládá řadu cviků a případně mluvený projev, stejně jako liška zvláště vypěstované neobvyklé barvy a podobně. Například tzv. bílý jelen je zvláštní mutací běžného jeleního druhu; potom by ovšem každý z takových exemplářů byl věcí nezastupitelnou.“

Ačkoliv z citovaného stanoviska lze dovozovat, že jeho tvůrci použili termín “uzavřená obora“ nevhodně, když patrně neměli na mysli oboru jako druh honitby ve smyslu mysliveckého zákonodárství (stanovisko považuje zvěř v honitbách, vůči níž se uplatňuje právo myslivosti, jednoznačně za *res nullius*, a to bez rozdílu typu honitby), nýbrž spíše ohrazené pozemky naplňující znaky farmového chovu zvěře, vedl obsah stanoviska v rozhodovací praxi soudů k vyjádření názoru, že majetkoprávní režim zvěře v oborách se odlišuje od majetkoprávního režimu zvěře v honitbách neoborních. To lze ukázat např. na rozsudku Nejvyššího soudu sp. zn. 22 Cdo 980/2005 ze dne 21. 2. 2006.

“Podle názoru odvolacího soudu znalkyně Mgr. J. Ř. správně zahrnula do aktiv živnosti žalovaného cenu lesní zvěře na pozemcích v honitbě žalovaného, neboť jde o zvěř chovanou v uzavřené oboře. Uvedl, že "podle zákona o myslivosti se sice vlastnictví ke zvířatům, která

jsou předmětem práva myslivosti, nabývá až jejich ulovení či uhynutím (zhasnutím). To se však netýká těch zvířat, která jsou chována v uzavřených oborách. Tato zvířata jsou ve vlastnictví toho, kdo je koupil či vyšlechtil (viz též názor Ústavu státu a práva Akademie České republiky ze dne 1. 1. 1994, publikovaný v časopise Právník, ročník 94, v sešitě 1 na str. 81)“.

Dovolací soud dospěl k závěru, že rozhodnutí odvolacího soudu má ve věci samé po právní stránce zásadní význam, neboť žalovaným v dovolání nastolená právní otázka, týkající se vlastnictví zvěře chované v oboře, nebyla dosud tímto soudem řešena.

Odvolací soud v souladu se stanoviskem Ústavu státu a práva Akademie věd České republiky, publikovaným v časopise Právník č. 1, ročník 1994, str. 81, zaujal právní názor, že zvířata chovaná v uzavřených oborách jsou ve vlastnictví toho, kdo je koupil či vyšlechtil. Na tomto právním názoru dovolací soud neměl důvod nic měnit. Správnost tohoto závěru je zřejmá i z možnosti uživatele honitby prodávat ulovenou, popř. odchycenou zvěř, zvěřinu a jiné části zvěře pocházející z jeho honitby nyní ve smyslu § 51 odst. 1 platného zákona o myslivosti č. 449/2001 Sb. Přitom platně může prodat věc, tedy i zvěř, jen její vlastník. To se samozřejmě týká i zvěře chované v oboře, která je druhem honitby s obvodem trvale dokonale ohrazeným nebo jinak uzpůsobeným tak, že chovaná zvěře z obory nemůže volně vybíhat (§ 2 písm. j) zákona č. 449/2001 Sb.). Z obsahu spisu je zřejmé, že zvěř, kterou žalovaný chová (choval) v oboře, koupil, resp. že pochází z jím zakoupené zvěře a že tuto zvěř mohl či může prodat za dohodnutou cenu. Bez ohledu na to, že na chov zvěře v oborách se ke dni zániku bezpodílového spoluvlastnictví účastníků vztahoval zákon č. 23/1962 Sb., o myslivosti, z hlediska § 143 ObčZ se tato zvěř stala předmětem bezpodílového spoluvlastnictví účastníků, neboť byla nabyta žalovaným za trvání manželství, a protože chov této zvěře tvoří jednu z náplní živnosti žalovaného, byla oceněna v rámci ocenění jeho obchodního jmění. Ostatně v řízení o vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví obecně platí, že při ocenění vypořádávaných věcí se vychází z cen odpovídajících době vypořádání. Z těchto důvodů odvolací soud v namítaném právním posouzení věci nepochybil a jeho rozhodnutí je tak správné.

Stejný názor pak Nejvyšší soud zopakoval v rozsudku sp. zn. 28 Cdo 4487/2007 ze dne 16. 8. 2006:

„Městský soud v Praze rozsudkem výše označeným potvrdil rozsudek Obvodního soudu pro Prahu I ze dne 9. 2. 2006, č. j. 24 C 12/2003-71, ve výroku o věci samé tak, že druhý a třetí žalovaný jsou povinni vydat žalobci celé stádo muflonů zvěře a stádo dančí zvěře, nacházející se v O. H., D. H., evidenční číslo 212, a nacházející se v katastrálních územích H., S., Ž. A B., zapsaných u Katastrálního úřadu v B. Druhý a třetí žalovaný byli zavázáni nahradit solidárně žalobci náklady odvolacího řízení ve výši 12.890,- Kč k rukám zástupce žalobce.

Odvolací soud rozhodoval ve věci, v níž žalobce uzavřel v únoru 1992 s právním předchůdcem žalovaných Státním statkem O., s. p., ústní kupní smlouvu ohledně stáda muflonů a dančí zvěře v rozsahu uvedeném v přehledu stavu zvěře k 31. 3. 1991. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu I ze dne 1. 7. 2004, č. j. 24 C 12/2003-32, byla zamítnuta žaloba na vydání stáda muflonů a dančí zvěře proti P. f. ČR, neboť soud dovodil, že pro vydání zvěře nejsou splněny podmínky ustanovení § 126 o. s. ř. vzhledem k tomu, že žalobce opíral své vlastnické právo o kupní smlouvu, která byla neplatná z důvodu rozporu s ustanovením § 45 odst. 1 zákona č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby (muflonů a dančí zvěř nelze zařadit pod pojem obvyklého hospodaření). Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 7. 1. 2005, č. j. 14 Co 391/2004-48, byl rozsudek soudu prvního stupně zrušen a věc vrácena k dalšímu řízení. Městský soud v Praze dospěl k závěru, že smlouva o prodeji zvěře nepřekračuje rámec běžného hospodaření, tak jak předpokládá ustanovení § 45 odst. 1 zákona č. 92/1991 Sb. Podle odvolacího soudu smlouva splňovala všechny náležitosti § 348 tehdy platného hospodářského zákoníku.

Soud prvního stupně zjistil, že rozhodnutím Městského úřadu v K. ze dne 2. 9. 2003, č. j. 2003003825/ŽP/EK/ŽI, byla O. H. D. h. ev. č. 212 uznána podle § 18 odst. 1 a § 29 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, jako obora. Držitelem honitby se stalo H. s. O. H. D. H. Obora byla na základě smlouvy ze dne 25. 2. 2004 dána do nájmu ing. J. V. na dobu deseti let od 25. 2. 2004 do 31. 3. 2014 s přednostním právem nájmu na další období deseti let a možností vykonávat právo myslivosti. Z tohoto důvodu byl usnesením soudu prvního stupně ze dne 29. 8. 2005, č. j. 24 C 12/2003-59, připuštěn vstup druhého a třetího žalovaného do řízení.

Odvolací soud se nyní ztotožnil s právním názorem soudu prvního stupně (vázaného zrušovacím usnesením, viz výše), že mufloni a další zvěř, jako vlastnictvím žalobce, drží žalovaní 2) a 3) bez souhlasu žalobce a bez jakéhokoliv právního důvodu. Žaloba na vydání

věcí podle ustanovení § 126 občanského zákoníku byla žalobcem uplatněna po právu. Žaloba proti prvému žalovanému byla zamítnuta proto, že mezi prvním žalovaným a žalobcem neexistuje právní vztah týkající se držby věci, jejíhož vydání se žalobce domáhal. Odvolací soud odmítl odvolací důvody tvrzené žalovanými 2) a 3), neboť ty nebyly uplatněny v souladu s ustanovení § 119a odst. 1 o. s. ř. a nesplňovaly podmínky § 205a o. s. ř. pro způsobilý odvolací důvod.

Proti rozsudku odvolacího soudu podali žalovaní 2) a 3) samostatně dovolání, jehož důvodnost spatřovali v nesprávném právním posouzení věci s tím, že rozhodnutí odvolacího soudu vychází ze skutkového zjištění, které nemá podle obsahu spisu v podstatné části oporu v provedeném dokazování. Dovolatelé shodně tvrdili, že zvěř, tak jak je definována v zákoně o myslivosti, nemůže být způsobilým předmětem vlastnického práva, neboť právní řád považuje volně žijící živočichy za „res nullius“. Pouze stát má právo stanovit, kdo a za jakých podmínek si takového živočicha může přivlastnit. Žalovaný 3) tvrdil, že písemné předvolání k jednání u soudu prvního stupně, nařízenému na 21. 12. 2005, neobsahovalo poučení žalovaného 3) jako účastníka řízení, a proto byl zásadním způsobem zkrácen na svých právech účastníka řízení, a v důsledku této vady řízení nemohl uplatnit, tvrdit a navrhnout skutečnosti a důkazy k prokázání správnosti svého právního názoru. Tím mělo být porušeno právo žalovaného 3) na spravedlivý proces. Žalovaný 3) tvrdil, že od 1. 4. 2003 do 10. 10. 2003 O. H. neexistovala, neboť její oplocení nebylo funkční a zvěř, která v oboře původně žila, se volně pohybovala po rozsáhlém území, zejména tam, kde byla v okolních honitbách přikrmována. Dovolatelé shodně navrhli, aby Nejvyšší soud zrušil napadené rozhodnutí odvolacího soudu i rozhodnutí soudu prvního stupně a věc soudu prvního stupně vrátil k dalšímu řízení.

Z obsahu spisu jednoznačně vyplývá, že šlo o majetek ve státním vlastnictví, s nímž Státní statek O. ve smyslu § 6 odst. 1 tehdy platného zákona č. 111/1990 Sb., o státním podniku, hospodařil. Žalobce tuto zvěř koupil od státního statku v souvislosti se svým záměrem provozovat středisko myslivosti jako podnikatel, když za tímto účelem uzavřel dne 30. 3. 1991 se Státním statkem O. smlouvu o nájmu a vypracoval též privatizační projekt týkající se tohoto střediska.

Okresní úřad B., referát životního prostředí, dne 15. 3. 1993, pod č. j. Mysl. /93-2178/Ma, vycházející z ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 23/1962 Sb., o myslivosti, rozhodl o uznání obory N. H., přičemž vlastníkem honitby, jemuž v ní příslušelo právo myslivosti, byl P. f. B. V

souvislosti s přijetím nového zákona o myslivosti č. 449/2001 Sb., byla Městským úřadem K., odborem životního prostředí, uznána podle § 18 odst. 1 a § 29 zákona „O. H., D. H., ev. číslo 212“. Z dokazování též vyplynulo, že se jedná fakticky o totožné obory, a to jak umístěním, tak rozlohou. Pojmovým znakem obory jako druhu honitby je trvale a dokonale ohrazený obvod, aby chovná zvěř nemohla z obory volně vybíhat (srov. § 2 písm. j/ zákona č. 449/2001 Sb. a dříve § 7 odst. 1 zákona č. 23/1962 Sb.).

Nejvyšší soud zastává ve své judikatuře konstantní právní názor (shodně se stanoviskem Ústavu státu a práva Akademie věd ČR, publikovaným v časopise Právník, č. 1 ročník 1994, str. 81), že zvířata chovaná v uzavřených oborách jsou ve vlastnictví toho, kdo tato zvířata koupil či vyšlechtil (srov. rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 22 Cdo 980/2005). Správnost tohoto závěru je zřejmá i z možnosti uživatele honitby prodávat ulovenou, popř. odchycenou zvěř, zvěřinu a jiné části zvěře, pocházející z jeho honitby, ve smyslu § 51 odst. 1 zákona o myslivosti č. 449/2001 Sb. Přičemž platně může prodat věc, tedy i zvěř, jen její vlastník. Tento závěr lze samozřejmě vztáhnout pouze na zvěř, chovanou v oboře.

Jen na okraj dovolací soud poznamenává i zdůrazňuje, že rozhodoval pouze o vydání zvěře, tedy de facto o části užívacích vztahů v oboře. Za situace, kdy je vlastníkem zvěře žalobce, ale uživatelem obory – na základě nájemního vztahu – žalovaný 3), budou muset být praktické otázky spojené s výkonem práv uvnitř obory řešeny (pokud možno) dohodou účastníků.“

Citované právní názory Nejvyššího soudu ČR jsou ovšem vysoce sporné a nejsou v soudní praxi obecně sdíleny. Zcela opačně např. majetkoprávní režim zvěře v oborách posoudil Nejvyšší správní soud v rozsudku č.j. 2 As 95/2008 – 51 ze dne 10. 4. 2009:

„Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora uvedeného rozsudku krajského soudu, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti výše specifikovanému rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání stěžovatele proti rozhodnutí Městského úřadu Hořice ze dne 2. 7. 2007, č. j. ZP/17069/2007/RJ, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Prvostupňovým rozhodnutím byla podle § 64 odst. 3 písm. c), odst. 4 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti (dále je „zákon o myslivosti“), udělena stěžovateli pokuta za porušení § 3 odst. 2 zákona o myslivosti ve výši 20 000 Kč. Stěžovatel toto ustanovení porušil, neboť při sčítání dne 7. 6. 2007 v oboře (honitbě) Úhlejov, jejímž je stěžovatel držitelem, bylo zjištěno 33 ks daňčí zvěře. Tím podstatně (o 25 ks) překročil normovaný stav daňčí zvěře, který byl stanoven pro předmětnou honitbu pravomocným rozhodnutím Městského úřadu Hořice ze dne 11. 4. 2003, č. j. ŽP1502/03-JN. Krajský soud

žalobu zamítl, neboť dospěl k závěru, že stěžovatel skutečně porušil ustanovení § 3 odst. 2 zákona o myslivosti (což ostatně stěžovatel ani nepopíral) a že toto ustanovení není v rozporu s ústavním pořádkem.

Stěžovatel má za to, že stanovením závazného maximálního počtu kusů zvěře byla popřena sama podstata vlastnického práva. Stěžovateli je totiž upíráno právo vlastnit majetek – zvěř, kterou nakoupil z vlastních prostředků a fakticky mu je upíráno i právo nakládat s tímto majetkem, což je v rozporu s ústavním pořádkem. Stěžovatel nesouhlasí se závěry soudu, že zvěř, kterou koupil a dopravil do své obory, je obnovitelným přírodním bohatstvím státu. Není také přípustné, aby úředník státní správy na poli myslivosti rozhodoval o tom, kolik kusů zvěře a jaké kusy bude stěžovatel moci chovat a lovit. Za obnovitelné přírodní bohatství státu lze tuto zvěř považovat pouze v teoretické rovině. Stěžovatel se cítí poškozen i tím, že byl nucen ve své oboře stav zvěře vybit (až ke stavu jeden kus na jeden hektar), bez ohledu na to, že úživnost obory je mnohonásobně vyšší.

Stěžovatel se neztotožňuje s názorem krajského soudu, který neshledal důvod k předložení věci Ústavnímu soudu, neboť podobnou otázku již Ústavní soud řešil. Nález, který krajský soud citoval, ovšem na danou věc nedopadá, neboť se týkal otázek výkonu práva myslivosti a vztahu mezi vlastníky pozemku a členy honebních společenstev. Tyto problémy však, dle názoru stěžovatele, neexistují v soukromých oborách, kde honební společenstva nejsou. Obora je dle zákona o myslivosti honitbou, která je řádně oplocena. Nemohou tedy vznikat třetím osobám škody. Stěžovatel trvá na tom, že zvěř v jeho oboře je jeho vlastnictvím od okamžiku, kdy ji řádně zakoupí.

Spor mezi stěžovatelem a žalovaným tak tkví až v tom, zda je § 3 odst. 2 zákona o myslivosti (a v návaznosti ustanovení, která za jeho porušení stanovují pokuty) v rozporu s ústavním pořádkem. Za protiústavní považuje stěžovatel i § 2 písm. a) zákona o myslivosti, který zvěř definuje jako obnovitelné přírodní bohatství představované populacemi druhů volně žijících živočichů uvedených v § 2 písm. c) a d) zákona o myslivosti.

Kolizí mysliveckého práva a vlastnického práva se Ústavní soud již zabýval. Stalo se tak v nálezu ze dne 13. 12. 2006, Pl. ÚS 34/03, publ. ve Sb. n. u. ÚS, svazek č. 43, nález č. 226, s. 541, vyhlášen jako č. 49/2007 Sb. Ústavní soud vyšel z podstaty a povahy práva myslivosti, v této souvislosti uvedl: „Právo myslivosti se odvíjí přímo od vlastnického práva ke zvěři, resp. ke zvěři neulovené. Zvěř, která je chápána napříč právními úpravami různě, je zpravidla označována jako *res nullius*, tedy věc nepatřící nikomu. Tento přístup je podmíněn

skutečností, že zvěř se pohybuje volně bez ohledu na hranice pozemků, a nelze ztotožnit vlastnické právo k pozemku, na němž se zvěř pohybuje, s vlastnickým právem ke zvěři. Zvěř tedy nepředstavuje plod pozemku, ale samostatný předmět vlastnického práva. Stát, suverén na svém území, je právě z tohoto důvodu oprávněn regulovat práva ke zvěři.“ K tomu ovšem stěžovatel namítá, že on hospodáří v oboře, která je oplocena, a tedy zvěř nemůže jeho oboru opustit. Zdejší soud ovšem připomíná, že závěry Ústavního soudu neplynuly pouze ze skutečnosti, že se zvěř pohybuje volně a nelze tak ztotožnit vlastnické právo k pozemku s vlastnickým právem ke zvěři. Zásadní argumentace Ústavního soudu totiž směřovala k ochraně zvěře a životního prostředí (čl. 7 Ústavy) a též ochraně myslivosti jako národního kulturního dědictví.

Konečně lze podotknout, že podle § 69 odst. 1 zákona o myslivosti platí, že honitby a obory uznané podle dosavadních předpisů zůstávají zachovány; to platí i pro obory o výměře nižší než 50 ha a samostatné bažantnice uznané podle dosavadních předpisů, které se stávají honitbami podle tohoto zákona, i když nedosahují výměry 500 ha. Pokud honitba nebo obora uznaná podle dosavadních předpisů dosahuje zákonné výměry podle tohoto zákona, ale nesplňuje ostatní požadavky na tvorbu honitby, je osoba, které byla honitba uznána podle dosavadních předpisů, povinna podat do 31. prosince 2002 orgánu státní správy myslivosti návrh na uvedení honitby do souladu s tímto zákonem, jinak honitba zaniká k 31. březnu 2003. Stěžovatel tedy využil tohoto ustanovení, aby jeho obora, ač zabírá pouze 8 hektarů, byla i nadále oborou v zákonném slova smyslu. Tím si ovšem zcela sám dobrovolně zvolil, jakému právnímu režimu se bude jeho počínání podrobovat. Stěžovatel mohl volit, jak upozorňuje žalovaný, farmový chov podle veterinárního zákona. Pak by daňčí zvěř patřila zcela jistě jemu a nebylo by třeba dodržovat normované stavy podle zákona o myslivosti. Stěžovatel ovšem trvá na tom, aby jeho obora byla podrobena režimu podle zákona o myslivosti. Pak je ovšem třeba dodat, že toto rozhodnutí musí nést se všemi důsledky, které z toho vyplývají.“

Tyto soudy se rozhodovaly podle starého občanského zákoníku č. 40/1964 Sb., dnes již platí nový občanský zákoník č. 89/2012 Sb. a tedy soudy by se mohly rozhodnout jinak. Je zřejmé, že názory obou nejvyšších soudů stojí vůči sobě v přímé opozici - přijetí jednoho vylučuje přijetí druhého a naopak. Oba názory je přitom možno považovat za aktuální, neboť ani Nejvyšší soud ČR, ani Nejvyšší správní soud se od vlastních rozhodnutí v žádném rozhodnutí následně neodchýlili. Autorům této studie tak nezbylo, než na sebe vzít břemeno „soudce mezi soudy“ a na základě vlastního rozboru provést volbu a k jednomu z obou zcela

protichůdných názorů vyslovených vrcholy soudní soustavy se přiklonit. Při svém rozhodování vycházeli z následujících úvah a závěrů: Obora je právním institutem definovaným a používaným výlučně zákonem o myslivosti. Myslivost je v § 2 písm a) zákona definována jako „*soubor činností prováděných v přírodě ve vztahu k volně žijící zvěři jako součásti ekosystému a spolková činnost směřující k udržení a rozvíjení mysliveckých tradic a zvyků jako součásti českého národního kulturního dědictví*“. Zákon o myslivosti ani jiný právní předpis neposkytuje žádnou oporu pro závěr, že zvěř v oborách není možno považovat za volně žijící zvěř jako součást ekosystému. Takováto výlučka platí podle § 1 odst. 2 zákona o myslivosti pouze pro jedince druhů zvěře, které jsou drženy v uznaných farmových chovech a které jsou považovány za hospodářská zvířata, neboť na tyto jedince se zákon o myslivosti vůbec nevztahuje.

- a) Ačkoliv je nutno připustit, že možnosti pohybu zvěře nacházející se v oborách jsou omezeny územím honitby, když oborní zvěř bezesporu není součástí anonymních populací živočichů obývajících volnou krajinu, nemusí být (což zvláště platí pro územně rozlehlé obory) mezi způsobem praktického výkonu práva myslivosti v oborách a ve volných honitbách podstatnějšího rozdílu.
- b) Obora je právním institutem, který v systematicce zákona myslivosti představuje pouze zvláštní typ honitby (podle § 2 písm. j) zákona o myslivosti je „*oborou druh honitby s podmínkami pro intenzivní chov zvěře s obvodem trvale a dokonale ohrazeným nebo jinak uzpůsobeným tak, že chovaná zvěř z obory nemůže volně vybíhat*“). Mezi oborou a volnou honitbou není žádný jiný rozdíl vyplývající ze zákona o myslivosti než je rozdíl v nárocích na výměru honitby, v existenci povinnosti udržovat oborní oplocení (ta pro volné honitby pochopitelně neexistuje) a v rozsahu a skladbě dokumentů potřebných pro uznání honitby. Žádné jiné právně významné rozdíly nelze mezi oborou a ostatními honitbami identifikovat. I na obory je tak nutno aplikovat obecnou definici honitby, tj. platí, že i obora je „*soubor souvislých honebních pozemků jednoho nebo více vlastníků vymezený v rozhodnutí orgánu státní správy myslivosti, v němž lze provádět právo myslivosti podle tohoto zákona*“.
- c) Zákon o myslivosti ani jiný právní předpis neposkytuje žádnou oporu pro závěr, že právo myslivosti má v oborách jiný obsah, než v ostatních honitbách. I v oborách je tak právo myslivosti „*souhrnem práv a povinností zvěř chránit, cílevědomě chovat, lovit,*

přivlastňovat si ulovenou nebo nalezenou uhynulou zvěř, její vývojová stadia a shozy paroží, jakož i užívat k tomu v nezbytné míře honebních pozemků“, svěřících uživatelů honitby. Obsah pojmu „právo myslivosti“ je tedy pro obory a tzv. volné honitby naprosto shodný. Součástí práva myslivosti pak je právo přivlastňovat si ulovenou zvěř a nalezenou zvěř uhynulou. Pokud by platilo, že zvěř v oborách je od počátku vlastnictvím vlastníka obory jako uživatele honitby, nebylo by možné popsané složky práva myslivosti v oborách vůbec realizovat, neboť uživatel honitby by si takto přivlastňoval věc, která již dávno je jeho vlastnictvím.

- d) Vytvoření dvojího majetkoprávního režimu zvěře by vyvolalo nutnost vytvoření dvou způsobů účetní evidence – jednoho pro obory, v němž by se zvěř stávala předmětem evidence již narozením, a druhého pro volné honitby, v němž by se účetní evidence vedla jen o těch kusech zvěře, které byly uživatelem honitby přivlastněny (podrobná evidence se podle zákona o myslivosti vede jen o ulovených kusech bez rozlišení obora/volná honitba). Pro použití nutnost dvojího majetkového režimu neposkytuje zákon o myslivosti ani jiný právní předpis žádnou oporu.
- e) Právní názor Nejvyššího soudu, který považuje zvěř v oborách za předmět vlastnictví již od jejího narození, vede nevyhnutelně k závěru, že zvěř v oborách může mít jiného vlastníka než je uživatel honitby. Takový stav nastane zcela typicky např. v případě nájmu obor - vlastnické právo ke zvěři v oboře bude svědčit zpravidla (Vlastníkem zvěře ve světle citovaných rozhodnutí Nejvyššího soudu nemusí být držitel obory jako honitby ve smyslu § 2 písm. m) zákona č. 449/2001 Sb., nýbrž od držitele odlišná třetí osoba, jako tomu ostatně bylo v případě řešeném citovaným rozsudkem Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 4487/2007 ze dne 16. 8. 2006.) držiteli honitby (resp. držiteli obory), ovšem uzavřením smlouvy o nájmu honitby nepřejde vlastnictví na nájemce jako uživatele honitby (obory). Ačkoliv předmět smlouvy o nájmu honitby není v zákoně o myslivosti nikde výslovně definován, je z kontextu jeho ustanovení, zejména z § 32 a 33, možno usuzovat, že smlouvou o nájmu honitby je (a může být) za úplaty přenecháváno pouze právo myslivosti, nikoliv vlastnické právo ke zvěři (smlouva o převodu vlastnického práva k věci za úplaty je smlouvou kupní). Za této situace by bylo svrchovaně nejisté, zda samo právo myslivosti poskytuje nájemci obory (honitby) oprávnění přivlastňovat si ulovenou či uhynulou zvěř, když tato již svého vlastníka má, tj. zda i v tomto případě plní ulovení zvěře či nález uhynulého jedince roli oné „jiné skutečnosti stanovené zákonem“, kterou má na mysli § 127 odst. 3 občanského zákoníku ve výčtu právních titulů pro nabytí

vlastnického práva. Aby byly popsané pochybnosti odstraněny a aby bylo eliminováno riziko z nich vyplývající, bylo by při přijetí právního názoru Nejvyššího soudu třeba, aby právo přisvojovat si ulovenou či uhynulou zvěř bylo uživateli honitby výslovně svěčeno smlouvou vyhovující požadavkům § 127 odst. 3 občanského zákoníku („*Vlastnictví věci lze nabýt kupní, darovací nebo jinou smlouvou, děděním, rozhodnutím státního orgánu nebo na základě jiných skutečností stanovených zákonem.*“). To by mohlo být zajištěno buď zvláštním ujednáním ve smlouvě o nájmu obory jako honitby (pokud vlastníkem zvěře v oboře je držitel honitby) nebo zvláštní kupní nebo tzv. inominátní smlouvou (pokud vlastníkem zvěře v oboře je třetí osoba odlišná od držitele obory jako honitby). Takové řešení je ovšem nejen zjevně komplikované, nýbrž popírá podstatu práva myslivosti i celé veřejnoprávní úpravy jeho výkonu a zejména není vždy schůdné - zvláště bude-li vlastník zvěře odlišný od držitele obory, nemusí vůbec souhlasit s tím, že zvěř v jeho vlastnictví bude předmětem lovu. Právě z těchto důvodů nebývá v právní praxi používáno; lze dokonce konstatovat, že konsekvence vyplývající z právního názoru Nejvyššího soudu týkajícího se vlastnictví zvěře v oboře jsou v praxi zcela ignorovány.

Z uvedených důvodů a s ohledem na obtížnou akceptovatelnost vedlejších důsledků, které vyvolává, resp. je schopen vyvolat právní názor Nejvyššího soudu ČR o dvojím režimu vlastnictví, považují autoři této studie za správný právní názor Nejvyššího správního soudu a přiklání se proto v souladu s ním k závěru, že i pro zvěř chovanou v oborách platí, že vlastnické právo k ní uživatel honitby nabývá až přivlastněním, tj. ulovením nebo nálezem uhynulé zvěře, přičemž má postavení vlastníka prvního, bez právních předchůdců.

Na druhou stranu však zpracovatelé nemohou vyloučit, že v konkrétních případech bude právní názor Nejvyššího soudu ČR v otázce vlastnického práva ke zvěři v oborách považován za správný a bude aplikován, a to zejména ze strany soudních orgánů (u orgánů státní správy myslivosti je jeho použití spíše nepravděpodobné). Proto doporučují, aby i smlouvy o nájmu obor byly vždy doplněny o klauzuli převádějící vlastnické právo k ulovené nebo nalezené uhynulé zvěři na uživatele honitby, a to ke stejnému okamžiku, jako v případě volných honiteb, tj. k okamžiku ulovení (zmocnění se zvěří) nebo nálezu uhynulé zvěře (tuto klauzuli ovšem není možno zaměňovat s klauzulí o převodu vlastnického práva, které uživateli honitby již vzniklo, využívanou při převodech vlastnického práva z uživatele honitby na třetí osoby, jak je popsáno v dalším textu této části analýzy). Současně je existující právní nejistota, zjevně dlouhodobě neudržitelnou, možno snížit žádostí o výkladové stanovisko u Ministerstva zemědělství jako ústředního orgánu státní správy myslivosti a zejména následným vydáním

takového stanoviska. Byť lze očekávat, že i výkladové stanovisko Ministerstva zemědělství bude poskytnuto s určitou mírou právní nejistoty, typickou pro činnost orgánů veřejné správy v ČR v posledních letech, může posloužit jako cenný prostředek při obraně proti případným negativním konsekvencím vyvozovaným vůči těm držitelům a uživatelům obor jako honiteb, kteří se při výběru mezi právním názorem Nejvyššího soudu a Nejvyššího správního soudu přiklonili k názoru druhého ze jmenovaných soudů.

Závěrem však budiž zdůrazněno, že pro nabytí vlastnického práva ke zvěři, jejím vývojovým stadiím a shozům paroží ve volných honitbách je závěr, že jediným způsobilým originárním nabyvatelem vlastnictví může být uživatel honitby, uplatní bez jakýchkoliv pochybností.

7.3. Převod vlastnického práva ke zvěři a jejím vývojovým stadiím a částem z uživatele honitby na třetí osoby

J. Oliva a M. Flora ve své studii říká, jestliže platí, že v okamžiku ulovení či nálezu zvěře se jejím vlastníkem stává vždy uživatel honitby jako originární nabyvatel, ať je lovcem či nálezcem kdokoliv, platí rovněž, že uživatel honitby je vlastníkem i všech částí zvěře, které se z ní po ulovení oddělí, včetně části označované jako trofej. Vlastnické právo k těmto věcem může jakákoliv třetí osoba odlišná od uživatele honitby získat zásadně derivativně - nabytím od uživatele honitby. K převodu může dojít pouze některým ze způsobů popsaných již v jedné citované ustanovení § 132 odst. 1 občanského zákoníku (*Vlastnictví věci lze nabýt kupní, darovací nebo jinou smlouvou, děděním, rozhodnutím státního orgánu nebo na základě jiných skutečností stanovených zákonem*). Jinak řečeno, pokud lovec odlišný od uživatele honitby hodlá získat vlastnické právo ke zvěři či ke trofeji, nestačí mu přenechat právo lovit – vlastnické právo na něj musí být převedeno samostatnou smlouvou, nebo součástí smlouvy, kterou se právo lovit přenechává, musí být i ujednání o převodu vlastnického práva.

Obsah ujednání o převodu vlastnického práva, zejména ve vztahu k otázce, zda může jít o převod bezúplatný nebo zda musí být doprovázen úplatou, a to dokonce v určité velikosti, není v zákoně o myslivosti nijak předurčen ani omezen. Takové omezení však může vyplynout z právních předpisů upravujících vnitřní poměry a způsob nakládání s majetkem určitých typů právnických osob.

Stejně jako tomu bylo v kapitole 6. 3. lze konstatovat, že z právnických osob, u kterých reálně připadá v úvahu, že by se dostaly do postavení uživatele honitby, se s takovým omezením se

lze typicky setkat u obchodních společností, kde je omezení zakotveno v obchodním zákoníku, u obcí a krajů, jejichž dispoziční volnost při nakládání s právy omezuje zákon č. 128/2000 Sb., o obcích, v platném znění a zákon č. 129/2000 Sb. o krajích, a zejména u státních podniků a organizačních složek státu, u nichž má omezení svůj základ v ustanoveních zákona č. 77/1997 Sb. o státním podniku v platném znění (v případě státních podniků), zákona č. 219/2000 Sb. o majetku České republiky a o jejím vystupování v právních vztazích (v případě organizačních složek státu).

Rovněž ve shodě s kapitolou 6. 3. je s ohledem na skutečnost, že objednatel studie jsou VLS, další obsah této části studie věnován analýze a popisu omezení, vyplývajících pro převod vlastnického práva ke zvěři, jejím vývojovým stadiím, odděleným částem a shozům paroží, ze zákona č. 77/1997 Sb. o státním podniku.

Na rozdíl od práva myslivosti, u kterého může být jeho příslušnost k obchodnímu majetku podniku předmětem diskuse, je v případech, kdy jsou uživateli honiteb státní podniky, zcela mimo pochybnost, že ulovená či nalezená uhynulá zvěř, její vývojová stadia a shozy paroží součást obchodního majetku podniku podle § 16 odstavec 1 zákona č. 77/1997 Sb. o státním podniku, v platném znění (*„Obchodním majetkem podniku je souhrn věcí, práv a jiných majetkových hodnot státu, s nimiž má podnik právo hospodařit.“*) tvoří, a to již od okamžiku přivlastnění. Stejně jako v případě práva myslivosti (kap. 6. 3.) nebude ovšem přivlastněná zvěř, její oddělené části, vývojová stadia a shozy paroží součástí určeného majetku podniku zapisovaného do obchodního rejstříku ve smyslu § 2 odst. 5 zákona č. 77/1997 Sb. (byť je tato možnost teoreticky přípustná), takže pro nakládání se zvěří, jejími jednotlivými oddělenými částmi, vývojovými stadii a shozy paroží nebude zapotřebí souhlasu zakladatele podle § 17 odst. 1 zákona.

Převody vlastnického práva zcela budou tedy podléhat jen obecným zákonným omezením týkajícím se obchodního majetku podniku, z nichž nejvýznamnější je omezení poskytování darů vyplývající z § 16 odst. 6 zákona č. 77/1997 Sb. (*„Podnik může z obchodního majetku poskytnout dary jen k účelům a v rozsahu, v jakém lze podle zvláštního zákona odečíst hodnotu daru od základu daně z příjmů právnických osob.“*) ve spojení s § 20 odstavec 8 zákona č. 586/1992 Sb. o daních příjmů (*„Od základu daně sníženého podle § 34 lze odečíst hodnotu darů poskytnutých obcím, krajům, organizačním složkám státu, právnickým osobám se sídlem na území České republiky, jakož i právnickým osobám, které jsou pořadateli veřejných sbírek podle zvláštního zákona, a to na financování vědy a vzdělání, výzkumných a*

vývojových účelů, kultury, školství, na policii, na požární ochranu, na podporu a ochranu mládeže, na ochranu zvířat a jejich zdraví, na účely sociální, zdravotnické, ekologické, humanitární, charitativní, náboženské pro registrované církve a náboženské společnosti, tělovýchovné a sportovní, a politickým stranám a politickým hnutím na jejich činnost, dále fyzickým osobám s bydlištěm na území České republiky provozujícím školská a zdravotnická zařízení a zařízení na ochranu opuštěných zvířat nebo ohrožených druhů zvířat, na financování těchto zařízení dále fyzickým osobám s bydlištěm na území České republiky, které jsou poživateli částečného nebo plného invalidního důchodu, a nebo jsou nezletilými dětmi závislými na péči jiné osoby podle zvláštního právního předpisu, na zdravotnické prostředky nejvýše do částky nehrazené zdravotními pojišťovnami nebo na rehabilitační a kompenzační pomůcky uvedené ve zvláštním právním předpise nejvýše do částky nehrazené příspěvkem ze státního rozpočtu, a na majetek usnadňující těmto osobám vzdělání a zařazení do zaměstnání, pokud hodnota daru činí alespoň 2000 Kč. Obdobně se postupuje u darů na financování odstraňování následků živelní pohromy, ke které došlo na území České republiky nebo jiného členského státu Evropské unie, Norska nebo Islandu. U darovaného majetku je hodnotou daru nejvýše zůstatková cena hmotného majetku (§ 29 odst. 2) nebo hodnota zachycená v účetnictví podle zvláštního právního předpisu u ostatního majetku. V úhrnu lze odečíst nejvýše 5 % ze základu daně sníženého podle § 34; přitom v případě poskytnutí darů vysokým školám a veřejným výzkumným institucím lze základ daně snížit nejvýše o dalších 5 %. Tento odpočet nemohou uplatnit poplatníci, kteří nejsou založeni nebo zřízeni za účelem podnikání.“).

Označené ustanovení v zásadě vylučuje, aby státní podniky jako uživatelé honiteb převáděly vlastnické právo k ulovené nebo nalezené uhynulé zvěři, jejím odděleným částem, zvonovým stadiím a shozům paroží na třetí osoby (včetně poplatkových lovců) bezúplatně. Budiž závěrem zdůrazněno, že se jedná o omezení platné pouze pro převody vlastnictví, nikoliv pro převod práva myslivosti.

8. Analýza vztahu výkonu práva myslivosti a vlastnického právu k ulovené zvěři k platným daňovým předpisům (daň z příjmu fyzických osob, daň z příjmu právnických osob, DPH)

8.1. Hlavní závěry ovlivňující vznik daňového plnění

Úvodem této kapitoly považujeme za nutné zopakovat některá zjištění, které jsou výsledkem právní analýzy a mají přímý vztah k daňovým právním předpisům. Jsou to zejména tyto závěry:

- komplexní převod práva myslivosti ve všech jeho částech je možný za úplaty, a to formou nájmu honitby,
- právo zvěř lovit lze úplatně převést pouze v případě lovu konkrétního kusu, v konkrétním čase a realizovaného s doprovodem,
- obecné právo lovu lze převést pouze bezúplatně,
- bezúplatný převod práva lovu nelze považovat za dar, neboť právo lovit zvěř jako součást práva myslivosti je současně povinností lovit, navíc ulovený kus zvěře náleží uživateli honitby a u lovce nevzniká žádný hmotný majetkový prospěch,
- právo přivlastňovat si ulovenou nebo nalezenou uhynulou zvěř, přivlastňovat si vývojová stadia zvěře a přivlastňovat si shozy paroží je nepřevoditelné a svědčí výlučně uživateli honitby,
- ulovená zvěř, nalezená uhynulá zvěř, vývojová stadia zvěře a trofeje a shozy paroží se stávají vždy nejprve vlastnictvím uživatele honitby,
- možný převod vlastnického práva k ulovenému kusu, trofeji, tzv. mysliveckému právu atd. je možný pouze derivativně, na základě např. samostatné smlouvy nebo součástí

smlouvy, kterou se právo lovit přenechává a která musí obsahovat i ujednání o převodu vlastnického práva k uvedeným věcem.

Tyto závěry nám umožňují determinovat momenty při převodech práva myslivosti, které podléhají plnění daňových povinností (J. Oliva a M. Flora, 2009).

8.2. Praktické možnosti a případy převodu práva myslivosti

Vlastníci a uživatelé honiteb se při výkonu práva myslivosti setkávají s následujícími případy převodu práva zvěř lovit:

- úplatný převod v rámci komplexního převodu práva myslivosti (nájem honitby),
- úplatný převod práva lovu konkrétního kusu, realizovaného s doprovodem v konkrétním čase a místě,
- bezúplatný převod práva lovu k vymezené skupině zvěře (druh, věk, pohlaví apod.), realizovaný pověřením uživatele honitby,
- bezúplatný převod práva lovu k vymezené skupině zvěře (druh, věk, pohlaví apod.), realizovaný vlastními zaměstnanci v rámci pracovních povinností (J. Oliva a M. Flora, 2009).

8.2.1. Úplatný převod v rámci komplexního převodu práva myslivosti

Jedná se o nejběžnější praxi v uznaných honitbách v souladu s § 32 odst 1. zákona o myslivosti, dle kterého může držitel honitby honitbu využívat sám, nebo ji pronajmout. Okruh osob, způsobilých si honitbu od jejího držitele pronajmout, je vedle ekonomické síly potenciálních nájemců omezen ustanovením § 32 odst. 3 zákona o myslivosti. V případě právnických osob, hospodařících s majetkem státu, musí navíc předcházet výběrové řízení, jehož pravidla jsou popsána v § 32 odst. 4 zákona o myslivosti.

Z hlediska daňového plnění je pro držitele honitby pronájem honitby příjmem, který podléhá ustanovením zákona č. 586/1992 Sb. o dani z příjmů a zákona č.235/2004 Sb. o dani z přidané hodnoty (dále jen DPH).

Pro nájemce je nájem z honitby zúčtovatelným nákladem jen v případě, že slouží k uskutečnění ekonomické činnosti nájemce. Jednalo by se například o případ, kdy výrobce masných produktů ze zvěřiny by měl pronajatou honitbu jako zdroj suroviny pro výrobu. V tomto případě by mohl dle §72 zákona č. 235/2004 Sb. o DPH uplatnit i odpočet daně, protože přijaté plnění používá pro uskutečnění svojí další ekonomické činnosti.

Myslivecká sdružení, patřící k nejčastějším nájemcům i fyzické osoby honitby pronajímající tuto další činnost neprovozují a proto nelze odpočet DPH uplatnit (J. Oliva a M. Flora, 2009).

8.2.2. Úplatný převod práva lovu konkrétního kusu, realizovaného s doprovodem v konkrétním čase a místě

J. Oliva a M. Flora uvedli, že tento druh převodu práva lovit zvěř jako jedné z částí práva myslivosti je umožněn § 32 odst. 5 zákona o myslivosti a je využíván držiteli honiteb k tzv. poplatkovým odstřelům. Jedná se o převod práva lovu konkrétního kusu s doprovodem, o jehož lov má nabyvatel deklarovaný zájem a za tento převod zaplatí poplatek. Výše poplatku se může řídit druhem zvěře, velikostí a věkem klusu, bodovou hodnotou trofeje apod. Pro jeho stanovení je obvykle použita cena na trhu obvyklá. Poplatek je z hlediska daňového plnění příjmem, který podléhá ustanovením zákona o dani z příjmů a DPH.

Zde je nutno zdůraznit, že ulovením kusu nepřechází právo přivlastňovat si ulovenou zvěř ani její části, které je podle závěrů předcházející právní analýzy právem nepřevoditelným.

Má-li nabyvatel práva lovu konkrétního kusu po jeho ulovení zájem o zvěřinu, trofej, myslivecké právo apod., musí tak být provedeno na základě samostatné smlouvy nebo součástí smlouvy, kterou se právo lovit přenechává a která musí obsahovat i ujednání o převodu tohoto vlastnického práva. Z hlediska zákona č. 563/1991 Sb. o účetnictví se pak o uloveném kusu nebo jeho částech účtuje jako o zásobách, vytvořených vlastní činností vlastními náklady, podle § 25 písm. d) a jejich následném prodeji za stanovenou cenu.

Metodika stanovení ceny závisí na rozhodnutí převodce, na charakteru výkonu práva myslivosti apod. V případě stanovení ceny zvěřiny, mysliveckého práva apod. se nabízí stanovení „ceny na trhu obvyklé“, protože zde existuje dostatek komparačního materiálu pro její stanovení.

V případě stanovení ceny trofeje lze rovněž použít výkupní ceny trofejí obvyklé na trhu. V tomto případě je však nepochybně blíže objektivitě použití ceny nákladové podle § 25 odst. 5 písm. c) zákona č. 563/1991 Sb. o účetnictví, podle kterého věc lze ocenit vlastními náklady, vynaloženými na pořízení těchto zásob, vytvořených vlastní činností. Metodika stanovení nákladové ceny je rovněž věcí převodce a musí odpovídat příslušným ustanovením zákona. Příjmem z prodeje samozřejmě vzniká daňové plnění ve vztahu k zákonu o dani z příjmů a zákonu o DPH.

8.2.3. Bezúplatný převod práva lovu k vymezené skupině zvěře (druh, věk, pohlaví apod.), realizovaný pověřením uživatele honitby

Tento převod práva zvěř lovit se rovněž opírá o § 32 odst. 5 zákona o myslivosti, který sice znemožňuje převod úplatný, avšak není překážkou převodu bezúplatného s přihlédnutím k již uvedené skutečnosti, že předmětem převodu není ulovená zvěř a její části.

Zde je potřebné determinovat rozdíly v případě převodu práva zvěř lovit uvedeného v bodě 8.2.2. a 8.2.3.

V případě popsaném v bodě 8.2.2. se jedná o lov konkrétního kusu určitého druhu zvěře, určitého stáří, velikosti, bodové hodnoty apod., o který projeví nabyvatel zájem (je iniciátorem) a držitel honitby jako převodce mu právo lovu k tomuto kusu za úplatu převede. Úplatu je pak nutné chápat jako cenu, kterou je ochoten zájemce o nabytí tohoto práva zaplatit především za vznik pozitivních emocí z výkonu práva myslivosti, sledování zvěře včetně konkrétního kusu, sledování soubojů mezi zvěří samotnou nebo zvěří a lovcem, jehož cílem je zvěř přelstít a ulovit. Toto nehmotné plnění lze ocenit cenou, obvyklou na trhu. Ke hmotnému plnění zde nedochází, protože ulovená zvěř i její části jsou majetkem držitele honitby a vlastnické právo k nim lze převést pouze další smlouvou nebo ujednáním ve smlouvě o převodu práva.

V případě popisovaném v bodě 8.2.3. se jedná o převod práva zvěř lovit, které je vymezeno mnohem širěji než v předcházejícím případě. Jeho iniciátorem je držitel honitby, který může bezúplatně převést právo zvěř lovit v určitém stanoveném rozsahu, např. zvěř škodnou, zvěř spárkatou holou, první věkovou třídu, přestárlé kusy apod. Uživatel honitby může tímto způsobem řešit např. naplnění plánu lovu, na který nemá potřebnou personální kapacitu, časovou tíseň ve vztahu ke lhůtám, ve kterých zákon splnění plánu lovu vyžaduje, odstřel

zvěře, kterou se nepodařilo umístit na trh v rámci režimu bodu 8.2.2. apod. Jaká zvěř bude lovena, kým a kdy je jednoznačně v kompetenci uživatele honitby.

Uživateli honitby v tomto případě nevzniká povinnost daňového plnění, protože právo zvěř lovit je převedeno bezúplatně. V případě, že lovec chce nabýt vlastnické právo k ulovenému kusu, mysliveckému právu, trofeji apod. potom platí ve vztahu k účetním a daňovým předpisům stejný režim, jako je v případě převodu vlastnictví k těmto věcem podle bodu 8.2.2. (J. Oliva a M. Flora, 2009).

8.2.4. Bezúplatný převod práva lovu k vymezené skupině zvěře (druh, věk, pohlaví apod.), realizovaný vlastními zaměstnanci v rámci pracovních povinností

Při výkonu práva myslivosti osobami, jejichž zaměstnavatel je současně i uživatelem honitby, mohou zaměstnanci vystupovat ve dvojitěm postavení:

- výkon práva myslivosti nebo některé jeho složky je součástí pracovních povinností zaměstnance (8.2.4.1.),
- výkon práva myslivosti nebo některé jeho složky součástí pracovních povinností zaměstnance není (8.2.4.2.).

AD. 8.2.4.1.

V tomto případě jednají zaměstnanci uživatele honitby jako uživatel sám; jejich jednání je jednáním uživatele honitby. Vlastnické právo ke zvěři, shozům paroží etc. nabývají pro zaměstnavatele, právo myslivosti včetně jeho nemateriálních přínosů je na ně přenášeno v rámci pracovních povinností. Tím, že loví, zmocňují se zvěře lovem nebo se zmocňují uhynulých kusů, sbírají shozy paroží, realizují právo myslivosti, které svědčí zaměstnavateli. Za těchto okolností zaměstnanci nezískávají žádné plnění nad rámec pracovního poměru, které by mělo být předmětem zvláštního účtování, daňové povinnosti etc. – z hlediska milovníka myslivosti lze pouze konstatovat, že mají příjemnou práci. Vlastnické právo ke zvěři či jejím jednotlivým odděleným částem a ke shozům paroží mohou získat pouze převodem ze strany zaměstnavatele, který je originárním nabyvatelem vlastnického práva.

V případě, že chce zaměstnanec z jakýchkoliv důvodů získat myslivecké právo, trofej, ulovený kus zvěře apod., např. jako upomínku na určité pracovní okamžiky, lze bez problémů postupovat obdobně jako v případě bodu 8.2.2. -3., tj. převést vlastnické právo k těmto věcem prodejem na základě již popsaných možností ocenění (J. Oliva a M. Flora, 2009).

AD. 8.2.4.2.

Zaměstnanci mají při lovu zvěře de iure shodné postavení, jako jakékoliv třetí osoby. Možnost lovit zvěř, kterou jim zaměstnavatel nabízí z titulu svého postavení uživatele honitby, má ve své podstatě povahu komerčního plnění. V tomto případě je režim převodu práva zvěř lovit, možnost převodu vlastnického práva k ulovené zvěři atd. zcela v souladu s bodem 8.2.2. Totéž platí i pro vztah k účetním a daňovým předpisům.

Zaměstnavatel jako uživatel honitby může možnost převodu práva zvěř lovit poskytnout zaměstnanci bezplatně, i když není provozování myslivosti jeho pracovní povinností. Potom však má tato věc povahu naturálního plnění a toto plnění je pak nutno podrobit příslušnému daňovému režimu (J. Oliva a M. Flora, 2009).

8.2.5. Převod práva zvěř lovit za účelem prezentace (reprezentace) honitby

J. Oliva a M. Flora uvádí ve své studii že, může nastat situace, že uživatel honitby potřebuje prezentovat svoji honitbu, kvalitu zvěře, trofejí apod. v myslivecké veřejnosti, aby tím získal například větší zájem o úplatné převody práva zvěř lovit. Tento případ nastává poměrně často, protože většině uživatelů se nepodaří využít všechny možnosti úplatného převodu z důvodu menší poptávky na trhu. Uživatel pak může právo lovu ke konkrétnímu kusu zvěře převést bezúplatně na základě smlouvy, ve které se nabyvatel zaváže, že bude kvalitu lovu, trofeje, doprovodného personálu atd. kladně prezentovat v myslivecké veřejnosti, na výstavách trofejí a jiných významných mysliveckých akcích. Tím může významně zvýšit zájem o poplatkové lovy v příslušné honitbě.

Ve vztahu k daňovým předpisům hodnota plnění na straně nabyvatele jako fyzické osoby podléhá zdanění dle § 10 zákona č. 586/1992.

Na straně uživatele honitby bude hodnota plnění fakturována a bude podléhat ustanovením zákona o DPH. Z účetního hlediska bude pak vykázána jako náklad na reprezentaci.

9. Metodika

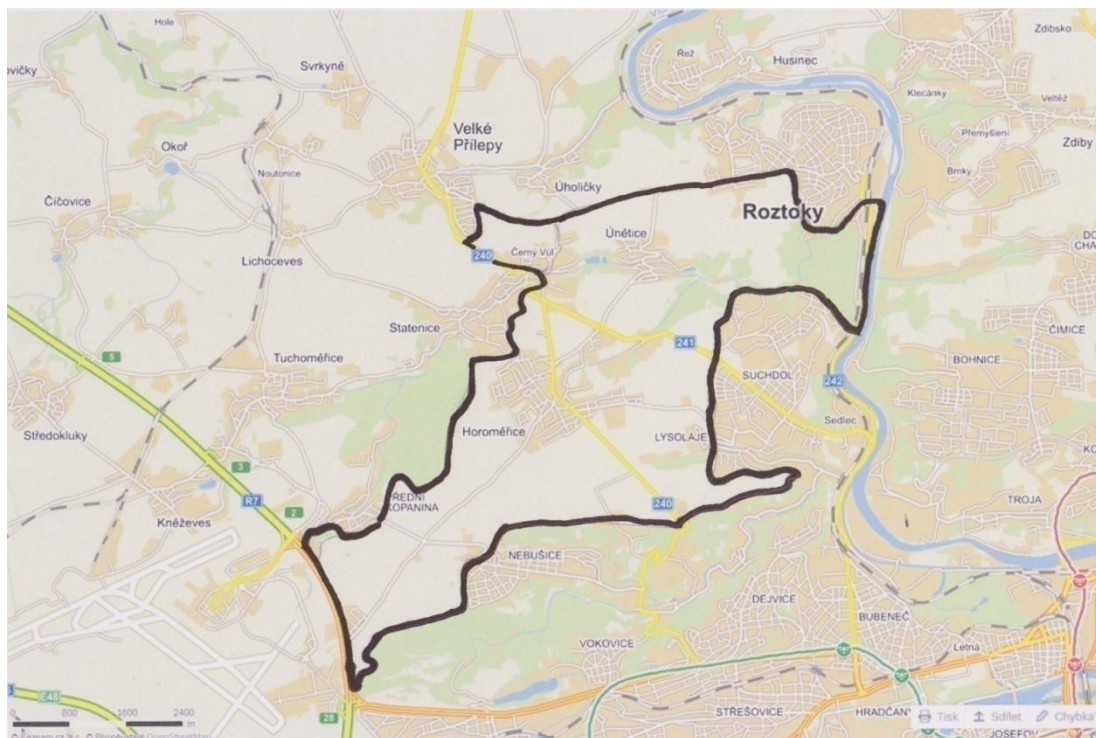
Pro tuto diplomovou práci byli vybrána dvě myslivecká sdružení. První myslivecké sdružení je MS Hubertus Roztoky u Prahy a druhé Myslivecké sdružení MS Čím – Chotilsko. Tato myslivecká sdružení byla vybrána z důvodu dlouholeté spolupráce.

Data byla získána osobními konzultacemi s členy mysliveckých sdružení a jejich hospodáři. Tyto konzultace probíhali dvakrát měsíčně. Další sběr dat byl prováděn za účasti na akcích mysliveckých sdružení.

9.1. Popis prvního mysliveckého sdružení MS Hubertus Roztoky u Prahy

Myslivecké sdružení Hubertus Roztoky u Prahy působí převážně na území Prahy západ a částečně na území Prahy 6 na honebních pozemcích honebního společenstva Velké Přílepy – honitba Roztoky. Honitba Roztoky se rozprostírá po levého břehu Vltavy v Roztokách po místní komunikaci až do Velkých Přílep, odtud po silnici do Černého vola, po okresní silnici do Statenic, odtud po polní cestě do Chotola, kolem chatové osady na kraj Tuchoměřického háje, po hranici pole a les a po polní cestě přes Přední Kopaninu až k silnici, od silnice k osadě „Na padesátníku“, po obvodu osady na kraj lesa, po kraji lesa k okraji zastavěné části Nebušic, po obvodu obce na kraj lesa „Hlásek“. Po kraji lesa, přes silnici, dále po kraji lesa a zahrad nad Podbabou a Lysolajemi. V Lysolajích, po místní komunikaci přes obec, kolem areálu ČZU a zastavěné části Suchdola zpět k Vltavě k výchozímu bodu.

Celková rozloha: 1340 ha z toho 854ha zemědělské půdy, 439ha lesní porosty, 35ha vodní plochy, 17ha ostatní plochy. Viz obrázek číslo 1.

Obrázek č. 1: Mapa mysliveckého sdružení Hubertus (www.mapy.cz)

V současné době je v mysliveckém sdružení celkem 35 členů z toho 3 ženy s celkovým věkovým průměrem 59 let.

Po roce 2013 honební společenstvo Velké Přílepy neprodloužilo mysliveckému sdružení nájemní smlouvu na výkon práva myslivosti. Někteří členové se stali bez poplatkových lovců v honebním společenstvu, s možností lovit pouze zvěř černou, myslivosti škodlivou a srnce první věkové třídy bez nároku na trofej nebo zvěřinu.

Mysliveckému sdružení nezbyvalo nic jiného než majetek sdružení prodat nebo dál fungovat, na střílnicích a rybnících. Snažit se snížit náklady na minimum a za zbylé peníze si koupit třeba hon na drobnou nebo naháňku na černou zvěř v jiných sdruženích.

Hubertus byl založen téměř před 70 lety a může se pochlubit brokovou střílnicí s klubovnou v Uněticích, kde pořádá tradiční střelecké závody (Memoriál Slávka Bukače, Memoriál Antonína Novotného a Pohár o lahev Standy Vítka) dále se může pochlubit kynologií, pravidelně pořádá kynologické akce podzimní zkoušky, všestranné zkoušky a dokonce 27. - 29. 9. 2013 75. ročník memoriál Karla Podhájského samozřejmě za přispění sponzorů, v úzké

spolupráci s fakultou lesnickou a dřevařskou na České zemědělské univerzitě v Praze a samozřejmě pod hlavičkou honebního společenstva Velké Přílepy.

Odlovená zvěř za rok 2013	
srnčí zvěře	22 ks
černé zvěře	15 ks
Odlov drobné zvěře a predátorů	
Bažant obecný (<i>Phasianus colchicus</i>) - kohout	135 ks
Kachna divoká (<i>Anas platyrhynchos</i>)	96 ks
Holub hřivnáč (<i>Columba palumbus</i>)	23 ks
Liška obecná (<i>Vulpes vulpes</i>)	16 ks
Straka obecná (<i>Pica pica</i>)	27 ks

Tabulka č. 4: Odlovená zvěř mysliveckého sdružení za rok 2013 (MS Hubertus)

9.1.1. Ekonomická situace MS Roztoky u Prahy za rok 2013

Náklady MS Hubertus za rok 2013	
Sřelnice: Nákup holubů - 1ks/2,1,- Kč	23000,- Kč
Údržba sřelnice	15000,- Kč
Placené služby	10000,- Kč
Rybníky: Prořezávka keřů a úprava terénu (sekání trávy)	5000,- Kč
Nákup ryb	25000,- Kč
Krmení	3000,- Kč
Celkem	81000,- Kč

Tabulka č. 5: Náklady mysliveckého sdružení Hubertus za rok 2013 (MS Hubertus)

Příjmy MS Hubertus za rok 2013	
Střelnice čistý zisk:	20000,- Kč
Pronájem klubovny: 1x/1500,- Kč	12000,- Kč
Rybníky: Povolenky 1ks/1200,- Kč	30000,- Kč
Výlov- Odprodej ryb	8800,- Kč
Celkem	70800,- Kč

Tabulka č. 6: Příjmy mysliveckého sdružení Hubertus za rok 2013 (MS Hubertus)

Rozvaha MS Hubertus 2013		
Náklady MS Hubertus	Příjmy MS Hubertus	Cenový stav
81000,- Kč	70800,- Kč	- 10200,- Kč

Tabulka č. 7: Rozdíl nákladů a příjmů mysliveckého sdružení Hubertus za rok 2013 (MS Hubertus)

9.1.2. Návrh na zvýšení financí MS Hubertus na rok 2014

V roce 2014 byly navrženy tyto projekty:

Chod střelnice rozšířen i na všední den pro veřejnost (středy)

Prodej povolenek (rybářských lístku) nečlenům MS

9.1.2.1. Chod střelnice rozšířen i na všední den pro veřejnost (středy)

Chod střelnice rozšířen na všední dny. Každá středa byla otevřena pro veřejnost. Na střelnici jezdí trénovat i ostatní členové z okolních sdružení. Návštěvnost stoupla zhruba o jednu třetinu.

9.1.2.2. Prodej povolenek (rybářských lístku) nečlenům MS

Byl rozšířen prodej povolenek (rybářských lístků) pro nečleny mysliveckého sdružení. Povolenky byly nabídnuty veřejnosti. Prodej povolenek se zvýšil zhruba o 25 ks.

9.1.3. Ekonomická situace MS Roztoky u Prahy za rok 2014

Náklady MS Hubertus za rok 2014	
Střelnice: Nákup holubů - 1ks/2,1,- Kč	23000,- Kč
Údržba střelnice	15000,- Kč
Placené služby	10000,- Kč
Rybníky: Prořezávka keřů a úprava terénu (sekání trávy)	5000,- Kč
Nákup ryb	20000,- Kč
Krmení	3000,- Kč
Celkem	76000,- Kč

Tabulka č. 8: Náklady mysliveckého sdružení Hubertus za rok 2014 (MS Hubertus)

Příjmy MS Hubertus za rok 2014	
Střelnice čistý zisk:	25000,- Kč
Pronájem klubovny: 1x/1500,- Kč	15000,- Kč
Rybníky: Povolenky 1ks/1200,- Kč	60000,- Kč
Výlov- Odprodej ryb	8800,- Kč
Celkem	108800,- Kč

Tabulka č. 9: Příjmy mysliveckého sdružení Hubertus za rok 2013 (MS Hubertus)

Rozvaha MS Hubertus 2014		
Náklady MS Hubertus	Příjmy MS Hubertus	Cenový stav
76000,- Kč	108800,- Kč	32800,- Kč

Tabulka č. 10: Rozdíl nákladů a příjmů mysliveckého sdružení Hubertus za rok 2014 (MS Hubertus)

9.1.4. Návrh na zvýšení financí MS Hubertus 2015

V roce 2015 byl uskutečněn další návrh pro zvýšení financí mysliveckého sdružení. Byly navrženy tyto akce myslivecký ples a rybářské závody.

9.1.4.1. Myslivecký ples

Na mysliveckém plesu se účastní všichni členové sdružení. Akce je pro ně povinná. Prvotní část začíná nájmem sálu, vytištěním vstupenek a lístků do tomboly. Zajištěním hudby a velice důležitým krokem, je zaplacení autorských práv (OSA). V daný den ráno se zdobí celý sál, připravuje se tombola, rozdávají se úkoly, kdo kde bude a co má na starosti. Večer při nástupu za pomoci fanfár na lovecké rohy, všichni nastoupí v slavnostních uniformách a přivítají hosty. Ples probíhá do ranních hodin, kdy se hosté rozchází. Druhý den mají členové na starosti komplexní úklid a předání sálu místnímu správci.

Náklady MS Hubertus na ples	
MS Hubertus	10122,- Kč
1 x Daněk	2000,- Kč
2 x Prase divoké	1440,- Kč
80 x Bažant divoký	3200,- Kč
Pronájem sálu	1452,- Kč
Hudba	5200,- Kč
OSA	2400,- Kč
Zapůjčení, vyprání ubrusů	1060,- Kč
Květiny	340,- Kč
Drobné poplatky	799,- Kč
Celkem	28013,- Kč

Tabulka č. 11: Náklady na myslivecký ples mysliveckého sdružení Hubertus za rok 2015 (MS Hubertus)

Příjmy MS Hubertus na ples	
Tombola 1/10,- Kč	34800,- Kč
Lístky na ples 1/150,- Kč	36750,- Kč
Celkem	71550,- Kč

Tabulka č. 12: Příjmy na myslivecký ples mysliveckého sdružení Hubertus za rok 2015 (MS Hubertus)

Výpočet čistého zisku z plesu MS Hubertus		
Náklady	Příjmy	Čistý zisk
28013,- Kč	71550,- Kč	43537,- Kč

Tabulka č. 13: Výpočet čistého zisku z plesu mysliveckého sdružení Hubertus za rok 2015 (MS Hubertus)

Závěr

V roce 2015 byl uskutečněn myslivecký ples, kde se výtěžek sdružení skutečně zvýšil o 43537,- Kč. Ples přinesl finanční přínos do mysliveckého sdružení, ale i reprezentaci a upevnění vztahu s okolím.

9.1.4.2. Rybářské závody

Průběh rybářských závodů

Rybářské závody začínají velkými přípravami. Nejprve se musí připravit rybník, na kterém se bude lovit. Dále se připravuje občerstvení pro účastníky, návštěvníky a pořadatele závodu. Před závody se budou stavět stany, pod kterými bude umístěná odsluha a místa k odpočinku. Před startem se rozdají čísla okolo rybníka, aby každý účastník závodu věděl kde je jeho vylosované číslo. Po zahájení závodu se všichni závodníci odeberou na svá stanoviště a začne se závodit. Mezi účastníky budou procházet rozhodčí, aby měřili a zaznamenávali ulovené ryby. V polovině závodu se prodá tombola, která se bude ke konci závodů vydávat. Po skončení chytání se sečtou výsledky. Tombola se vydá během sčítání. Po sečtení výsledku se vyhlásí vítězové a rozdají se ceny. Focení vítězů je samozřejmostí. Dále pokračuje volná zábava.

Náklady na rybářské závody	
Občerstvení	8000,- Kč
Ceny	6000,- Kč
Tombola	1000,- Kč
Celkem	15000,- Kč

Tabulka č. 14: Náklady na rybářské závody mysliveckého sdružení Hubertus

za rok 2015 (MS Hubertus)

Příjmy na rybářské závody	
Tombola 1/10,- Kč	1000,- Kč
Zápisné 1/150,- Kč	6750,- Kč
Občerstvení	20200,- Kč
Celkem	27950,- Kč

Tabulka č. 15: Příjmy na rybářské závody mysliveckého sdružení Hubertus
za rok 2015 (MS Hubertus)

Výpočet zisku z rybářských závodů MS Hubertus		
Náklady	Příjmy	Čistý zisk
15000,- Kč	27950,- Kč	12950,- Kč

Tabulka č. 16: Zisk z rybářských závodů mysliveckého sdružení Hubertus
za rok 2015 (MS Hubertus)

Závěr

Finanční příjmy z rybářských závodů jsou 12950,- Kč. Rybářské závody jsou opět jak přínosem finančním tak reprezentační pro myslivecké sdružení.

9.1.5 Návrh na zvýšení financí MS Hubertus na rok 2016

V předchozích letech se MS Hubertus dostalo do příznivé ekonomické situace a z tohoto důvodu se MS Hubertus rozhodlo nadále vykonávat myslivecký ples a rybářské závody. Pro ještě příznivější situaci se MS Hubertus rozhodlo pořádat střelecké závody pro okolní sdružení.

9.1.5.1. Předpokládaný průběh a ekonomické zhodnocení mysliveckého plesu

Myslivecký ples proběhne stejně jako v loňském roce na začátku roku. Opět se musí zajistit sál, kapela, vstupenky, lístky do tomboly. V letošním roce se autorská práva (OSA) bude platit až v den konání lesu. V den plesu se opět v ranních hodinách nazdobí sál, připraví tombola a rozdají se úkoly kdo má co dělat. Po skončení plesu opět nastává úklid celého sálu a jeho předání.

Předpokládané náklady MS Hubertus na ples	
MS Hubertus	10000,- Kč
1 x Daněk	2000,- Kč
2 x Prase divoké	1500,- Kč
80 x Bažant divoký	3200,- Kč
Pronájem sálu	1500,- Kč
Hudba	5200,- Kč
OSA	2600,- Kč
Zapůjčení, vyprání ubrusů	1060,- Kč
Květiny	350,- Kč
Drobné poplatky	800,- Kč
Celkem	28210,- Kč

Tabulka č. 17: Předpokládané náklady na myslivecký ples mysliveckého sdružení Hubertus za rok 2016 (Lenka Laštovková)

Předpokládané příjmy MS Hubertus na ples	
Tombola 1/10,- Kč	35000,- Kč
Lístky na ples 1/150,- Kč	40500,- Kč
Celkem	75500,- Kč

Tabulka č. 18: Předpokládané příjmy na myslivecký ples mysliveckého sdružení Hubertus za rok 2016 (Lenka Laštovková)

Předpokládaný výpočet čistého zisku z mysliveckého plesu MS Hubertus		
Náklady	Příjmy	Čistý zisk
28210,- Kč	75500,- Kč	47290,- Kč

Tabulka č. 19: Výpočet čistého zisku z plesu mysliveckého sdružení Hubertus za rok 2016 (Lenka Laštovková)

Závěr

V roce 2016 se uskuteční myslivecký ples, kde by se výtěžek sdružení měl, zvýšit o 47290,- Kč. Pro velký zájem, se MS Hubertus rozhodlo tento ples opakovat i v příštím roce.

9.1.5.2. Předpokládaný průběh a ekonomické zhodnocení rybářských závodů

Pro velký zájem o rybářské závody v loňském roce se MS Hubertus rozhodlo zvýšit počet míst. Rybářské závody proběhnou stejně, jako v loňském roce průběh závodů je popsán v kapitole 9.1.4.2. Náklady ponecháme ve stejné výši z důvodu přebytku v loňském roce.

Předpokládané náklady na rybářské závody	
Občerstvení	8000,- Kč
Ceny	6000,- Kč
Tombola	1000,- Kč
Celkem	15000,- Kč

Tabulka č. 20: Předpokládané náklady na rybářské závody mysliveckého sdružení Hubertus za rok 2016 (Lenka Laštovková)

Předpokládané příjmy na rybářské závody	
Tombola 1/10,- Kč	4500,- Kč
Zápisné 1/150,- Kč	9000,- Kč
Občerstvení	25200,- Kč
Celkem	38700,- Kč

Tabulka č. 21: Předpokládané příjmy na rybářské závody mysliveckého sdružení Hubertus za rok 2016 (Lenka Laštovková)

Výpočet předpokládaného zisku z rybářských závodů MS Hubertus		
Náklady	Příjmy	Čistý zisk
15000,- Kč	38700,- Kč	23700,- Kč

Tabulka č. 22: Předpokládaný zisk z rybářských závodů mysliveckého sdružení Hubertus za rok 2016 (Lenka Laštovková)

Závěr

Předpokládané finanční příjmy z rybářských závodů jsou 23700,- Kč. Rybářské závody by opět měli být jak finančním tak reprezentačním přínosem pro myslivecké sdružení.

9.1.5.3. Předpokládaný průběh a ekonomické zhodnocení střeleckých závodů

Střelecké závody by probíhali na bokové střelnici v Úněticích, kterou MS Hubertus vlastní, z tohoto důvodu by náklady na provoz střeleckých závodů byli minimální. Závody by byli dvojkolové z tohoto důvodu je zápisné 200,- Kč.

Předpokládané náklady na střelecké závody	
Občerstvení	8000,- Kč
Ceny	10000,- Kč
Celkem	18000,- Kč

Tabulka č. 23: Předpokládané náklady na střelecké závody mysliveckého sdružení Hubertus za rok 2016 (Lenka Laštovková)

Předpokládané příjmy na střelecké závody	
Zápisné 1/200,- Kč	6000,- Kč
Občerstvení	20000,- Kč
Celkem	38700,- Kč

Tabulka č. 24: Předpokládané příjmy na střelecké závody mysliveckého sdružení Hubertus za rok 2016 (Lenka Laštovková)

Výpočet předpokládaného zisku ze střeleckých závodů MS Hubertus		
Náklady	Příjmy	Čistý zisk
15000,- Kč	38700,- Kč	23700,- Kč

Tabulka č. 25: Předpokládaný zisk ze střeleckých závodů mysliveckého sdružení Hubertus za rok 2016 (Lenka Laštovková)

Závěr

Předpokládané finanční příjmy ze střeleckých závodů jsou 23700,- Kč. Střelecké závody by měli mít finanční přínos pro sdružení a hlavně upevnění vztahů s okolními sdruženími.

9.1.6. Výsledky MS Hubertus

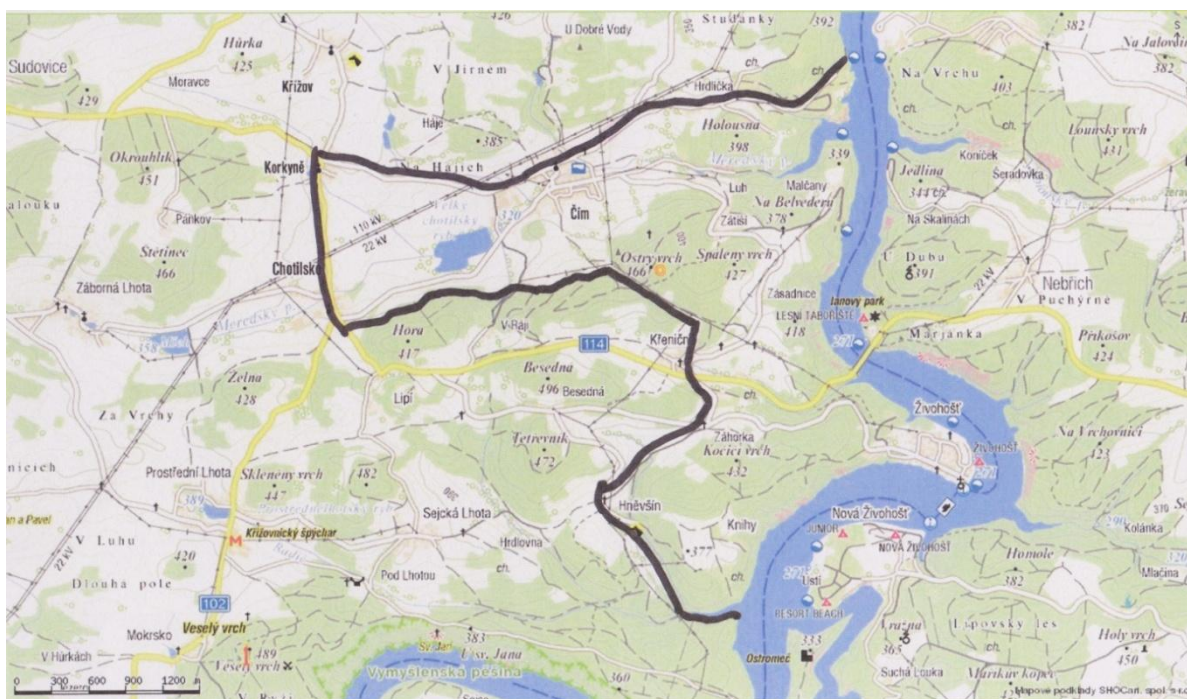
Z počátku naší spolupráce s MS Hubertus byli finance v minusových položkách a to -10200,- Kč. V roce 2014 byly navrženy dva návrhy pro zvýšení financí mysliveckého sdružení. První návrh chod střelnice rozšířen i na všední den pro veřejnost (středy) a druhý prodej povolenek (rybářských lístku) nečlenům mysliveckého sdružení. Finance mysliveckého sdružení Hubertus se v roce 2014 zvedly o částku 22600,- Kč. Tedy celkové finance Mysliveckého sdružení byly v roce 2014 32800,- Kč. V roce 2015 proběhly dvě myslivecké akce a to Myslivecký ples, který přinesl do mysliveckého sdružení 43537,- Kč. Druhá akce mysliveckého sdružení a to rybářské závody se ziskem 12950,- Kč. Předpokládané celkové finanční příjmy mysliveckého sdružení Hubertus v roce 2015 jsou 56487,- Kč. Ve spolupráci s mysliveckým sdružením budeme i nadále pokračovat. Na rok 2016 byly navrženy střelecké závody s předpokládaným ziskem 23700,- Kč. a dále myslivecký trojboj, který je v jednání a nadále se budou pořádat finančně výhodné akce pro MS Hubertu a to je Myslivecký ples a Rybářské závody, které jsou již v plánování s předpokládaným ziskem 70990,- Kč.

9.2. Popis druhého mysliveckého sdružení MS Čím – Chotilsko

Na základě mé diplomové práce jsem navázala spolupráci s MS Čím – Chotilsko. To to sdružení se nachází v malebném prostředí Slapské přehrady, i když to není vždy výhodou. V letních měsících je zde poměrně živo a to má vliv jak na pozorování tak i lovení zvěře.

Myslivecké sdružení hospodaří na pozemcích svých členů + na pozemcích honebního společenstva Čím – Chotilsko. Celkový počet členů v mysliveckém sdružení je 14 z toho jedna žena, sdružení má věkový průměr 62 let. Počet lovecky upotřebitelných psů ve sdružení: 8 Jagdteriérů (JGT), 3 jezevčici + 3 ohaři: 1 Český fousek a 2 Irští setři. Celková výměra 776 ha z toho 467 ha zemědělské půdy, 296 ha lesních porostů a 13 ha vodní plochy.

Sdružení se nachází na levém břehu Vltavy od zátoky Stará Živohošť do osady Hrdlička. Z osady Hrdlička po místní komunikaci do obce Korkyně. A dále po státní silnici Korkyně – Chotilsko - Křeničná . A v obci Křeničná po Hněvšinském potoce až na levý břeh Vltavy až k výchozímu bodu (zátoka Stará Živohošť). Viz obrázek číslo 2.

Obrázek č. 2: Mapa mysliveckého sdružení Čím – Chotilsko (www.shocart.cz)

Odlovená zvěř za rok 2014	
srnčí zvěře - srnec	10 ks (5ks I.v.tř., 2ks II.v.tř. a 3ks III.v.tř)
srnčí zvěře – srna	10 ks
srnčí zvěře - srnče	6 ks
černé zvěře - bachyně	1 ks
černé zvěře – lončák	4 ks
černé zvěře - sele	15 ks
Odlov drobné zvěře a predátorů	
Bažant obecný (<i>Phasianus colchicus</i>) - kohout	20 ks
Kachna divoká (<i>Anas platyrhynchos</i>)	30 ks
Holub hřivnáč (<i>Columba palumbus</i>)	15 ks
Liška obecná (<i>Vulpes vulpes</i>)	19 ks (8 ks vynorováno)
Jezevec lesní (<i>Meles meles</i>)	2 ks
Straka obecná (<i>Pica pica</i>)	15 ks

Tabulka č. 26: Odlov zvěře mysliveckého sdružení Čím – Chotilsko za rok 2015 (MS Čím - Chotilsko)

Náklady MS Čím – Chotilsko 2013 – 2014	
Nájem honebnímu společenstvu	18000,- Kč
Krmení: Pšenice	3000,- Kč
Oves	10080,- Kč
Granule	5000,- Kč
Kukuřice	5000,- Kč
Letnina /seno	0,- Kč (každý člen si shání sám)
Škody na lesních porostech	8700,- Kč
Opravy mysliveckých zařízení + výstavba nových: dřevo a spojovací materiál	14300,- Kč
Chod klubovny: topení+ elektrika+drobné opravy	22000,- Kč
Léčiva	7500,-Kč
Celkem	93580,- Kč

Tabulka č. 27: Náklady mysliveckého sdružení Čím - Chotilsko za rok 2013 - 2014 (MS Čím - Chotilsko)

Příjem MS Čím – Chotilsko za rok 2013 - 2014			
Odprodej zvěřiny 1kg/50,- Kč	26 ks černé zvěře	1041 kg	52050,- Kč
Celkem			52050,- Kč

Tabulka č. 28: Příjmy mysliveckého sdružení Čím - Chotilsko za rok 2013 - 2014 (MS Čím - Chotilsko)

Rozvaha Čím - Chotilsko za rok 2013 - 2014		
Náklady MS Čím – Chotilsko	Příjmy MS Čím – Chotilsko	Finanční náklady
93580,- Kč	52050,- Kč	- 41530,- Kč

Tabulka č. 29: Rozdíl nákladů a příjmů mysliveckého sdružení Čím - Chotilsko za rok 2013 - 2014 (MS Čím - Chotilsko)

S přibývajícím věkem členů a vzrůstajícími náklady (škody na polích, lesních porostech a ceny krmení) mají vliv na chod sdružení. Pro to je nutné získat finanční prostředky na chod sdružení.

9.2.1. Návrh na zvýšení financí MS Čím – Chotilsko na rok 2015

- Poplatkový odstřel spárkaté zvěře S INDIVIDUALNÍ S DOPROVODEM
- Naháňka za účasti poplatkových lovců
- Pořádání psích zkoušek

9.2.1.1. Poplatkový odstřel spárkaté zvěře INDIVIDUALNÍ S DOPROVODEM

V tomto případě se jedná o úplatný převod části práva myslivosti a to práva zvěř lovit, v souladu s § 32 odst. 5 zákona o myslivosti. Toto právo se vztahuje ke konkrétnímu kusu zvěře, je realizováno v konkrétním čase a místě s loveckým doprovodem. Za jeho realizaci nabyvatel zaplatí cenu, která může vycházet z ceny na trhu obvyklé a většinou je prezentována v ceníku, vystaveném uživatelem honitby. Toto právo by mělo být zásadně převáděno smlouvou.

Jak již bylo řečeno, tímto převodem nezískává nabyvatel vlastnické právo ke zvěři nebo jejím částem (zvěřinu, trofej apod.) To je v případě zájmu nabyvatele nutné převést jinou smlouvou nebo zvláštním ustanovením ve smlouvě o převodu práva zvěř lovit. Celková cena pak musí

obsahovat členění na cenu za převod práva lovu a nehmotné užitky s ním spojené a cenu za odkoupenou zvěř nebo její části. Možnosti ocenění a vztah k daňovým a účetním.

Příklad všeobecných podmínek a ceny převzaté od lesů České republiky.

Všeobecné podmínky LESY ČR

1. Každý lovecký host před začátkem lovu musí mít platný lovecký lístek v ČR a pojištění odpovědnosti za škody způsobené při výkonu práva myslivosti. Lovecké lístky pro cizince lze zajistit za předpokladu, že budou lesní správě zaslány (možno emailem) následující doklady: kopie cestovního pasu a kopie platného loveckého lístku. Za zajištění 5denního loveckého lístku a pojištění bude účtován poplatek ve výši 30,- EUR.
2. Lovecký host, který nemá evropský zbrojní průkaz, potřebuje k převezení lovecké zbraně přes hranice ČR pozvání k lovu, které na požádání mysliveckého sdružení pošle přímo na adresu loveckého hosta.
3. Cena lovu bude účtována na základě platného ceníku, u trofejové zvěře podle bodové hodnoty trofeje. Bodování se provádí dle mezinárodní metody CIC. Hodnota CIC trofejí je zjišťována v čerstvém stavu a slouží výhradně pro komerční účely dle platného ceníku.
4. Ve výjimečných případech (sanitární odlov, rarity, abnormality, nižší kvalita trofejí aj.) lze sjednat jiné ceny, než ty stanovené v ceníku.
5. Poplatek za preparaci obnáší cenu vyvaření a jednoduché vybělení trofeje.
6. Při ulovení nebo postřelení loveckým doprovodem nepovolené zvěře, bude k ceně lovu zvěře uvedené v platném ceníku připočtena 100% přírážka.
7. V případě sporu bude tento řešen před Krajským soudem ČR.
8. Storno poplatků. Objednané lovecké akce mohou být odřeknuty: individuální lov nejpozději sedm dní – společný lov nejpozději 40 dní – před sjednaným termínem. V případě, že lovecká akce bude stornována včas, bude u lovu storno poplatků prominut.
9. Vyúčtování lovecké akce bude provedeno zápisem a výpočtem ceny v Protokolu o lovu. Každá lovecká akce musí být loveckým hostem zaplácena před jeho odjezdem.
10. Při objednání lovu může myslivecké sdružení požadovat složení peněžní zálohy až do výše 30 % předpokládané ceny lovu.
11. Ceny jsou uváděny v EUR, přepočtené dle kursu ČNB platného v den vyúčtování.

12. Myslivecké sdružení v případě zájmu zprostředkuje celodenní stravu, preparaci trofejí v dece.

13. Ceny jsou uvedeny včetně DPH

Srnčí zvěř

Doba lovu srnec 16. 5. – 30. 9., holá 1. 9. – 31. 12.

Doba říje 25. 7. – 10. 8.

Bronzová medaile	105 – 114,99 CIC
Stříbrná medaile	115 – 129,99 CIC
Zlatá medaile	130 + CIC

Akční nabídky www.lesycr.cz/ls205

srnče		90 €
srna		100 €
srnec – body CIC	-20	100 €
	20,01 – 30	130 €
	30,01 – 50	150 €
	50,01 – 65	200 €
	65,01 – 75	250 €
	75,01 – 80	300 €
	80,01 – 85	350 €
	85,01 – 90	400 €
	90,01 – 95	450 €
	95,01 – 100	530 €
	100,01 – 105	620 €
	105,01 – 110	750 €
Za každý další bod	110,01 – 120	45 €
	120,01 – 130	50 €
	130,01 +	85 €

Organizační poplatek je zahrnut v ceně.

Postřelení	
srnec	145 €
srna, srnče	20 €

Stažení kůže z krku	50 €
Preparace	50 €
Storno poplatek	50 €
Zvěřina v dece – za 1 kg	4 €

www.lesycr.cz

LESYČR

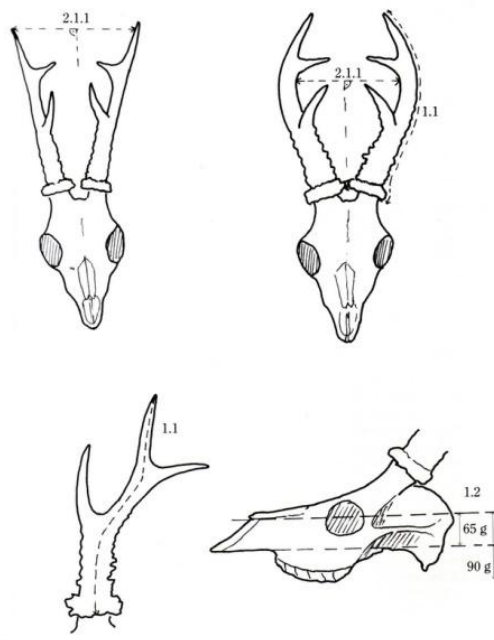
Obrázek č. 3: Ceník lesů ČR poplatkového lovu srnčí zvěře (www.lesycr.cz)

Poplatkový odstřel srnčí zvěře parohaté do 15. 9. pak se zapojí i členové sdružení, aby byl splněn plán odstřelu, který je závazný pro uživatele honitby (mysliveckého hospodáře

sdružení). Poplatkový odstřel přechází v nepoplatkový (povinnost členů MS splnit plán odstřelu).

Příklad:

V letošní lovecké sezoně 2014/2015 byly nabídnuty k poplatkovému odstřelu 4 kusy srnčí/samčí zvěře druhé a třetí věkové třídy. Nabídka proběhla na internetových stránkách MS. Byl použit upravený ceník pro individuální lov srnčí zvěře Lesů ČR viz obrázek číslo 3. Přihlásili se tři zájemci, byli seznámeni s podmínkami lovu viz. Všeobecné podmínky LESY ČR. Proběhla kontrola nutných dokladů, zaplatili zálohu a domluvili si termín odlovu. První zájemce se v době odlovu omluvil, z tohoto důvodu mu propadla celá záloha ve výši 2000,- Kč. Další účastník ulovil srnce hned při první vycházce. Srnec byl obodován a oceněn. Třetí účastník využil nabídky ubytování. Přijel na dva dny a srnce s doprovodem vybíral a ulovil až druhý den ve večerních hodinách. Srnec byl obodován a oceněn. Tento účastník měl zájem i o zvěřinu takže celkové DPH bylo 5%. Oba střelci si nechali vypreparovat trofeje s příplatkem ve výši 1250,- Kč. Trofeje spárkaté zvěře se hodnotí podle pravidel Mezinárodní rady pro lov a ochranu (CIC) (<http://www.cic-wildlife.org/who-we-are/>) z roku 1952 viz obrázek číslo 4. Bodování trofejí a způsob zjišťování potřebných hodnot jsou uvedeny v tabulkách viz obrázek číslo 5 (P. Forst a kol., 1975)

Obrázek č. 4: Ukázka měřených objektů pro výpočet hodnoty CIC (<http://www.cic-wildlife>)

Hodnotitelská tabulka - Srnec obecný

1. Hodnocený znak	měřená hodnota		koeficient	body	
1.1 Délka lodyhy	levá	cm	průměr	cm	0,50
	pravá	cm			
1.2 Hmotnost trofeje		g	čistá hmotnost	g	0,10
Srážka na lebku		g			
1.3 Objem paroží			ccm	0,30	
2.1 Přírážky					
2.1.1 Rozloha paroží	.....	cm			
% z průměrné délky lodyh	.....				0 - 4 body
2.1.2 Barva					0 - 4 body
2.1.3 Perlení					0 - 4 body
2.1.4 Růže					0 - 4 body
2.1.5 Hroty výsad					0 - 2 body
2.1.6 Vyspělost výsad					0 - 2 body
2.1.7 Pravidelnost, souměrnost a tvar paroží					0 - 3 body
Celkem kladných bodů					
2.2 Srážky					
2.2.1 Za výsady					0 - 2 body
2.2.2 Nesouměrnost a nežádoucí tvar paroží					0 - 3 body
Srážky celkem					
Výsledná bodová hodnota trofeje					

Tabulka č. 30: Hodnotitelská tabulka- tabulka pro určení ceny srnčí zvěře (P. Forst a kol., 1975)

První lovec	
Záloha	2000,- Kč
Doprovod	0,- Kč
Ubytování	0,- Kč
Odstřel	0,- Kč
Úprava trofeje	0,- Kč
Doprava v revíru	0,- Kč
Celkem	2000,- Kč

Tabulka č. 31: První poplatkový lovec – odstřel srnčí zvěře (MS Čím – Chotilsko)

Druhý lovec	
Záloha	2000,- Kč
Doprovod+doprava	500,- Kč
Ubytování	0,- Kč
Odstřel 100 bodový CIC	15500,- Kč
Úprava trofeje	1250,- Kč
Celkem	17250,- Kč

Tabulka č. 32: Druhý poplatkový lovec – odstřel srnčí zvěře (MS Čím – Chotilsko)

třetí lovec	
Záloha	2000,- Kč
Doprovod+doprava	1500,- Kč
Ubytování 300,- Kč/noc	600,- Kč
Odstřel - rarita cena dohodou	17000,- Kč
Stažení kůže z krku	1250,- Kč
Zvěřina 70,- Kč/1kg	1050,- Kč
Celkem	20350,- Kč

Tabulka č. 33: Třetí poplatkový lovec – odstřel srnčí zvěře (MS Čím – Chotilsko)

Závěr

Poplatkový odlov srnčí zvěře pozvedl finanční situaci mysliveckého sdružení o celkovou částku 39600,- Kč.

9.2.1.2. Naháňka za účasti poplatkových lovců

V poslední době s rostoucími stavy černé zvěře jsme se rozhodly pořádat naháňku s využitím poplatkových lovců. Na tomto druhu společného lovu se loví selata, lončák prasete divokého a samozřejmě je i zvěř myslivosti škodlivá (liška obecná a kuna). Přesná druhová skladba lovené zvěře je vždy upřesněna hospodářem před začátkem lovu. Na naháňku se přihlásili 4 poplatkoví lovci. Lovci byli dopředu e-mailem seznámeni s podmínkami naháňky. Před začátek lovu byla podepsána smlouva, zaplacená záloha, proběhla kontrola dokladů. Dále naháňka probíhá za těchto podmínek. Nástup zahájí předseda a předá slovo hospodáři. Hospodář přivítá hosty, seznámí všechny účastníky lovu s tím, co se bude lovit, kde se bude lovit, čím se bude lovit (kulovnice, brokovnice pouze jednotná střela), s bezpečností lovu (bezpečnost střelby), domluvené signály, počet lečí, seznámí účastníky lovu se svými pomocníky (závodčími). Skupina poplatkových lovců dostane svého závodčího, který se o ně bude starat (doprava, určí jim střelecká stanoviště, odkud kam mohou střílet, odkud přijde řada a upozorní je, že se nesmějí vzdálit s tohoto stanoviště). Po skončení leče zjistí, jestli stříleli, pokud ano kontrola nástřelu pokud tam nic není, převezde do další leče. Pokud je na nástřelu barva nástřel označí a informuje hospodáře. Následuje dosled. Po ukončení lečích následuje výřad. Odebrání vzorku označení plombou, zhodnocení naháňky a následuje předání úlomku. Dále ukončení lovu a pozvání na poslední leč.

Skupina 4 lovců		
Záloha za štont (Organizační poplatek)	2000,- Kč/ osoba	8000,- Kč
V ceně: občerstvení dle objednávky a přání		
Ulovená zvěř hosty		
4x lončák	3750,- Kč/1ks	15000,- Kč
6x selata	2000,- Kč/1 ks	12000,- Kč
1x Liška obecná	1500,- Kč /1ks	1500,- Kč
Celkem zisk		36500,- Kč

Tabulka č. 34: Skupina 4 poplatkových lovců – Naháňka (MS Čím – Chotilsko)

CENÍK

Černá zvěř – individuální lov, naháňky

Doba lovu po celý rok

Bronzová medaile	110 – 114,99 CIC
Stříbrná medaile	115 – 119,99 CIC
Zlatá medaile	120 + CIC

Naháňky v termínech do 31. 12.: sele 70 €, lončák 130 €

Akční nabídky www.lesycr.cz/l205

sele	80 €	
lončák	150 €	
bachyně	400 €	
kňour – body CIC	-100	
	100,01 – 105	800 €
	105,01 – 110	1200 €
Za každý další bod	110,01 – 120	140 €
	120,01 +	240 €

Organizační poplatek za jednodenní naháňku 1200 €

Postřelení – individuální lov

kňour	300 €
bachyně	190 €
sele, lončák	40 €

Stažení kůže z krku	70 €
Stažení kůže celého kusu	150 €
Preparace	50 €
Storno poplatek – individuální lov/naháňka	100/500 €
Zvěřina v dece – za 1 kg	2 €

Občerstvení bude zajištěno dle objednávky a přání (snídaně, svačina, oběd, apod.)

www.lesycr.cz

LESYČR

Obrázek č. 5: Ceník lesů ČR poplatkového lovu černé zvěře – individuální lov, naháňka (www.lesycr.cz)

Závěr

Tento společný lov je v dnešní době velice oblíbený. Při přizvání poplatkových lovců tento společný lov přinesl pro sdružení finanční přínos ve výši 36500,- Kč. Přesto se vede diskuze,

zda naháňky pořádat z důvodu nízké účinnosti střelby na společných lovech a větším počtu postřelených kusů. Tento poplatkový odlov proběhl bez potíží.

9.2.1.3. Pořádání psích zkoušek

V jedné lovecké sezoně se pořádají psí zkoušky: jednou lesní zkoušky teriérů a jezevčků a podruhé zkoušky z vodní práce retrieverů a loveckých slídičů.

Pořádání nácviků a pořádání klubových lesních zkoušek jezevčků a teriérů (KLZ)

Možnost nácviku na barvě po domluvě s kontaktní osobou – poplatek je 50kč za připravenou barvu. Termín zkoušek se hlásí již v předchozím roce v měsíci září. Bude nutné stanovit podmínky zkoušek: počet psů, poplatek za psy, místo konání, kdo zajistí zvěř. Zkoušky se provádí dle platných předpisů

Průběh zkoušek

Každé zkoušky začínají závaznou přihláškou a zaplacením poplatku určeným pořadatelem zkoušek. Samotné zkoušky začínají veterinární prohlídkou a kontrolou přihlášek. Při veterinární prohlídce kontrola zdravotního stavu a kontrolou průkazu původu psa. Následuje nástup, představení rozhodčích a vůdců a jejich čtyřnohých svěřenců např. vůdce Laštovková Lenka je připravena vykonat lesní zkoušky se Stafordširským bulteriérem Chena z Hradska... Následuje rozlosování pořadí vůdců. Rozlosování vůdci s rozhodčíma jednotlivě odcházejí vykonat danou zkoušku. Když všichni vůdci absolvují tutéž zkoušku je vyhlášení jak pes i vůdce uspěli v dané zkoušce viz tabulka č. 24 po absolvování všech zkoušek následuje ukončení a rozhodčí se odeberou vyhodnotit veškeré disciplíny. Dle výsledku určí pořadí psů. Možno udělit CACIT, CAC... následuje celkové vyhlášení zkoušek a zápis výsledků do průkazu původu psa. Tento postup je totožný u všech zkoušek až na drobné úpravy, které si určí hlavní rozhodčí psích zkoušek.

Lesní zkoušky teriérů a jezevčků

předmět	I.c.	II.c.	III.c.	koeficient	max.počet bodů
1. Nos	3	3	2	10	40
2. Hlasitost - jezevčci - teriéři	3 0	2 0	1 0	8	32
3. Poslušnost	3	2	1	4	16
4. Chování po výstřelu	3	2	1	3	12
5. Vodění na řemeni	3	2	1	4	16
6. Slídění	3	2	2	7	28
7. Následování	3	2	1	7	28
8. Práce na pobarvené stopě 1 - 4 hodin staré	3	2	1	10	40
9. Odložení	3	2	1	4	16
10. Nahánění	2	1	1	5	20
Nejnižší počet bodů pro cenu	198	149	99		248 (+5)
Nejnižší počet bodů pro cenu (bez hlasitosti)	167	125	85		216 (+5)

Tabulka č. 35: Hodnotící tabulka lesních zkoušek teriérů a jezevčků (ČMMJ, 2014)

Poznámka: Známa z hlasitosti nemá vliv na zařazení do ceny u plemen teriérů, karelského medvědího psa, západosibiřské Lajky, Ruskoevropské lajky a Dalmatina. Zvyšuje pouze bodové hodnocení oznamovači a hlásící se po úspěšném absolvování stopypřipočítává k získanému ocenění ještě 1 - 5 bodů. Za práci volně bez řemene se připočítávají po úspěšném vypracování stopy k získanému bodovému ocenění až 2 body.

Zkoušky z vodní práce retrieverů a loveckých slídičů

Pro zkoušky vodní jsme se rozhodli, jelikož máme v revíru v hodné vodní ploše, které splňují veškeré podmínky pro vykonání speciálních vodních prací viz Zkušební řád. Průběh zkoušek je popsán v předchozí části – průběh zkoušek viz tabulka č. 25.

ZKOUŠKY Z VODNÍ PRÁCE RETRIEVERŮ A LOVECKÝCH SLÍDIČŮ

Předmět	Nejnižší známky pro cenu			Koef.	Max. počet bodů	Známka za výkon	Počet bodů	Poznámka
	I.	II.	III.					
1. Ochota k práci v hluboké vodě	2	1	1	4	16			
2. Přinášení kachny z hluboké vody	2	1	1	4	16			
3. Slídění v rákosí	2	1	1	5	20			
4. Dohledávka kachny pohozené v rákosí	2	1	1	5	20			
5. Chování na stanovišti u vody	2	1	1	2	8			
6. Poslušnost a ovladatelnost	2	1	1	5	20			
Nejnižší počet bodů pro cenu	80	60	40					
Maximální počet bodů					100			
Celkový počet bodů								
Výsledná cena								

Tabulka č. 36: Hodnotící tabulka zkoušek z vodní práce retrieverů a loveckých slídičů (ČMMJ, 2014)

Náklady na psí zkoušky	
Občerstvení	2000,- Kč

Tabulka č. 37: Náklady na psí zkoušky pořádané mysliveckým sdružením Čím – Chotilsko (MS Čím – Chotilsko)

Příjmy ze psích zkoušek	
Zápisné k přihlášce 1pes/200,-Kč	1400,- Kč
Občerstvení	2500,- Kč
Pronájem honitby	1500,- Kč

Tabulka č. 38: Příjmy ze psích zkoušek pořádané mysliveckým sdružením Čím – Chotilsko (MS Čím – Chotilsko)

Výpočet čistého zisku ze psích zkoušek MS Čím - Chotilsko		
Náklady	Příjmy	Čistý zisk
2000,- Kč	5400,- Kč	3400,- Kč

Tabulka č. 39: Čistý zisk ze psích zkoušek pořádané mysliveckým sdružením Čím – Chotilsko (MS Čím – Chotilsko)

Závěr

Jelikož se psí zkoušky pořádají jedenkrát ročně, celkový finanční příjem by měl být 6800,- Kč. Úspěšní účastníci zkoušek jsou zváni na společné lovy, využití lovecky upotřebitelných psů na společných lovech – zvýšení odlovu.

9.2.2. Návrh na zvýšení financí MS Čím – Chotilsko na rok 2016

- Využití dotací: Myslivecká políčka
  - Umělé nory
  - Odchyťová zařízení na odchyť černé zvěře

9.2.2.1. Využití dotací: Myslivecká políčka

Jedná se o velice efektivní způsob jak přispět ke zlepšení životních podmínek veškeré naší zvěře. Tato políčka budou vytvářet, nebo pomáhat vytvářet pro zvěř dva velmi důležité předpoklady pro její další udržení a zdárný vývoj ve volné přírodě. Budou ji zajišťovat tolik potřebný klid v dnešní velmi frekventované krajině a zvyšovat její potravinovou základnu a přirozenou úživnost honitby.

Myslivecké políčko

Myslivecké políčko by mělo být voleno tak, aby vybrané rostlinné druhy nebyly stejné s druhy zemědělských plodin v okolí. Jen tak mohou pomoci obohatit potravní nabídku v daném území.

Lze konstatovat, že na políčkách pro zvěř se osvědčují druhy rostlin, jako jsou například pohanka obecná, proso seté, krmná kapusta, kukuřice, jetelotráva a travní směsky atd.

Popis lokality

celková výměra 776ha z to ho 467ha zemědělské půdy, 296ha lesních porostů a 13ha vodní plochy. Založení mysliveckých políček a tím tak zvýšení biodiverzity a ekologické stability, bude realizováno na celkové ploše 1,35 ha.

Majetkové vztahy

Naše políčka budeme zakládat v lokalitě Čím, které obhospodařuje myslivecké sdružení Čím-Chotilsko. Veškeré vybrané území se nachází na pozemcích členů MS.

Dotace

K podpoře naší činnosti jsme si zažádali o poskytnutí finančního příspěvku poskytovaného uživatelům honiteb ve smyslu ustanovení §37 písm. a) přílohy 9 k nařízení vlády č. 30/2014 Sb., související se zlepšováním životního prostředí o zvěř v honitbách.

Zpracování

První myslivecké políčko bude umístěno uvnitř půdního bloku. Šíře bude 24 m a délka 262,5 m ve směru orby. Políčko bude oráno, oseto a zaoráno. Oseto bude ječmenem jarním.

Osevní materiál a kalkulace na 1 rok

Osetí prvního myslivecké políčka - 6300 m²			
Ječmen jarní	1008,- Kč	1600,- Kč/ha	1008,- Kč
Celkem za osivo			1008,- Kč

Tabulka č. 40: Osetí prvního mysliveckého políčka - 6300 m² (MS Čím – Chotilsko)

Příprava půdy na 1 rok		
Orba	1200,- Kč/ha	756,- Kč
Osetí	1000,- Kč/ha	630,- Kč
Zaorání	700,- Kč/ha	441,- Kč
Celkem příprava půdy		1827,- Kč

Tabulka č. 41: Příprava půdy pro první myslivecké políčko na 1 rok (MS Čím – Chotilsko)

Celkové náklady prvního políčka činní 2835,- Kč

Druhé myslivecké políčko 5950m². Bude rozděleno na dva pruhy.

Plocha prvního pruhu 2000 m²			
kukuřice	600,- Kč	3000,- Kč/ha	600,- Kč
Plocha druhého pruhu 3950 m²			
jetelotráva	11,85kg	90,- Kč/kg	1066,5,- Kč
Celkem za osivo			1666,5,-Kč

Tabulka č. 42: Osetí druhého mysliveckého políčka - 5950m² (MS Čím – Chotilsko)

Příprava půdy na 1 rok prvního pruhu polička		
Orba	1200,-Kč/ha	240,- Kč
Osetí	1000,-Kč/ha	200,- Kč
Zaorání	700,-Kč/ha	140,- Kč
Příprava půdy na 1 rok druhého pruhu polička		
Orba	1200,- Kč/ha	474,- Kč
Osetí	1000,- Kč/ha	395,- Kč
Zaorání	700,- Kč/ha	276,5,- Kč
Celkem příprava půdy		1725,5,- Kč

Tabulka č. 43: Příprava půdy pro druhé myslivecké poličko na 1 rok (MS Čím – Chotilsko)

Celkové náklady na druhé činní 3392,- Kč

Třetí poličko 1250m². Bude rozděleno na dva pruhy.

Plocha prvního pruhu 1000 m²			
kukuřice	300,- Kč	3000,- Kč/ha	300,- Kč
Plocha druhého pruhu 250 m²			
Travní směs	1Kg	70,-Kč/kg	70,- Kč
Celkem za osivo			370,- Kč

Tabulka č. 44: Osetí třetího mysliveckého polička 1250m² (MS Čím – Chotilsko)

Příprava půdy na 1 rok prvního pruhu políčka		
Orba	1200,- Kč/ha	120,- Kč
Osetí	1000,- Kč/ha	100,- Kč
Zaorání	700,- Kč/ha	70,- Kč
Příprava půdy na 1 rok druhého pruhu políčka		
Orba	1200,- Kč/ha	30,-Kč
Osetí	1000,- Kč/ha	25,- Kč
Zaorání	700,- Kč/ha	17,5Kč
Celkem příprava půdy		362,5,- Kč

Tabulka č. 45: Příprava půdy pro třetí myslivecké políčko na 1 rok (MS Čím – Chotilsko)

Celkové náklady na třetí políčko činní 732,5,- Kč

Ekonomické hodnocení

Dotace, která nám byla již přiznána v hodnotě 6 750Kč za 1,35ha.

Dotace má desetileté období na 1,35ha 67 500,- Kč

Náklady na desetileté období na 1,35ha 69 590,- Kč

Ztráta - 2090,- Kč

Pro založení těchto poliček musí žádost obsahovat tyto podmínky

1. Souhlas majitelů pozemků:
2. Průvodní dopis
3. Žádost o poskytnutí finančního příspěvku
4. Příloha k žádosti číslo 1
5. Čestné prohlášení uživatele honitby k předchozímu souhlasu vlastníků dotčených pozemků – s údržbou mysliveckých poliček pro zvěř v lokalitě Čím.
6. Rozhodnutí okresu Dobříš odbor ŽP o ustanovení honitby
7. Agrotechnické, katastrální a plošné osetí mysliveckých poliček
8. Zákres mysliveckých poliček do mapy 1:25000

Rozhodnutí reg. č. 41/2014 – 131309 ve věci poskytnutí fin. příspěvku

Závěr

Jelikož se jedná o velice efektivní způsob ke zlepšení životních podmínek naší zvěře, budeme naše polička i k uvedené desetileté ztrátě dále provozovat. V důsledku kolísání cen osevního materiálu, nelze přesně upřesnit další možné výkyvy zisku nebo ztráty.

Bude probíhat v našem sdružení jednání, ohledně snížení cen za orbu, osetí a zaorání. Byli, nám přislíbeny tyto práce zdarma, popřípadě za pohonné hmoty od našeho člena sdružení.

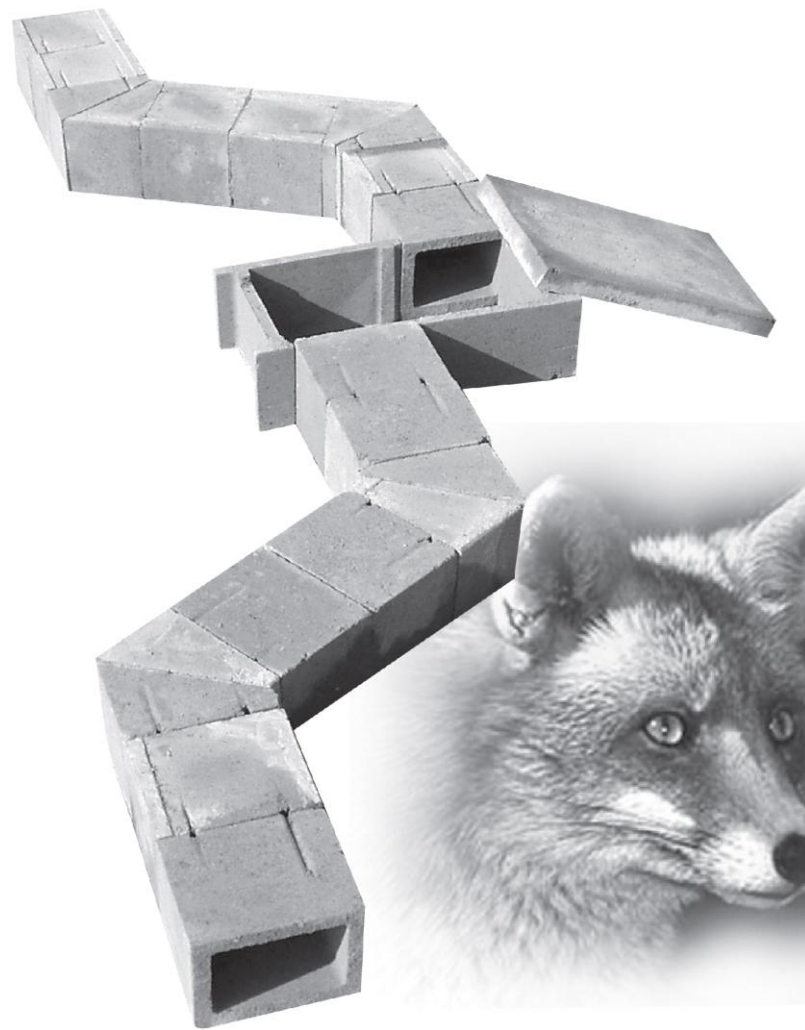
9.2.2.2. Využití dotací: umělá nora

Při odchytu zvěře se musíme řídit zákonem č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon na ochranu zvířat proti týrání“) a zákonem č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o myslivosti“) (D. Černý a kol., 2012).

Cena umělé nory je 2160,- Kč. Dotace na umělou noru je stanovena ve výši 2500,- Kč na jednu noru. Tyto dotace se poskytují jednou za deset let. O umělou noru musí zažádat myslivecký hospodář může zažádat maximálně o dvě nory na 500 ha honitby.

Myslivecký hospodář musí předložit plán mysliveckého hospodaření, technickou dokumentaci umělé nory se zákresem umístění umělé nory v mapě honitby. Tato žádost se předkládá na příslušném krajském úřadě na odboru životního prostředí.

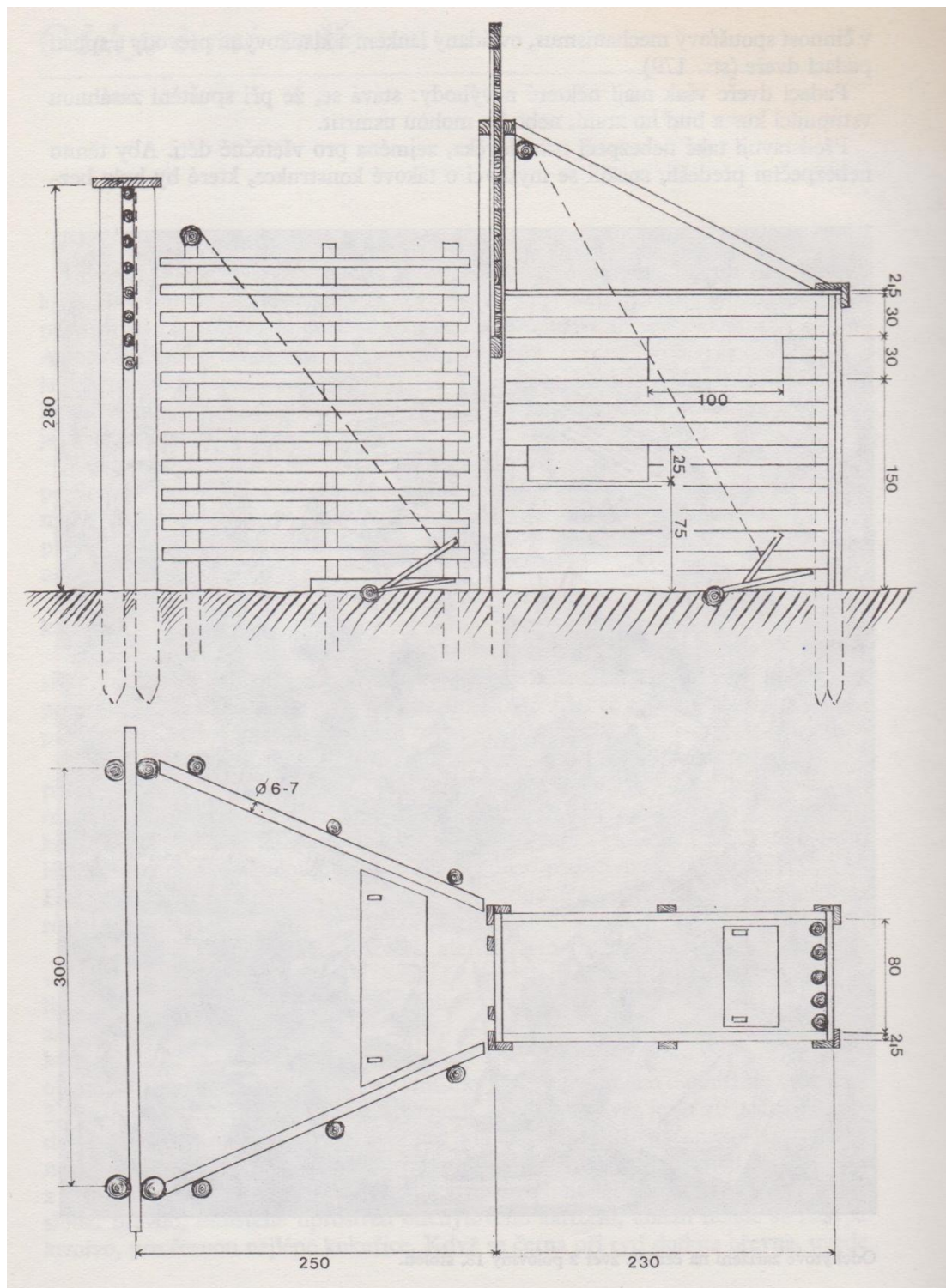
Umělou noru si může nechat sestavit podle svého přání. Umělé nory si může různě sestavovat a nastavovat. Základní sestava viz obrázek A. obsahuje 10 kanálových průchodů, 4 lomené průchody, kotel o rozměru 400 x 750 mm a jedna zakrývací deska na kotel.

Obrázek č. 6: Nákres umělé nory (www.prefapecina.cz)

9.2.2.3. Odchyťová zařízení na odchyť černé zvěře

Dále MS chystá odchyť černé zvěře do odchyťových beden. Zatím názor na tento způsob lovu není jednotný. Přesto se domnívám, že při správném instalování odchyťových zařízení by pomohlo se snížením stavu černé zvěře. *Na tento způsob lovu se negativně dívá i nemyslivočká veřejnost, která si myslí asi něco ve smyslu – co je to za myslivce, kteří tento neférový způsob lovu používají.* (Myslivost, 2015). Tyto odchyťová zařízení se velice často ničí a odcizují.

Obrázek č. 7: Malé odchytové zařízení. Nahoře bokorys, pod ním půdorys. (R. Wolf, C. Rakušan, 1977)

9.2.3. Výsledky Čím – Chotilsko

Na začátku naší spolupráce s MS Čím – Chotilsko byli finance ve ztrátě. Celková částka mysliveckého sdružení Čím – Chotilsko v roce 2013/2014 byla -41530,- Kč. Tomuto mysliveckému sdružení bylo navrženo několik poplatkových odlovů. První návrh byl poplatkový odlov srnčí zvěře. Tento odlov proběhl v roce 2014 a přinesl do mysliveckého sdružení 39600,- Kč. Z důvodu velké ztráty byla dále navržena naháňka za účasti poplatkových lovců. Tato naháňka přinesla finanční částku 36500,- Kč. Další akce bylo pořádání psých zkoušek. Tato akce byla navržena za účelem reprezentace a upevňování společenských vztahů. Akce přinesla do sdružení 6800,- Kč. Celkové finance mysliveckého sdružení za rok 2014 se zvedly o 82900,- Kč. Těmito návrhy finance mysliveckého sdružení stouply na celkovou částku 41370,- Kč. Na rok 2015 bylo navrženo využití dotací pro snížení nákladů na provoz mysliveckého sdružení Čím – Chotilsko. Dotace byly zaměřeny na myslivecká políčka, umělé nory, odchyťová zařízení na odchyt černé zvěře. Tyto návrhy jsou ve schvalovacím řízení mysliveckého sdružení Čím – Chotilsko. Z tohoto důvodu bude spolupráce s mysliveckým sdružením pokračovat i v následujících letech a teprve čas ukáže další výsledky naší spolupráce.

10. Návrh bez poplatkového odstřelu

Jedná se o bezúplatný převod práva lovit zvěř, který se vztahuje k určité skupině zvěře, která není v rozporu se zákonem o myslivosti. Může jí ti o odstřel zvěře, která není komerčně zajímavá a není po ni dostatečná poptávka na trhu. Přesto tato zvěř podléhá povinnosti plnění plánu mysliveckému hospodaření podle paragrafu 36 zákona o myslivosti. Tyto převody se nepovažují za dar, protože střelci nevzniká žádný majetkový prospěch, ani právo vlastnit ulovenou zvěř ani její části.

Dalším účelem může být prezentace honitby a zvýšení poptávky odlovu zvěře na trhu.

11. Diskuse

Cílem této diplomové práce bylo popsat z právních a ekonomických hledisek problematiku převodu práva myslivosti nebo jeho částí na třetí osoby a definovat podmínky, za kterých lze tento převod realizovat. V souladu s požadavky vyplývajícími z platných právních norem, a následně posoudit, zda současná praxe převodu práva myslivosti a jeho částí, zejména práva zvěř lovit, používaná u mysliveckých sdružení, požadavkům vyplývajícím z platných právních norem odpovídá.

Je možno konstatovat, že současná praxe používaná v mysliveckých sdružení není v rozporu se zákonem č.449/2001 Sb. o myslivosti. Z hlediska účetních a daňových předpisů je možno praxi přizpůsobit podmínkám převodu práva myslivosti nebo jeho částí.

V poslední části této práce jsme hodnotili ekonomickou situaci dvou mysliveckých sdružení. Na začátku naší spolupráce ekonomická situace těchto sdružení nebyla moc příznivá a z tohoto důvodu těmto mysliveckým sdružením byly navrženy doporučení, které vedly k zlepšení ekonomické situace těchto sdružení. Na základě těchto doporučení je možno říct, že i poplatkový odlov přináší velký přínos, ale i rizika.

Je možno říct, že tato rizika představuje skutečnost, že hranice mezi odlovem zvěře, který lze umístit na trhu a použít úplatný převod práva zvěř lovit, a odlovem bez poplatkovým, který by měl být použit v případech zvěře komerčně již nevyužitelné, je velmi nejasná, a proto nese i možnost zneužití a korupčního jednání. Proto je možné doporučit například, aby všechny bezúplatné převody práva zvěř lovit podléhaly jasné centrální metodice a realizovaly se se souhlasem hospodáře nebo odpovědné osoby, kterou hospodář určí.

Dále je možno říct že velký přínos pro myslivecká sdružení jsou veřejné akce pro jejich finanční příjem, ale hlavně pro udržení dobrých vztahů s veřejností.

Myslím si, že tato práce byla přínosná pro mnou vybraná myslivecká sdružení v oblasti výkonu práva myslivosti, po finanční stránce tak i v upevnění vztahů z veřejností. Nadále budu s těmito mysliveckými sdruženími spolupracovat a dále rozvíjet jejich mysliveckou činnost.

12. Seznam použité literatury

- Ceník poplatkových lovů zvěře v rámci lesů ČR [online] Dostupné z: <http://www.lesy-cr.cz/Stranky/default.aspx>
- CIC, *Who we are*, [online], Dostupné z: <http://www.cic-wildlife.org/who-we-are/>
- Černý D. a kol., *Jagdteriér*, Lesnická práce, s.r.o., Kostelec nad Černými lesy, 2012, 280s.
- Červený J. a kol., *Encyklopedie MYSLIVOSTI*, Otovo nakladatelství s.r.o., Praha, 2004, 592s.
- Českomoravská myslivecká jednota, *Zkušební řády pro zkoušky lovecké upotřebitelnosti*, Tiskárna Budík Grafika s.r.o., Praha, 2014, 178s.
- Forst P. a kol., *Myslivost*, Státní zemědělské nakladatelství, Praha 1975, 479s.
- Hart V. a kol., *Úvod do myslivosti- HISTORIE, ZVYKY, TRADICE*, Druckvo, spol.s.r.o. Praha, 2014, 259s.
- Knappová, M., *Občanské právo hmotné. Závazkové právo. Darovací smlouva*. ASPI 2002.
- Knappová, M. a kol., Švestka, J. *Občanské právo hmotné, věcná práva. Nabytí vlastnického práva. Komentáře ASPI č. 294*.
- *Mapové podklady*, [online], Dostupné z: <http://www.mapy.cz>
- *Mapové podklady*, [online], Dostupné z: <http://www.shocart.cz/cs/index.php>
- *Myslivost, ČMMJ*. 2015, ročník č. 63 (93), č. 3, 128s.
- Oliva J., Flora M., *Právní a ekonomická analýza postoupení výkonu práva myslivosti, vlastnictví ulovené zvěře, problematiky ocenění ulovené zvěře a možného nakládání s ní*, Brno, 2009, 54s.
- Štěpánek Z. a kol., *Penzum znalostí z myslivosti*, DRUCKVO, spol. s r.o., 2001, 278s.
- Švestka, Spáčil, Škárová, Hulmák a kol., *Občanský zákoník – velký komentář*, C.H.Beck, 2006, 1629s.
- Bejček F. a kol., *Penzum znalostí z myslivosti*, DRUCKVO, spol. s r.o., 2009, 848s.
- Řehák, L., Staněk, J., Kříž, P.: *Zákon o myslivosti s komentářem*. VENATOR, 2002, Praha, 448 s.
- *Umělá betonová liščí nora*. 2014/2015 [online] Dostupné z: www.prefapecina.cz

- Vach M. a kol., vývoj myslivosti a lovectví v českých zemích, Silvestris, Brno 2010, 551s.
- VLS. Ceník poplatkových lovů zvěře v rámci VLS ČR, s. p. pro mysliveckou sezónu 2013/2014. [online] Dostupné z: http://www.vls.cz/DocumentStore/2013_Mimon_CZ.pdf
- Wolf R., Rakušan C., ČERNÁ ZVĚŘ, Státní zemědělské nakladatelství, Praha 1977, 204 s.

- Zákon č. 449/2001 Sb. o myslivosti
- Zákon č. 563/1991 o účetnictví ve znění pozdějších předpisů
- Zákon č. 89/2012 Sb. - Občanský zákoník

13. Seznam obrázků

Obrázek č. 1: Mapa mysliveckého sdružení Hubertus (www.mapy.cz).....	78
Obrázek č. 2: Mapa mysliveckého sdružení Čím – Chotilsko (www.shocart.cz).....	92
Obrázek č. 3: Ceník lesů ČR poplatkového lovu srnčí zvěře (www.lesy.cz).....	98
Obrázek č. 4: Ukázka měřených objektu pro výpočet hodnoty CIC (http://www.cic-wildlife).....	99
Obrázek č. 5: Ceník lesů ČR poplatkového lovu černé zvěře – individuální lov, naháňka (www.lesy.cz).....	103
Obrázek č. 6: Náskres umělé nory (www.prefapecina.cz).....	115
Obrázek č. 7: Malé odchytné zařízení. Nahoře bokorys, pod ním půdorys. (R. Wolf, C. Rakušan, 1975).....	116

14. Seznam tabulek

Tabulka č. 1: Obsah zákona číslo 449/2001 Sb. o myslivosti (Zákon č. 449/2001 Sb.).....	19
Tabulka č. 2: Obsah zákona číslo 563/1991 o účetnictví ve znění pozdějších předpisů (Zákon č. 563/1991).	23
Tabulka č. 3: Obsah zákona číslo Zákon č. 89/2012 Sb. Občanský zákoník (Zákon č. 89/2012 Sb.).....	25
Tabulka č. 4: Odlovená zvěř mysliveckého sdružení za rok 2013 (MS Hubertus).....	79
Tabulka č. 5: Náklady mysliveckého sdružení Hubertus za rok 2013 (MS Hubertus).....	79
Tabulka č. 6: Příjmy mysliveckého sdružení Hubertus za rok 2013 (MS Hubertus).....	80

Tabulka č. 7: Rozdíl nákladů a příjmů mysliveckého sdružení Hubertus za rok 2013 (MS Hubertus).....	80
Tabulka č. 8: Náklady mysliveckého sdružení Hubertus za rok 2014 (MS Hubertus).....	81
Tabulka č. 9: Příjmy mysliveckého sdružení Hubertus za rok 2013 (MS Hubertus).....	82
Tabulka č. 10: Rozdíl nákladů a příjmů mysliveckého sdružení Hubertus za rok 2014 (MS Hubertus).....	82
Tabulka č. 11: Náklady na myslivecký ples mysliveckého sdružení Hubertus za rok 2015 (MS Hubertus).....	83
Tabulka č. 12: Příjmy na myslivecký ples mysliveckého sdružení Hubertus za rok 2015 (MS Hubertus).....	84
Tabulka č. 13: Výpočet čistého zisku z plesu mysliveckého sdružení Hubertus za rok 2015 (MS Hubertus).....	84
Tabulka č. 14: Náklady na rybářské závody mysliveckého sdružení Hubertus za rok 2015 (MS Hubertus).....	85
Tabulka č. 15: Příjmy na rybářské závody mysliveckého sdružení Hubertus za rok 2015 (MS Hubertus).....	86
Tabulka č. 16: Zisk z rybářských závodů mysliveckého sdružení Hubertus za rok 2015 (MS Hubertus).....	86
Tabulka č. 17: Předpokládané náklady na myslivecký ples mysliveckého sdružení Hubertus za rok 2016 (Lenka Laštovková)	87
Tabulka č. 18: Předpokládané příjmy na myslivecký ples mysliveckého sdružení Hubertus za rok 2016 (Lenka Laštovková).....	88
Tabulka č. 19: Výpočet čistého zisku z plesu mysliveckého sdružení Hubertus za rok 2016 (Lenka Laštovková)	88
Tabulka č. 20: Předpokládané náklady na rybářské závody mysliveckého sdružení Hubertus za rok 2016 (Lenka Laštovková)	89

Tabulka č. 21: Předpokládané příjmy na rybářské závody mysliveckého sdružení Hubertus za rok 2016 (Lenka Laštovková).....	89
Tabulka č. 22: Předpokládaný zisk z rybářských závodů mysliveckého sdružení Hubertus za rok 2016 (Lenka Laštovková).....	89
Tabulka č. 23: Předpokládané náklady na střelecké závody mysliveckého sdružení Hubertus za rok 2016 (Lenka Laštovková).....	90
Tabulka č. 24: Předpokládané příjmy na střelecké závody mysliveckého sdružení Hubertus za rok 2016 (Lenka Laštovková).....	90
Tabulka č. 25: Předpokládaný zisk ze střeleckých závodů mysliveckého sdružení Hubertus za rok 2016 (Lenka Laštovková)	91
Tabulka č. 26: Odlov zvěře mysliveckého sdružení Čím – Chotilsko za rok 2015 (MS Čím - Chotilsko).....	93
Tabulka č. 27: Náklady mysliveckého sdružení Čím - Chotilsko za rok 2013 - 2014 (MS Čím - Chotilsko).....	94
Tabulka č. 28: Příjmy mysliveckého sdružení Čím - Chotilsko za rok 2013 - 2014 (MS Čím - Chotilsko)	94
Tabulka č. 29: Rozdíl nákladů a příjmů mysliveckého sdružení Čím - Chotilsko za rok 2013 - 2014 (MS Čím - Chotilsko).....	95
Tabulka č. 30: Hodnotitelská tabulka- tabulka pro určení ceny srnčí zvěře (P. Forst a kol., 1975).....	100
Tabulka č. 31: První poplatkový lovec – odstřel srnčí zvěře (MS Čím – Chotilsko).....	100
Tabulka č. 32: Druhý poplatkový lovec – odstřel srnčí zvěře (MS Čím – Chotilsko).....	101
Tabulka č. 33: Třetí poplatkový lovec – odstřel srnčí zvěře (MS Čím – Chotilsko).....	101
Tabulka č. 34: Skupina 4 poplatkových lovců – Nahánka (MS Čím – Chotilsko).....	102
Tabulka č. 35: Hodnotící tabulka lesních zkoušek teriérů a jezevčků (ČMMJ, 2014).....	105

Tabulka č. 36: Hodnotící tabulka zkoušek z vodní práce retrieverů a loveckých slídičů (ČMMJ, 2014).....	106
Tabulka č. 37: Náklady na psí zkoušky pořádané mysliveckým sdružením Čím – Chotilsko (MS Čím – Chotilsko).....	106
Tabulka č. 38: Příjmy ze psích zkoušek pořádané mysliveckým sdružením Čím – Chotilsko (MS Čím – Chotilsko).....	107
Tabulka č. 39: Čistý zisk ze psích zkoušek pořádané mysliveckým sdružením Čím – Chotilsko (MS Čím – Chotilsko).....	107
Tabulka č. 40: Osetí prvního mysliveckého políčka - 6300 m ² (MS Čím – Chotilsko).....	109
Tabulka č. 41: Příprava půdy pro první myslivecké políčko na 1 rok (MS Čím – Chotilsko).....	110
Tabulka č. 42: Osetí druhého mysliveckého políčka - 5950m ² (MS Čím – Chotilsko).....	110
Tabulka č. 43: Příprava půdy pro druhé myslivecké políčko na 1 rok (MS Čím – Chotilsko).....	111
Tabulka č. 44: Osetí třetího mysliveckého políčka 1250m ² (MS Čím – Chotilsko).....	111
Tabulka č. 45: Příprava půdy pro třetí myslivecké políčko na 1 rok (MS Čím – Chotilsko).....	112